

9 770353 734051

INTERVJU

Barbara Trnovec,
kustosinja v
Pokrajinskem
muzeju
Celje

str. 26-27

NAŠA TEMA

V en glas za višje plače

str. 12-13

ŠPORT

Čater se ni ustrašil Wengna

str. 19

Št. 3 / Leto 73 / Celje, 18. januar 2017 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik

Ob olimpijskem ognju vzplamtel navijaški duh

Po naši državi te dni potuje slovenska bakla, ki simbolizira olimpijski ogenj in vzpodbuja navijaški duh še pred začetkom letošnjih zimskih olimpijskih iger v južnokorejskem Pjongčangu. Bakla, ki jo nosijo legendarni olimpijci, bo do začetka iger 9. februarja obiskala osem slovenskih mest z bogato olimpijsko tradicijo. Številni navdušeni obiskovalci so olimpijski ogenj v torek pozdravili v središču knežjega mesta, jutri se bo slovenska bakla ustavila tudi v Velenju. Zadnja nosilka v Celju je bila Amalija Belaj Arbajter, ki je v teku na smučeh nastopila na olimpijskih igrah v Cortini d'Ampezzo leta 1956. str. 6

Foto: GrupA

AKTUALNO

V bolnišnici čakajo ime novega poslovnega direktorja str. 2

Proti anonimni prijavi v šolstvu str. 3

Ocenjevanje škode po vetrolomu str. 3

GOSPODARSTVO

Klasje prodano za tri milijone evrov str. 4

CELJE

Življenjsko ogroženim bodo pomagali tudi gasilci str. 8

VELENJE

Kaj bo zraslo ob Mariborski cesti? str. 7

KULTURA

Gledališče Velenje z novo predstavo Tramvaj Poželenje str. 10

KRONIKA

Afera v eni od avtošol s Celjskega hitro odkrita str. 14

POVEČANO POVPRASEVANJE PO TEŽKIH KRAVAH! NUJNO!
INFO: (02) 790 15 60, 031 733 637

NOVO! TRANSPORT PO SLOVENIJI BREZPLAČEN!
ODKUP KRAV PO VIŠJIH CENAH
do 2,80 € + davek (bio + 0,30 €)
Aktualne dnevne cene: biki do 3,50 € + davek
Aktualne dnevne cene: telice do 3,40 € + davek
POVEČANO POVPRASEVANJE PO BIO ŽIVALIH (+ 0,30 €).

TEDESKA PRODAJA MALIH TELIČK;
cca 200-250 kg!

Zagotovljeno plačilo v dveh dneh na vaš bančni račun.

Kogler Franc A., d.o.o. Parmova ulica 53, SI-1000 Ljubljana

ZADETKI

»Kar zadeva ekonomske vidike, gre pri zahtevah sindikatov za takšno spremembo, ki je na kratek rok neuresničljiva in lahko tudi škodljiva.«

Dr. Bogomir Kovač, profesor na Ekonomski fakulteti UL

»Kustosi smo dolžni pripovedovati zgodbe, ki ljudi nagovorijo k premisleku o zelo različnih in pomembnih temah, ki se tičejo vseh nas. Razstava o Almi M. Karlin je to dosegla.«

Barbara Trnovec, avtorica razstave Kolumbova hči

»Slovensko glasbeno šolstvo je dokazano eno najboljših v Evropi. Po uspehih glasbenikov smo glede na število prebivalcev v vrhu Evrope.«

Simon Mlakar, ravnatelj Glasbene šole Celje

»Verjetno bi bilo mogoče antično dediščino ljudem še bolj približati. Malokdo se sploh zaveda, mimo česa vse hodi.«

Dr. Julijana Visočnik, zgodovinarica in klasična filologinja

»Naša semenska varnost je na tako nizki stopnji, da bomo v primeru kakršnekoli krize v Evropi ali zapore meja Slovenci lačni.«

Jernej Mazej, predsednik društva Učni sadovnjak

Zaposleni čakajo ime novega poslovnega direktorja

Od njegovega programa bo odvisno, ali bodo razmere zaostri

Do 24. januarja se lahko tisti, ki mislijo, da so kos temu položaju, prijavijo na razpis za poslovnega direktorja Splošne bolnišnice Celje. Znano je, da je vlada pretekli četrtek s tega položaja dokončno razrešila Marjana Ferjanca. Kdo bo prevzel vajeti tretje največje bolnišnice v Sloveniji, zaenkrat ni znano. Vsaj uradno ne. Čeprav se v zakulisju že govori, da ima vlada že pripravljene kandidata za to delovno mesto. V zadnjih dneh se neuradno govori celo, da se lahko zgodi, da bo celjska bolnišnica imela direktorico.

Na četrtekovi seji sveta zavoda (ki je odločitev o Ferjančevi razrešitvi sprejel že lansko jesen) je bilo mogoče videti, kot da je bila vladna potrditev tega sklepa obstranska zadeva. Imenovanje vršilca dolžnosti je na seji trajalo le nekaj minut pod točko »razno«. Naše napovedi so se uresničile. Do dokončno izbranega novega direktorja oziroma direktorice bo bolnišnico poslovno vodil kardiolog **Dragan Kovačić**. Celoten mandat na tem položaju ga sploh ne zanima, pravi: »Ključno je, da se v tem času, dokler ne bo izbran nov direktor, zagotovi stabilno poslovanje in da bodo zdravstvene storitve kakovostne in da bo obravnava bolnikov varna. To je v tem času moja glavna naloga.« Vladna stran ga je za opravljanje naloge vršilca dolžnosti prepričala ravno s tem, da kot človek, ki vrsto let dela v Celju, dobro pozna delovanje bolnišnice. »Bolnišnica ne prenese hitrih sprememb ter novih ljudi, ki bi se v poslovanje uvajali dlje časa. Vlada se je odločila vladati in če bo ob tem menjala vodstvo, potem je najbolje v tem trenutku, da bolnišnico vodi nekdo, ki delovanje pozna,« še dodaja Kovačić.

Salamonska rešitev?

Poročali smo že tudi, da je Kovačić kot človek v celjskih zdravniških vrstah cenjen, zato mnogi menijo, da so ga v tem vmesnem času postavili le zato, da bi umirili nezadovoljstvo zaposlenih zaradi – po njihovem mnenju – vmešavanja politike v delo bolnišnice. Kovačić je namestnik strokovnega direktorja SBC Franca Vindišarja in tudi član strokovnega sveta, ka-

Ali bo asist. dr. Dragan Kovačić, dr. med., specialist interne medicine in specialist kardiologije in vaskularne medicine, v. d. poslovnega direktorja Splošne bolnišnice Celje samo še do začetka februarja? Pred časom smo z njim opravili tudi daljši intervju: »Politiki zavijajo resnično problematiko zdravstvenega sistema v krivdo zdravnikov, ki naj bi bili za probleme neposredno odgovorni,« nam je takrat med drugim dejal.

terega člani so pred meseci obljubljeni tudi svoj odstop. Kaj torej nastala situacija pomeni? »Mislim, da je vse to le salamonska rešitev. Vlada dela po vojaškem sistemu in mislim, da bo svoje delo tudi dokončala. Bolj ključnega pomena od te vmesne rešitve, torej imenovanja Kovačića za vršilca dolžnosti, bo, kdo bo na razpisu dokončno izbran za poslovnega direktorja. Pričakujemo jasen program. In če bo stanje takšno, da ne bo omogočalo strokovnega razvoja te bolnišnice, bo strokovni svet vseeno odločil o odstopu,« dodaja Vindišar.

Bolj ga zanima predvsem to, kaj bo s sestavo sveta zavoda, saj je strokovni svet pred tedni dal jasno vedeti, da s takšnimi člani sveta ne more več sodelovati. Vlada je pretekli teden sicer razrešila tudi predsednika sveta zavoda bolnišnice Andraža Jaklja in na njegovo mesto postavila Hedviko Stanič Igljar.

»Našemu sklepu, da s takšnim svetom ne moremo sodelovati več, je tako le delno ugodeno. Drugi sklep strokovnega sveta je bil, da se poslovnega direktorja imenuje po redni poti. Kljub temu sem presenečen nad tako kratkim rokom za odločitev za vodenje tako pomembne ustanove, kot je celjska bolnišnica (rok za prijavo razpisa, ki je bil objavljen že v soboto, je osem dni, op. p.). To se mi ne zdi dobro in nakazuje le nadaljevanje dela sveta zavoda,« dodaja Vindišar.

Zaostritev ali pomiritev?

V zraku še vedno visi tudi napoved zaposlenih v bolnišnici o delu kot v času stavke. »Stališča sindikatov v bolnišnici so nespremenjena. Ta izbira začasnega vršilca dolžnosti namreč ni prišla iz vrst zaposlenih, ampak iz vlade. Izbranega kandidata sicer spoštujemo in posredno podpiramo, ampak to ne spremeni dejstva o nesprejemljivem vmešavanju politike v delo bolnišnice. Torej to ni izbira, ki bi prinesla jasen program dela, tega še čakamo. In trenutno ne vemo, kaj od novega poslovnega direktorja in njegovega programa lahko pričakujemo. O izvajanju 40-urnega delavnika bo znano več, ko se bomo o tem uskladili,« pravi predsednica bolnišničnega sindikata Fides **Mateja Grat**. Torej zaposleni zdaj pozorno čakajo prijave in informacije, kdo bo na razpisu izbran.

Tudi zahteve Civilne iniciative za ohranitev rasti in razvoja SB Celje ostajajo aktualne, pravi njena pobudnica, zdravnica **Irenca Pustovrh**. Podpora iniciativi je do zdaj podpisalo že pet tisoč ljudi, med njimi tudi ogromno občanov. »Poskus mazanja oči z imenovanjem Dragana Kovačića za v. d. direktorja ni in ne more biti sprejemljiv, saj imenovani sam žal ne želi dolgoročno opravljati te funkcije. Kovačić je odličen strokovnjak in bi bil glede na svoje potenciale sposoben odlično opravljati tudi

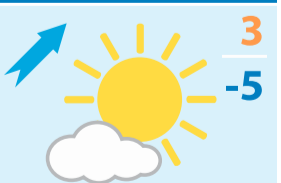
funkcijo direktorja ob vsaj začetni pomoči gospoda Ferjanca. Bolnišnica potrebuje direktorja, ki ima vizijo in program njenega dolgoročnega razvoja ter voljo in znanje, da to lahko uresniči. Poleg tega seveda potrebuje tudi podporo ne samo ustanovitelja, ampak tudi in predvsem zaposlenih, saj smo bolnišnica predvsem ljudje,« je v izjavi za javnost zapisala Pustovrhova.

Pismo ministrici

Pustovrhova je pretekli teden na osnovi zbranih podpisov pisala tudi ministrici za zdravje Milojki Kolar Celarc in v pismu navedla nekaj predlogov konstruktivne rešitve dogajanja v bolnišnici. »Vendar žal na to neposrednega odgovora nisem dobila, le posrednega z razrešitvijo Ferjanca,« dodaja. Hkrati se – kot marsikdo v tem trenutku – sprašuje, kdo bo poravnal stroške odškodnine, ki jo bo Ferjanc zagotovo iztožil. »Ali bo to predsednik sveta zavoda naše bolnišnice ali morda ministrica ali že spet davkoplačevalci?« je ostra Pustovrhova. Ferjanc, ki je tožbo že napovedal, sicer ostaja v bolnišnici. Le na drugem delovnem mestu. Se je pa ob razrešitvi zahvalil vsem zaposlenim, ki mu izražajo podporo. Hkrati jih prosi, naj ne stavkajo zaradi te podpore. »Bolniki v ambulantah ne smejo čutiti političnih igrig pri nastavljanju poslovnih direktorjev,« pravi.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA

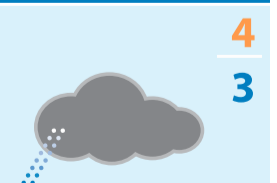
ČETRTEK

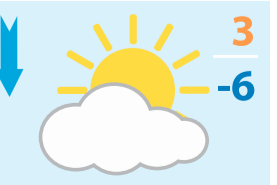
SOBOTA

PETEK

NEDELJA

Vir: ARSO

Proti anonimni prijavi v šolstvu

Različna združenja od vrtcev do srednjih šol v skupnem nastopu za spremembo Zakona o šolski inšpekciji

Zaposleni v vzgoji in izobraževanju si že več let neuspešno prizadevajo za odpravo obravnave anonimne prijave v šolstvu. Če so se v preteklih letih za to zavzela različna združenja od vrtcev do srednjih šol vsako zase, so se nedavno povezala in skupaj nastopila proti temu pojavu, ki se je v šolstvu tako razbohotil, da naj bi se inšpekcija ukvarjala predvsem z anonimnimi prijavi, zaradi česar ji zmanjkuje časa za redne nadzore.

Učiteljsko združenje Slovenije je oktobra 2017 na spletu objavilo peticijo za ukinitve obravnave anonimnih prijav, ki jo je doslej podpisalo skoraj sedem tisoč državljanek in državljanov. Peticijo, podkrepiljeno s pravnim mnenjem, bodo združenja skupaj z zahtevo o spremembi Zakona o šolski inšpekciji, ki bi ukinita obravnavo anonimne prijave, posredovala ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport, ministrstvu za javno upravo ter državnemu zboru. Pričakujejo, da bi do spremembe zakona prišlo še letos.

»V naši šoli smo imeli večkrat inšpekcijo, poleg ravnateljice tudi učitelji, vendar ni ugotovila nobenih nepravilnosti. Učitelje se je blatilo po časopisih. Ob koncu tega madeža ni mogel zbrisati nihče, vsi ti spletkarji pa so ostali nekažnovani: kdo plačuje stroške inšpekcij ob anonimnih prijavah, kdo odgovarja za lažne prijave?«

Kako oprati svoje ime?

Zakaj je anonimna prijava tako problematična, da so se proti njej povezali učiteljsko združenje, združenje ravnateljic in ravnateljev osnovnega in glasbenega šolstva ter vrtcev, skupnost vrtcev in zveza srednjih šol in dijaških domov? Kot poudarja **Metka Zorec**, predsednica učiteljskega združenja, se v večini primerov te prijave izkažejo za neresnične, škoda, ki jo povzročijo, pa je lahko nepopravljiva. »Prijave načrtno rušijo zdravo vzdušje v vrtcih in šolah, kjer si zaposleni prizadevamo za kulturo dialoga in reševanje težav,« pravi Zorčeva. »Anonimne prijave težav ne rešujejo, ampak jih pogosto poglobljajo, saj so maščevalno naravnane.«

Gregor Pečan iz združenja osnovnošolskih ravnateljcev dodaja: »Prijave so večkrat zlonamerne in blatijo delo ali osebnost človeka. Ta nima možnosti sodnega varstva, da bi si pravico poiskal na sodišču, ko se izkaže, da je bila prijava neutemeljena. Znani so primeri, da je bil v anonimni prijavi nekdo osu-

Najlažje je napisati anonimno prijavo, težje je z imenom in s priimkom zagovarjati svoje stališče.

mljen spolnih zlorab, kar se je izkazalo za neutemeljeno, a zaradi anonimnosti prijavitelja si ta človek ni mogel na sodišču oprati imena.«

Posledice takšnih prijav in postopkov, ki se lahko vlečejo tedne in mesece, so ne le dodatno delo s pridobivanjem različnih dokazil in dokumentov in s tem povezani stroški, ampak tudi daljše bolniške odsotnosti delavcev, ki delajo v strahu.

Žalitve brez posledic

Čeprav naj bi po nekaterih razlagah zakonodaja že zdaj omogočala inšpektorju, da po svoji presoji postopek začne ali ne, naj bi inšpektorji zagovarjali stališče, da se morajo odzvati na vsako prijavo. Predlagatelji spremembe so

»Še tako predan učitelj ob takšnih napadih izgubi voljo, začne dvomiti v smisel svojega pedagoškega poslanstva. Tako izgubljam vsi - učenci in dijaki, sodelavci in šola in na koncu celotna družba. Z razvrednotenjem dela, ki ga opravljamo učitelji, se kaže vrednost vrednot v naši družbi - nezaupanje, kritiziranje, nespoštovanje, nesodelovanje, egoizem.«

zato za pomoč pri utemeljevanju, da gre tudi s pravnega vidika za neustrezno rešitev, pritegnili priznane pravne strokovnjake, kot so prof. dr. **Albin Igličar**, prof. dr. **Marko Novak** in **Nina-Ana Jäger**, magistrica prava in mediator-

ka. Kot meni Igličar, je anonimno prijavljanje zavržno dejanje. »Splošnoupravni postopek anonimnih vlog ne pozna. Na področju šolstva je anonimnost še posebej problematična, zato bi veljalo vnesti določilo v Zakon o šol-

»Anonimni prijavitelj je v prijavi navajal kupe nesmislov, ki jih je učiteljica potem morala pojasniti. To ji je vzelo veliko časa, še več pa živcev in ji povzročilo upadanje samopodobe. V tistih 14 dneh, kolikor je imela časa, da pojasni očitke, je shujšala za več kilogramov.«

ski inšpekciji, da inšpektorju ni treba začeti postopka na osnovi takšne prijave. S tem bi obvarovali ustavno vrednoto človekovega dostojanstva, ki je v tem primeru načeta.« Jägerjeva se zavzema za reševanje težav s pogovorom in meni, da učiteljem in vzgojiteljem pripada pravica do dostojanstva, medtem ko je anonimna prijava napisana z namenom diskvalifikacije posameznika. »Gre za subjektivno oceno prijavitelja, za žalitve, ki ostanejo brez posledic.« Novak pa dodaja, da so v tem primeru prijaviteljeve pravice nesorazmerne glede na pravice učitelja in meni, da ni nobenega razloga za anonimnost prijav ob predpostavki, da inšpekcija dosledno zavaruje anonimnost prijavitelja.

TC, foto: arhiv NT (GrupA

Ocenjevanje škode v številnih občinah

V številnih slovenskih občinah, ki so jih prejšnji mesec prizadeli vetrolom in poplave, so zbirali vloge oškodovancev. Republiška uprava za zaščito in reševanje je namreč pred božičem izdala sklep o začetku ocenjevanja škode. Na našem območju je pozvala k zbiranju vlog oškodovancev v več kot dvajsetih občinah.

Gre za različne občine med Solčavo in Šmarjem pri Jelšah ter Laškimi in Zrečami. Škoda, ki jo je prijavilo več kot sto slovenskih občin, je nastala med 11. in 13. decembrom. Na območju občine Gornji Grad je bilo na primer poškodovanih več kot dvesto poslopij. Škodo so ocenjevale občinske komisije, nato so začele občine podatke vnašati v spletno aplikacijo Ajda. Ti morajo biti vnešeni do petka, 19. januarja. Regijske komisije za ocenjevanje škode bodo opravile kontrolne preglede do 26. januarja.

Različno škodo so ocenjevali na različnih naslovih. Za gozdove je bil zadolžen zavod za gozdove, za vodotoke je bila odgovorna direkcija za vode, za državne ceste direkcija za infrastrukturo, za kulturno dediščino je bil zadolžen zavod za njeno varstvo, za gospodarstvo je bilo zadolženo ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo ter za elektrovođe in železnice ministrstvo za infrastrukturo.

Na našem območju je nastala največja škoda v gozdovih. Kot smo že poročali, so ti na našem območju najbolj prizadeti na Solčavskem in na območju Luč. Na območju nazarske območne enote zavoda za gozdove, ki pokriva Zgornjo Savinjsko in Šaleško dolino, je poškodovanega približno dvesto tisoč kubičnih metrov drevja. Med tem je največ smreke in jelke.

Ocenjevanje poškodovanosti je opravila javna gozdarska služba. »To je bilo zelo težko, saj je pone-

kod gozd povsem nedostopen,« je povedal **Marijan Denša** iz nazarske območne enote. Ponekod po državi so si zato pomagali z letali, na območju nazarske enote pa so se na nekaterih območjih odpravili na drug hrib ter obseg poškodovanosti opazovali od daleč z daljnogledi. Ugotovili so porazno stanje. Sanacijski načrt za gozdove mora biti pripravljen na območju celotne države do 12. februarja.

BJ

»Nedavno je pometel s stoletnimi drevesi nenaravno silovit tepež vetrov, ki je pustošil po naših gorah in dolinah. Posledica bodo najnevarnejše okoliščine dela za fante v (bivših) gozdovih in spremenjene usode vsaj dveh generacij mnogih družin in visokogorskih kmetij. Globoko presunjeni. Brez besed. Šli na delo.« (komentar na Facebookovi strani solčavske Bicke)

Ne pozabite na davkarijo

Za zavezance so v novem davčnem letu, ki se začne ob enem s koledarskim, začele veljati nove obveznosti. Davčnim uradom morajo prijaviti lani prejete prihodke od najemnin za svoje premoženje, prejete obresti in dobičke od svojega kapitala. To morajo storiti najpozneje do 28. februarja.

Napoved od kapitalskih dobičkov morajo vložiti vsi lastniki, ki so lani prodali vrednostne papirje ali investicijske kupone. To velja prav tako za tiste, ki so jih prodali z izgubo. Napoved morajo vložiti tudi tujci, ki imajo dobiček na ozemlju Slovenije. Velja 25-odstotna davčna stopnja, ki je za vsakih pet let nižja za pet odstotnih točk. Enaka davčna stopnja velja za obresti od denarnih depozitov. Napoved morajo vložiti tisti prejemniki, ki so lani prejeli v bankah na območju Evropske unije več kot tisoč evrov obresti.

Od lani velja nov rok za oddajo napovedi za odmero akontacije dohodnine od dohodka od oddajanja premoženja v najem. Po novem velja torej kot rok 28. februar in ne več 15. januar. Občani, ki so rezidenti Slovenije, morajo prijaviti tudi dohodke, ki so jih prejeli v tujini. Tisti, ki niso tukajšnji rezidenti, morajo prijaviti le tiste dohodke, ki so jih prejeli na območju naše države. Velja 25-odstotna davčna stopnja od davčne osnove, ki je izračunana od najemnine, z zmanjšanjem za 10 do 40 odstotkov normiranih stroškov. Upoštevani so lahko tudi zavezančevi dejanski stroški za vzdrževanje premoženja.

BJ

Do 5. februarja morajo vložiti vloge zavezanci, ki lani niso uveljavljali posebne olajšave za vzdrževane družinske člane (prav tako tisti, ki želijo podatke spremeniti). Finančna uprava posebej opozarja na pravico do višje posebne olajšave za otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo.

Klasje prodano za tri milijone evrov

Stečajni upravitelj uspešen že na prvi dražbi – Proizvodne prostore in druge nepremičnine si bosta razdelili dve podjetji

Perutnina Ptuj in podjetje Sapidum iz Portoroža sta nova lastnika skoraj tri hektarje velikega kompleksa, ki ga je celjsko Klasje imelo na Hudinji. Na dražbi sta združena v konzorcij nepremičnino kupila za malo več kot tri milijone evrov. Za nakup kompleksa se je potegovalo tudi trgovsko podjetje Denel iz Ljubljane. Stečajni upravitelj Kristijan Anton Kontarščak je z izkupičkom dražbe zelo zadovoljen, saj je končna cena skoraj dvakrat višja od izklicne in zelo blizu tržne vrednosti nepremičnine.

Kupca kompleksa, ki ga sestavljajo pekarna, mlin, silosi za žito, upravni prostori in parkirišča, pravzaprav splohnista presenečenje. Družba Sapidum je že pred dvema letoma na dražbi kupila najbolj donosen brezglutenski program, Perutnina Ptuj pa je kupila silose, ki jih je republiški zavod za blagovne rezerve imel na območju Klasja.

Sapidum ni držal fige v žepu

Družba Sapidum je brezglutenski program, ki je

edini preživel stečaj Klasja in ga je stečajni upravitelj ohranjal še leto po stečaju, skupaj z opremo kupila za 1,1 milijona evrov. Nepremičnine, v kateri je proizvodnja, takrat zaradi neurejenega zemljiškopravnega stanja celotnega kompleksa še ni mogla kupiti, zato jo je ves čas imela v najemu. Obdržala je tudi vse zaposlene in s tem ohranila 27 delovnih mest.

Lastnika Sapiduma, ki ima še vedno sedež v Portorožu, v Celju je le njegov proizvodni obrat, sta podjetji Bitermofin, poslovne investicije iz Portoroža in Arkas podjetniške finance iz Ljubljane. Stoodstotni lastnik Bitermofina je nemška družba Afit. Čeprav se Sapidum do nakupa proizvodnje v Celju ni ukvarjal s pekarstvom, so lastniki že takrat zatrtili, da z nakupom brezglutenskega programa mislijo resno, saj gre za ohranjanje zanimive panoge, a ne le na celjskem območju, ampak tudi v Sloveniji. Obljubili so tudi, da proizvodnje ne bodo selili iz Celja. Zdaj so z nakupom celotnega kompleksa dokazali, da pred dvema letoma niso držali fige v žepu.

Kompleks Klasja na Hudinji sta kupili podjetji Sapidum iz Portoroža in Perutnina Ptuj.

Večina izdelkov na tuje trge

Sapidum večinoma dela za tuje blagovne znamke. Klavdija Curk Skale, ki je ena od treh direktorjev družbe in vodi obrat v Celju, je povedala, da sodelujejo z vodilnimi proizvajalci brezglutenskih izdelkov v Evro-

pi. Njihovi najpomembnejši trgi so skandinavske države, Italija, Španija, Francija in Velika Britanija. Pred kratkim so začeli osvajati tudi Avstralijo, letos so uvedli še brezglutenski bio program, ki ga bodo tržili v državah Evropske unije. Skaletova je povedala, da bodo zdaj, ko so končno lastniki proizvo-

dnih prostorov in so kupili še druge nepremičnine, program izdelkov še povečali ter razširili proizvodnjo.

V nakup zaradi silosov

Tako kot v Sapidumu so z nakupom, čeprav ni bil poceni, zadovoljni tudi v Perutnini Ptuj. Kolikšen del ku-

pnine bo kdo plačal in kako si bosta razdelili nepremičnine, podjetji ne razkrivata. V Perutnini Ptuj pravijo, da jih zanima predvsem skladiščenje žit za lastno proizvodnjo. Že lani so kupili 14 silosov, ki jih je na območju Klasja imel zavod za blagovne rezerve in so jih prej imeli v najemu. Nakup kompleksa na Hudinji jih je zato zanimal predvsem zaradi preostalih silosov za žito, ki so bili v lasti Klasja.

Še letos konec stečaja

Uspešna dražba največjega premoženja Klasja je presenetila stečajnega upravitelja Kristijana Antona Kontarščaka, saj se zelo redko zgodi, da bi bila tako velika nepremičnina prodana že v prvem poskusu in za ceno, dvakrat višjo od izklicne. Kontarščak je imel namreč kar nekaj težav s prodajo pekarn Klasja v Celju, Velenju, Rogaški Slatini in Hrastniku. Zda je prodal že skoraj vse premoženje nekoč največjega mlinsko-predelovalnega podjetja v regiji, pričakuje, da se bo stečaj lahko končal še letos.

JANJA INTIHAR

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Dražba betonarne spet padla v vodo

Zaradi povezanosti Voc Ekologije z zadnjim lastnikom Ingrad Gramata bi bila dražba nezakonita – Ugovor je vložilo podjetje Inpos

Dražba pet hektarjev velikega kompleksa celjskega propadlega podjetja Ingrad Gramat spet ni uspela. Čeprav so na dražbo prišli štirje dražitelji, jo je stečajni upravitelj Tomaž Kocijan zaradi ugovora podjetja Inpos moral prekiniti oziroma je ni niti izvedel. Kocijan je sodišču že predlagal novo dražbo, predlog pa naj bi se, kot pravi, nekoliko razlikoval od prejšnjega in naj bi bil »bolj pregleden«.

Kot je znano, je stečajni upravitelj betonarno ob Savinji poskušal prodati že na več dražbah, nato se je lani odločil za zbiranje ponudb. Prispelo jih je pet, največ, 850 tisoč evrov, je ponudil celjski Inpos. Tomaž Kocijan je vse ponudnike pozval, naj svojo ponudbo izboljšajo, kar so Inpos, Voc Ekologija in še eno podjetje tudi storili, vendar s tem postopek še ni bil končan. Upravitelj je namreč k izboljšanju ponudbe pozval še nekajkrat in na koncu sta ostala Voc Ekologija, ki je ponudila 990 tisoč evrov, in Inpos z 20 tisoč evrov višjo ponudbo. Na osnovi njunih ponudb je nato

Najbolj znana celjska betonarna bo na novega lastnika morala počakati še nekaj časa.

stečajni upravitelj izvedel licitacijo, kjer izklicna cena ni bila določena. Zmagal je Inpos, ki je za kompleks ponudil 810 tisoč evrov. Vendar do podpisa pogodbe ni prišlo, ker je podjetje Voc Ekologija, ki je z odkupom terjatev postalo pomemben upnik Ingrad Gramata, temu nasprotovalo in sodišču predlagalo, naj mu nepremičnino namesto poplačila terjatev preda v last. Sodišče takšnega predloga ni upoštevalo, med drugim tudi zato, ker je Inpos svojo ponudbo zvišal na 1.600.000 evrov. Takšna

je bila tudi izklicna cena na zadnji neuspešni dražbi.

Kupiti skoraj zastoj

Poleg Inposa in Voc Ekologije sta se dražbe udeležila še podjetje E Solventa, znano po kupovanju stečajnega premoženja družbe STC, in še eno ljubljansko podjetje. Direktor Inposa Ivan Pfajfar je še pred začetkom vložil ugovor, ker da je dražba nezakonita, saj je Voc Ekologija povezana z nekdanjim lastnikom Ingrad Gramata. Polovica Voc Ekologije je namreč uradno v lasti

Simone Okorn, partnerke Janeza Škoberneta, ki je bil do stečaja s svojo prav tako že propadle mariborske družbe CPM večinski lastnik Ingrad Gramata. »Škoberne je Ingrad Gramat spravil v stečaj, zdaj pa ga, rešenega vseh dolgov in drugih bremen, poskuša nazaj dobiti skoraj zastoj,« je bil po dražbi ogorčen Ivan Pfajfar. Kljub nenehnim zapletom od nakupa betonarne ne namerava odstopiti in bo, kot napoveduje, sodeloval tudi na naslednji dražbi.

JANJA INTIHAR

Foto: SHERPA

Polzela bi lahko letos prodala še več

Tovarna nogavic Polzela kljub stečaju posluje že eno leto in zaposluje 97 ljudi. Njeni rezultati so boljši kot pred stečajem, saj ji je s prodajo doma in v državah nekdanje Jugoslavije ter z izdelovanjem nogavic za tuje blagovne znamke uspelo ustvariti 3,5 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje. Imela je tudi 51 tisoč evrov čistega dobička.

Stečajni upravitelj Zlatko Hohnjec je novembra lani objavil že drugi poziv za zbiranje ponudb, rok za oddajo je 31. januar. Izhodiščna cena za nepremičnine, stroje, tri trgovine in blagovno znamko je tokrat 2,4 milijona evrov. Hohnjec bo proizvodnjo nadaljeval vse do prodaje tovarne. Kot pravi, je razlogov za to kar nekaj. Naročil je dovolj, ohranjenih je skoraj sto delovnih mest, poleg tega se bo povečala stečajna masa in tudi nepremičnine bo lažje prodal. Elaborat o ekonomski upravičenosti poslovanja v letu 2018 je že narejen in predvideva, da bi Polzela lahko letos prihodke povečala za najmanj 15 odstotkov.

JJ

Unitur pričakuje dobro leto

V Termah Zreče in rekreacijskem centru na Rogli so lani zabeležili 199.450 nočitev, kar je 1,5 odstotka več kot leto prej. Najbolj se je povečalo število gostov iz Rusije, držav Beneluksa, Madžarske, Bivše Jugoslavije in Avstrije.

Uniorjev program Turizem, ki od lanskega novembra deluje pod okriljem nove družbe Unitur, naj bi po prvih ocenah lani ustvaril 19,5 milijona evrov prihodkov, kar je za 5,6 odstotka več kot v letu 2016. Letos naj bi bilo prihodkov še za tri odstotke več. V termah in na Rogli dobro polovico prihodkov ustvarijo v zimski sezoni. Letošnja se je začela dobro, saj jih je do sredine januarja obiskalo več smučarjev kot v enakem lanskem času.

JJ

Dobiček Gorenja lani skromen

Velenjska skupina v letu 2017 ni dosegla vseh zastavljenih ciljev

Skupina Gorenje je lani ustvarila več prihodkov kot leto prej, a je dobiček kljub temu skromen in ni dosegel načrtovanega. Predsednik uprave Franjo Bobinac je že novembra lani napovedal, da družba ne bo mogla izpolniti vseh načrtovanih ciljev in da je dobiček ogrožen. Napovedi se sicer niso v celoti uresničile, saj je skupina po prvi oceni lani vendarle ustvarila 1,2 milijona evrov čistega dobička.

Za letos v Velenju napovedujejo 8,1 milijona evrov čistega dobička. Pričakujejo namreč, da bodo uspešni pri prodaji nepremičnin in družb, ki ne sodijo v njihovo osnovno dejavnost.

Lanski prihodki Skupine Gorenje znašajo 1,307 milijarde evrov, kar je skoraj 4 odstotke več kot predlani. K rasti so najbolj pripomogli višji prihodki od prodaje v Rusiji, Ukrajini, na Nizozemskem, Bližnjem in Daljnem vzhodu ter na trgih Amerike, Azije in Avstralije. V Gore-

nju pravijo, da je bilo v drugi polovici leta zaradi rasti cen surovin poslovanje zelo težko in je vplivalo na dobičkonosnost. Poleg tega so na poslovanje neugodno vplivali še slabša prodaja njihovih gospodinjskih aparatov v Nemčiji, višji stroški dela in tudi višji stroški zaradi začetka serijske proizvodnje novih generacij izdelkov.

Najvišja rast za pralno-sušilne aparate

Za letos v Gorenju načrtujejo nadaljnjo rast prihodkov, znašali naj bi 1,33 milijarde evrov. Še naprej naj bi povečevali prodajo na trgih izven Evrope in okrepili tudi deleže na pomembnih evropskih trgih. S svojo temeljno dejavnostjo, to je proizvodnjo gospodinjskih aparatov, naj bi ustvarili 1,19 milijarde evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je za 10 odstotkov več od ocene poslovanja v letu 2017. Višji prihodki

Franjo Bobinac je že napovedal, da v novi upravi Gorenja ne bo Branka Apata in Petra Kukovice.

bodo predvsem posledica povečane prodaje inovativnih in premijskih aparatov. Najvišjo, 14,5-odstotno rast prodaje načrtujejo s pralno-sušilnimi aparati. Prodaja kuhalnih aparatov naj bi se povečala za 13 odstotkov, pralno-pomivalnih aparatov pa za 7,5 odstotka. Letos naj bi Gorenje svoje finančne obveznosti znižalo za 75 milijonov evrov, predvsem zaradi prodaje družb, ki ne sodijo v njegovo osnovno dejavnost. Načrtuje tudi pomembna vlaganja v razvoj novih aparatov in nadgradnjo obstoječih, za kar bo namenil približno 3 odstotke prihodkov skupine.

Čim prej o sponzoriranju Torpeda

Oceno poslovanja in gospodarski načrt za leto 2018 je že obravnaval nadzorni svet Gorenja. Seznanil se je tudi s postopki, povezanimi s posojilom ruski družbi Intersolar. Ker so bili vsi po-

stopki končani v letu 2012 in je bilo posojilo skupaj z obrestmi že v celoti poplačano, je nadzorni svet sklenil, da se s tem primerom ne bo več ukvarjal. Na predlog predsednika uprave Franja Bobinca in revizijske komisije pa je odločil, da je treba v najkrajšem možnem času pregledati sponzoriranje ruskega nogometnega kluba Torpedo.

Dva nova člana uprave

Nadzorni svet se je tudi strinjal z odločitvijo predsednika uprave Franja Bobinca, da v prihodnjem mandatu v upravo ne bo več predlagal dveh sedanjih članov – Branka Apata in Petra Kukovice. Apat bo po imenovanju nove uprave ostal v Gorenju kot pomočnik predsednika uprave, Kukovica pa bo družbo zapustil. Kdo ju bo zamenjal, v Gorenju še niso razkrili.

JANJA INTIHAR
Foto: arhiv NT (GrupA)

»Naša mala klinika« še vedno sameva

Pogled na stavbo mnoge odvrnil od nakupa – Heta zdaj kupca išče z mednarodnim razpisom

Heta, slaba banka avstrijske Addico bank, že več kot štiri leta poskuša prodati tako imenovani Medicinski center Glazija v središču Celju. Gre za enega največjih naseljenih nepremičninskih projektov na Celjskem, ki je bil tudi pod drobnogledom kriminalistov, vendar preiskava še ni doživela sodnega epiloga. Stavbo, v kateri naj bi bili zasebne zdravniške in zobozdravniške ambulante ter diagnostični centri, je gradil CM Celje, projekt je financiralo podjetje Reparo). Oba sta končala v stečajju, projekt pa se je ustavil v četrti gradbeni fazi.

Addico bank oziroma takrat še Hypo Alpe Adria bank je nedokončano stavbo kupila konec leta 2013 iz stečajne mase Repara. Izključna cena na dražbi je bila 5,7 milijona evrov, Hypo banka, ki je bila tudi največja upnica Repara, jo je kupila za 4 milijone evrov. Kupnino je seveda kot poplačilo svojih terjatev dobila nazaj.

S prodajo stavbe, ki ima v pritličju in petih nadstropjih malo več kot 13.000 kvadratnih metrov površin, se že štiri leta ubada Heta, slaba banka Addico bank. Eden od razlogov, da ni mogla najti kupca, je bila najbrž previsoka cena. Do pred kratkim jo je namreč prodajala za 5,5 milijona evrov. Poleg tega je pričakovala, da bo nedokončana stavba na Ljubljanski cesti vendarle postala medicinski center, in je zato kupce iskala med tujimi zavarovalnicami in zdravstvenimi ustanovami. To je bila očitno napačna odločitev, saj naj bi se vsi, ki so pokazali nekaj zanimanja za nakup, umaknili, takoj ko so videli stavbo ali ko so izvedeli, kakšna pravila veljajo pri nas na področju zdravstva.

V Heta se so zato odločili za drugačno strategijo prodaje in zdaj kupca iščejo z mednarodnim razpisom. Cene niso določili. Kot so povedali, bodo ponudbe zbirali do konca januarja, nato bodo z najboljšimi ponudniki na-

Heta, slaba banka Addico bank, že več kot štiri leta neuspešno prodaja nedokončano stavbo na Glaziji, za katero so Celjani mislili, da bo postala največji zasebni medicinski center v regiji. Zdaj stavbo ponuja na mednarodnem razpisu in upa, da bo kupca našla še to pomlad.

daljevali pogajanja. Če bodo ta uspešna in jim bo uspelo najti primerne kupca, bi bil postopek prodaje lahko končan do aprila.

Zgodba se bo nadaljevala

Tudi ko bo Heta uspelo prodati stavbo na Glaziji, se zgodba o nesojenem medicinskem centru še ne bo končala. Posle, povezane z njegovo gradnjo, so preiskovali kriminalisti in novembra 2013 zaradi več kaznivih dejanj

zoper tri odgovorne osebe iz treh celjskih podjetij na državno tožilstvo že vložili kazensko ovadbo. V času gradnje centra je podjetje CM Celje vodil Marjan Vengust, Reparo pa Boštjan Brenčič. V kriminalistični preiskavi naj bi se znašla posojila CM Celja podjetju Reparo. CM Celje medicinskega centra namreč ni le gradil, ampak je gradnjo tudi sofinanciral. Svojemu naročniku, podjetju Reparo, je posodil malo manj kot 500 tisoč evrov, kar 1,2 milijona

Heta z mednarodnim razpisom trenutno išče kupce tudi za pisarne v Tehnopolisu in stavbi nekdanjega Konusa v Slovenskih Konjicah.

evrov posojila je odobril tudi lastniku Repara Boštjanu Brenčiču. Ovadeni naj bi torej z zlorabo položaja oškodovali CM Celje za 1,7 milijona evrov. V posle pri gradnji je bil vpleten tudi Andrej Krivec s svojim podjetjem R. A. B. Kriminalisti so v svoji preiskavi ugotovili, da so vpleteni s prikazovanjem lažne prodaje zemljišča z nedokončanim gradbenim objektom z davčno utajo neuspešno poskušali pridobiti vračilo 1,5 milijon evrov davka. Poleg zlorabe položaja in davčne utaje so ovadenim očitane tudi poslovne goljufije. Zdravnike in nekaj podjetij, ki so dali predplačilo za poslovne prostore v medicinskem centru, naj bi oškodovali za več kot 90 tisoč evrov.

JANJA INTIHAR
Foto: arhiv NT (GrupA)

Spot svetovanje za podjetnike

Območna obrtno-podjetniška zbornica Celje je v začetku leta začela izvajati petletni projekt Spot svetovanje Savinjska. Gre za brezplačno obveščanje in svetovanje podjetnikom in vsem, ki bi to še radi postali.

Zbornica izvaja projekt pod okriljem Spirita Slovenije, ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo ter evropskega sklada

za regionalni razvoj. Projekt je v Savinjski regiji vreden 1,8 milijona evrov.

Pred dnevi sta bili v zbornici že prvi dve delavnici na temo Postal bom podjetnik. Sodelovanje v delavnicah in drugih oblikah svetovanja je brezplačno in dostopno vsem.

Gre za prvi takšen projekt v Sloveniji, ki naj bi podjetnikom pomagal pri pridobivanju ustreznih informacij, svetova-

nju, usposabljanju, odpiranju poslovnih priložnosti in še marsičem. V vsaki statistični regiji je izbrana in financirana ena Slovenska poslovna točka ali kratko Spot. V Savinjski regiji je sedež Spota v Območni obrtno-podjetniški zbornici Celje, ki bo projekt izvajala skupaj z Zbornico zasebnega gospodarstva Žalec, s Šolskim centrom Slovenske Konjice-Zreče, z Ra-

zvojnima agencijama Savinja in Sotla ter s Savinjsko-šaleško razvojno agencijo in Savinjsko-šaleško gospodarsko zbornico. Osem svetovalk bo na voljo podjetnikom za informiranje, svetovanje, usposabljanje, izmenjavo dobrih praks, odpiranje poslovnih priložnosti, pripravo srečanj podpornega okolja v regiji ...

Dvorec Lanovž ponovno zaživel

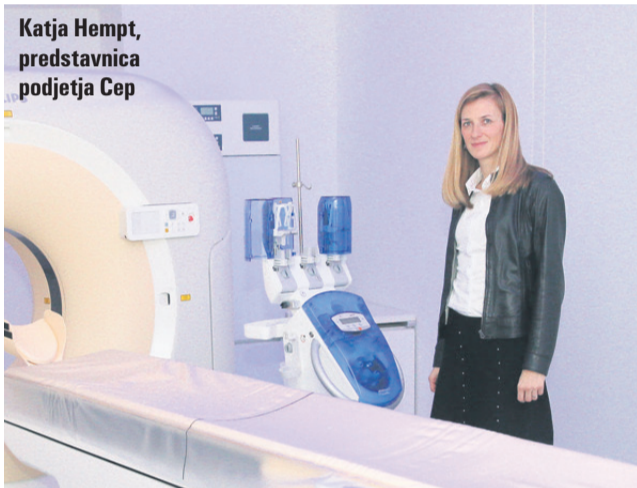
Vrata najprej odprli radiološka diagnostika in kavarna

CELJE – Minuli torek je za prve bolnike in obiskovalce vrata odprl obnovljen dvorec Lanovž, v katerem je medicinski center. Najprej sta v dvorcu začeli delovati radiološka diagnostika in kavarna, v teh dneh opremljajo še ostale ordinacije.

Gradbena in obrtniška dela v dvorcu so bila končana že pred časom, urejena je tudi okolica dvorca s parkirnimi mesti za obiskovalce in osebje. »Na podlagi opravljenega tehničnega pregleda stavbe in pridobljenega uporabnega dovoljenja smo zaprosili za dovoljenje za opravljanje zdravstvene

dejavnosti, ki smo ga prejeli v začetku januarja.« je povedala **Katja Hempt**, predstavnica podjetja Cep, ki je kot lastnik nepremičnine in investitor obnove v dvorcu uredilo medicinski center. V njem bo povezana družba Dvorec Lanovž opravljala radiološko diagnostiko z magnetno resonanco, ultrazvokom, računalniško tomografijo (CT) in rentgenom. Uporabnikom bodo na voljo še druge zdravstvene storitve, laboratorij, pulmologija, kardiologija, zobozdravstvo, ortodontija, ortopedija, verjetno tudi medicina dela, prometa in športa. Vse to

Katja Hempt,
predstavnica
podjetja Cep

Na 1.200 kvadratnih metrih bo 16 ordinacij. 600 let star dvorec so obnavljali 12 mesecev.

bodo kot najemniki centra izvajali zunanji izvajalci. Trenutna zasedenost prostorskih zmogljivosti je sicer približno 60 odstotkov.

»Osnovna dejavnost dvorca, radiološka diagnostika, bo najprej izključno samplačniška. Enako tudi zo-

bozdravstvena dejavnost. Z zavarovalnicami pripravljamo tudi pakete ponudb za opravljanje preiskav, katerih strošek bodo krile. Vsekakor si želimo tudi podelitev koncesije za radiološko diagnostiko, saj bomo tako lahko ponudili storitve na najvišji

ravni čim širšemu krogu ljudi. Ostale zdravstvene dejavnosti, ki bodo v dvorcu, že imajo koncesijo,« je še povedala Katja Hempt.

Po besedah sogovornice je naložba vredna več kot milijon evrov, a ne bo preseгла 1,5 milijona evrov. Uradno

odprtje novega medicinskega centra v dvorcu bodo v družbi Cep uskladili z ostalimi najemniki glede na začetek njihovega delovanja v dvorcu. Predvidoma bo to v prvih dneh pomladi.

ROBERT GORJANC
Foto: SHERPA

Prireditve na Glavnem trgu v Celju so se udeležili predvsem številni mladi, ki so lahko pomerili v olimpijskih izivih in se družili s Foksijem, slovensko olimpijsko maskoto.

Slovenska bakla z legendarnimi olimpijci

CELJE – V okviru projekta Slovenska bakla, katerega namen je spodbuditi navijaški duh še pred začetkom zimskih olimpijskih iger v Pjongčangu, je olimpijski ogenj v torek zvečer prispel tudi v Celje. Iz rok letošnjega vodje slovenskih navijačev na igrah v Južni Koreji Tomaža Razingarja, kapetana hokejske reprezentance na zadnjih igrah v Sočiju, je baklo pred Narodnim domom prevzela celjska podžupanja Darja Turk.

Ponesla jo je po Prešernovi ulici, zatem sta jo izmenjaja na poti do Glavnega trga nosila legendarna skakalca, olimpijca **Matjaž Zupan** in **Matjaž Debelak**. Zadnja nosilka, ki je ob

navdušenju številnih obiskovalcev prinesla baklo na prireditveni oder, je bila domačinka Amalija Belaj Arbatjer, ki je leta 1956 v teku na smučeh nastopila na olimpijskih igrah v

Cortini d'Ampezzo. »Vsem slovenskim olimpijcem želim veliko uspeha na igrah v Pjongčangu, še posebej Celjanoma – svojemu bližnjemu sosedu, alpskemu smučarju Martinu Čatru, in deskarju Roku Marguču,« je legendarna celjska olimpijka zaželela športnikom za nastope na igrah v Južni Koreji, ki se bodo začele 9. februarja.

ROBERT GORJANC
Foto: Grupa

Elektrika iz obnovljivih virov

Z našega območja je agencija izbrala dvajset projektov

Znani so projekti, ki so bili izbrani za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov ter v soprodukciji toplote in elektrike. Agencija za energijo je po javnem razpisu izbrala 93 projektov iz različnih krajev Slovenije, med katerimi je več kot tretjina vetrnih elektrarn. Med uspešnimi je kar dvajset projektov z našega območja.

Vlagateljem je na voljo deset milijonov evrov državne podpore. Za ta denar je bilo do 6. novembra prijavljenih več kot dvesto projektov. Tisti prijavitelji, ki so bili na razpisu uspešni, bodo morali zgraditi predlagane proizvodne naprave v treh letih, v

primeru, če gre za zahtevnejše projekte, pa v petih letih.

Agencija je izbrala pet različnih projektov večjih vetrnih elektrarn, ki jih je prijavila družba AAE Gamit s sedežem v občini Rečica ob Savinji. Največja ima nazivno moč 8 megavatov ter najmanjša 2,3 megavata. Prav tako so izbrani štiri projekti manjših vetrnih elektrarn, ki so jih prijavili različni prijavitelji iz konjiške občine. Gre za podjetja Mak prevozi in gradnje, VM projekt, Maks-invest energija ter Energo-Maks energija. Vlagatelji lahko zgradijo vetrne elektrarne kjerkoli na območju Slovenije.

Izbranih je bilo tudi več projektov malih sončnih

elektrarn z našega območja. Te so prijavila podjetja Energoles Bohor iz Šentjurja, Moličnik iz Luč, Avtoelektrika Sitar iz Šempetra v Savinjski dolini ter Griffin iz Celja. Izbrani so bili tudi dva projekta sončnih elektrarn podjetja Edit nepremičnine iz Prebolda ter trije projekti podjetja Iva iz Šempetra v Savinjski dolini.

Za uresničitev projekta soprodukcije toplote in elektrike je bilo izbrano Stanovanjsko podjetje Konjice, za malo hidroelektrarno pa Brinečev kmečki mlin iz občine Rečica ob Savinji. Podoben javni razpis naj bi bil objavljen prihodnji mesec. BJ

Rekordno visok proračun

LUČE – Občina je v začetku januarja sprejela letošnji proračun. Svetniki so ga sprejeli v drugi, to je zadnji obravnavi. Gre za rekordno visok proračun, saj se je občina več let pripravljala na gradnjo športne dvorane. Lučani tako računajo letos na vsega skupaj 4,3 milijona evrov skupnih prihodkov in odhodkov. Za naložbe je namenjenih kar 70 odstotkov proračuna.

Gre za majhno občino, ki ima približno 1.500 prebivalcev. Njena največja letošnja naložba bo športni center, ki naj bi stal približno dva milijona evrov. Po dvesto tisoč evrov bo

občina namenila za novo čistilno napravo za odpadne vode in za asfaltiranje dveh kilometrov cest. Posebne postavke proračuna so med drugim še za nakup različnih zemljišč, obno-

vo vodovodnih zajetij luškega vodovoda, tekoče vzdrževanje gozdnih cest in urejanje prihodnjega luškega parka.

Kljub velikim naložbam se občina tudi letos ne namerava zadolževati. Luče so namreč med redkimi slovenskimi občinami, ki so brez starih dolgov. Občina dolguje posredno le zaradi zadolžitve medobčinske Komunalne Mozirje, kar se upošteva kot občinska zadolžitev. BJ

Foto: GrupA

Nevarna odprtina v neugledni ograji na Opekarniški cesti pred (začasno) zaščito ...

... in po njej

Nevarna odprtina zamašena, a težava ostaja

Stečajni upravitelj napovedal celovito ureditev varnostne ograje

CELJE – Po našem opozorilu so v podjetju Vodovod-Kanalizacija Celje, ki izvaja javno gospodarsko službo vzdrževanja cest v celjski občini, še isti dan ob pločniku na Opekarniški cesti zaščitili nevarno nezavarovano odprtino na neugledni leseni ograji.

Ta je postavljena pred že Odprtina, ki je zijala že dlje leta opustelim gradbiščem. časa, je bila zelo nevarna

predvsem za otroke in starejše, saj bi lahko prišlo tudi do tragičnih posledic.

Gre za nedokončan gradbeni objekt ob nekdanjih poslovnih prostorih Gradbeništva Božičnik, ki se je znašlo

v stečaju. V Vo-Ka Celje so primer prijavi tudi cestnemu inšpektorju, ki lahko ukrepa po svojih pooblastilih in lastniku oziroma stečajnemu upravitelju naloži kazen. »A zadeva je takšna, da se lahko jutri ali

v naslednjih dneh del ograje odlomi in se takšen nevaren primer ponovi, zato je nujna celovita rešitev pri ureditvi ograje,« je povedal Matjaž Kapitler, vodja vzdrževanja cest pri Vo-Ka Celje.

Na nevarno ograjo smo opozorili tudi stečajnega upravitelja Gradbeništva Božičnik Marka Zamana, odvetnika in partnerja iz odvetniške pisarne Zaman. »Nevarna odprtina je očitno posledica nasilne odstranitve varovalne deske. Zadovoljen sem, da je zadeva začasno sanirana in je tako nevarnost odpravljena, za trajno sanacijo bomo poskrbeli kmalu,« je napovedal Marko Zaman.

RG

Zipline do poletja

Večje naložbe ZPO na letnem kopališču, drsališču in Skalni kleti

CELJE – Ena večjih investicij podjetja ZPO Celje v tem letu je uresničitev projekta zipline na Celjski koči, kjer upravlja s hotelom in športno-rekreativnimi zmogljivostmi. V družbi so dokončno določili potek postavitve zipline proge.

»Na Celjski koči bo začetek zipline proge na ploščadi, na delu prostora, kjer je zdaj otroško igrišče, proga bo vodila na Grmado in od tam nazaj do predvidenih novih športnih površin pod Celjsko kočjo,« je trasa opisal Ivan Pfeifer, direktor podjetja ZPO Celje. Možnih rešitev je sicer bilo več. A kot je povedal sogovornik, je bilo treba vse ideje in rešitve pretehtati tudi z vidika ekonomske učinkovitosti in pričakovanih prihodkov pri ponudbi gostinskih ter drugih storitev in ne zgolj z vidika nove turistične atrakcije. »Obstaja še nekaj odprtih vprašanj, predvsem nas skrbi Natura 2000, ampak verjamem, da bomo uspeli pri-

Ivan Pfeifer v zimskem bazenu na Golovcu, kjer letos niso predvideni večji posegi, zato pa se obeta temeljita prenova letnega bazena.

dobiti ustrezna soglasja,« je še povedal Pfeifer, ki investicijo ocenjuje na 65 tisoč evrov. Financirali jo bodo s svojimi lastnimi sredstvi. V podjetju ZPO nameravajo progo vzpostaviti še pred začetkom poletne turistične sezone.

Med večjimi naložbami ZPO v tem letu – Ivan Pfeifer jo ocenjuje na približno 400 tisoč evrov – bosta tudi obnova letnega kopališča, predvsem največjega bazena, in priključitev na toplovodno omrežje, kar bo omogočilo zgodnejši začetek kopalne sezone. Z gradnjo montažnega prizidka k drsališču v mestnem parku bodo zmanjšali temperaturne izgube, zato bo mogoče obratovanje drsališča razširiti še na poletni čas. Temeljita obnova se obeta tudi na Skalni kleti, kjer je predvidena obnova športnih površin pod balonom, ki ga je uničila ujma, zato ga bodo v ZPO v celoti zamenjali. Prav tako sta predvidena rušenje stare stavbe na Skalni kleti in gradnja novih garderob, upošteva se lansko obnovo travnatih površin. Ivan Pfeifer tako govori o vzpostavljanju še enega športnega centra v Celju. Eno večjih investicij bo predstavljala tudi energetska prenova oziroma posodobitev razsvetljave v dvorani Zlatorog.

ROBERT GORJANC
Foto: SHERPA

Dotrajani stavbi na Mariborski cesti porušeni

Prostor ob Mariborski cesti, kjer sta nekoč stali porušeni stavbi.

CELJE – Mestna občina je v teh dneh izvedla rušenje dveh starejših stavb ob Mariborski cesti v Celju. Kot so povedali v občini, sta bili stavbi, v katerih so leta prebivale romske družine, zaradi dotrajanosti že več let predvideni za rušenje.

Stroške rušenja stavb v celjski občini ocenjujejo na približno 40 tisoč evrov, izvajalec del pa je bilo podjetje Nizke gradnje Kladnik. Obči-

na je nepremičnini odkupovala postopoma. Stavba na Mariborski cesti 39 je bila več let v denacionalizacijskem postopku, zemljiškoknjižno lastništvo celjske občine za ta objekt pa je bilo dokončno urejeno lani spomladi. Stavbo na Mariborski cesti 37 je Mestna občina Celje od fizičnih oseb odkupila lani spomladi.

Glede ureditvenih načrtov na mestu porušeni stavb v

občini pravijo, da urbanistična zasnova kot možnost predvideva novo strnjeno pozidavo z umestitvijo poslovno-stanovanjske, oskrbne in storitvene dejavnosti, na širšem območju je predvidena tudi ureditev parkovnih površin. Za to območje je sicer treba pripraviti in sprejeti nov občinski podrobni prostorski načrt.

RG

Foto: GrupA

Letos bo precej vlagala

SOLČAVA – Občina računa za letos v svojem proračunu na 1,6 milijona evrov skupnih prihodkov in odhodkov. Od tega je za naložbe namenjena približno tretjina odhodkov.

Med letošnjimi nalogami je ureditev vasi Solčava, ki obsega gradnjo pločnika, ureditev javne razsvetljave in parka. Zaradi povečanega vpisa v vrtec bo zgrajen prizidek podružnične šole, kjer bo za najmlajše dodaten prostor. Prav tako bo opravljena rekonstrukcija vodovoda

Logarska dolina, ki vključuje ureditev zajetja in gradnjo dela cevovoda. V okviru projekta Ustavi, poženi, prihrani, obstani bo občina spodbujala tako imenovano mehko mobilnost. Veliko sredstev je letos načrtovanih za odpravljanje posledic lanskih naravnih nesreč. Aprila je de-

ževje prizadelo Solčavsko ter pred koncem leta še vetrolom.

Gre za manjšo občino s petsto prebivalci, ki je na precej velikem goratem območju. V preteklosti je med drugim veliko vložila v gradnjo nove šole in v različne turistične projekte, za kar bo letos odplačala petdeset tisoč evrov dolgoročnih posojil.

Solčava je sprejela dveletni občinski proračun. Za prihodnje leto predvideva zaenkrat 1,1 milijona evrov skupnih prihodkov.

BJ

Trško jedro in še marsikaj

REČICA OB SAVINJI – Za občino bo letošnje leto po naložbeni plati pestro. V proračunu ima na voljo približno 2,5 milijona evrov prihodkov in štiristo tisoč evrov več odhodkov. Razliko bo pokrila tako, da bo najela ugodnega posojila pri tako imenovanem ribniškem skladu.

Posojilo potrebuje za uresničitev projekta urejanja rečiškega trškega jedra. Med drugim bo urejala še vpadnico proti rečiškemu trgu. V proračunu je prav tako denar za gradnjo vodovoda Grušo-

vlje in za ureditev dveh stanovanj v mansardnem delu stavbe Medgenborze. Med večjimi projekti je tudi tristo tisoč evrov vredna sanacija plazu v Poljanah, za kar je občini uspelo pridobiti sred-

stva z ministrstva za okolje in prostor.

Nekaj denarja namenja občina za pridobitev dodatne količine pitne vode in to v okviru projekta Žegnan studenec. V proračunu je prav tako sofinanciranje zgornjesavinjskega zdravstvenega doma – tako za nakup reševalnega vozila kot za gradnjo prizidka. Gre za občino s približno 2.300 prebivalci.

BJ

Življenjsko ogroženim bodo pomagali tudi gasilci

Vse pripravljeno za sistem prvih posredovalcev

VELENJE – V Mestni občini Velenje bo v začetku marca na terenu zaživel sistem prvih posredovalcev. 106 za to usposobljenih gasilcev iz tamkajšnjih prostovoljnih gasilskih društev bo po novem pomagalo osebam v življenjski nevarnosti. Pri tem ne bodo nadomestili ekip nujne medicinske pomoči Zdravstvenega doma Velenje, ampak bodo le njihova podpora.

Prednost gasilcev je, da so gasilska društva razpršena po vsej občini, njihov dostopni čas pa je s tem lahko veliko krajši, kar je, kot je pojasnil reševalec nujne medicinske pomoči **Matjaž Andrejč**, ključnega pomena. »Gasilci poznajo svoj kraj. Točno vedo, kje živijo ljudje, zato jim lahko v primeru, če nenadno obolijo in se znajdejo v urgentnem zdravstvenem stanju, hitro priskočijo na pomoč in jim s tem omogočijo preživetje.«

Poveljnik gasilskega poveljstva Mestne občine Velenje **Boris Brinovšek** ob tem dodaja, da bodo lahko gasilci do

Sistem prvih posredovalcev bo v Mestni občini Velenje zaživel marca.

prihoda ekipe nujne medicinske pomoči na pomoč priskočili kar sami. »To pomeni, da gasilci v teh intervencijah ne bomo nastopali enotno. Vajeni smo, da prihitimo v gasil-

ski dom in se nato skupaj z ostalimi sodelavci odpravimo na pomoč. Če se bo zgodilo, da bo pomoč potrebovala oseba v gasilčevem domačem kraju, bo gasilec lahko

posredoval samostojno in s tem prvo pomoč nudil v čim krajšem času.«

Strokovnega direktorja Zdravstvenega doma Velenje zdravnika **Andreja Lesjaka**

veseli, da je projekt prvih posredovalcev zaživel tako hitro in da so gasilci svojo novo nalogo vzeli zelo resno. »Tečajniki prihajajo na tečaje pripravljeno. Vidi se,

Na sistem prvih posredovalcev, kot smo že poročali, se pripravljajo tudi v Gasilski zvezi Žalec, kjer so za to delo usposobili malo manj kot 50 gasilcev. Sistem naj bi v praksi zaživel že prihodnji mesec.

da imajo že od prej ogromno znanja, ki ga skupaj z medicinskim osebjem še nadgradijo in dopolnijo. Veselim se skupnih intervencij z gasilci. Kar nekaj izkušenj že imamo s profesionalnimi gasilci, brez katerih si kot urgentni zdravnik ne predstavljam posredovanj.«

Mestna občina Velenje je vzporedno z izobraževanjem gasilcev, ki bodo svoje znanje obnavljali enkrat letno, dopolnila tudi mrežo defibrilatorjev in ostale opreme za posredovanje ob urgentnih zdravstvenih stanjih. Sedem novih defibrilatorjev bo nameščenih na gasilskih domovih. Tako jih bo v velenjski občini po novem že približno 40.

ŠO

Nekdanji Big Bang danes Vzorčno mesto

V velenjskem svetu znanosti dobrodošli vsi

VELENJE – V nekdanjih prostorih Big Banga v Nakupovalnem centru Velenje je z začetkom letošnjega leta zaživel Vzorčno mesto. Osnovni namen dveletnega pilotnega projekta, nad katerim bdi Ljudska univerza Velenje, je izboljšanje znanstvene pismenosti vseh generacij. Dan v Vzorčnem mestu je razdeljen na dva dela. Dopoldnevi so namenjeni učencem in dijakom ter popoldnevi ostalim obiskovalcem.

»Vzorčno mesto je inovativen sistem izobraževanja, ki skrbi za radovednost, raziskovanje, inovativnost, različne vire in povezovanje lokalnih in čezmejnih skupnosti. Ponujamo vrsto

izobraževalnih orodij za celotno skupnost,« pravi **Erik Kapfer**, ki poleg **Mihe Cojhterja** skrbi za koncept, izdelavo in izvajanje vsebin.

Učenci in dijaki lahko od začetka meseca v prostorih

Vzorčnega mesta preživijo naravoslovne in tehnične dneve, katerih rdeča nit je točno določena tematika, ki se bo zamenjala trikrat letno. Letošnje prvo trimesečje je namenjeno robo elektriki, v drugem trimesečju bodo pod skupnim imenom Deset tisoč milij raziskovali planet Zemljo, v zadnjem delu leta pa se bodo učili o vzrokih in posledicah vojn sveta.

Preostalim obiskovalcem, ki jih prav tako zanima sodobna znanost, bodo od

februarja v Vzorčnem mestu namenjeni popoldnevi. Prostore zagotavlja Mestna občina Velenje, vsebino pa bodo financirali z vstopninami, donacijami in s sponzorstvi. Cojhter in Kapfer tesno sodelujeta tudi s Centrom srednjih šol Velenje, katerega dijaki in študentje so že aktivno vključeni v izdelavo in izvajanje vsebin v obliki raziskovalnih nalog, projektnih nalog, redne prakse in diplomskih nalog.

ŠO

Z novimi operativnimi gasilci

Gasilska zveza Žalec ima nove operative gasilce. Obvezen tečaj, ki je bil prvi, ki so ga opravili po novem programu usposabljanja prostovoljnih gasilcev, je konec tedna uspešno opravilo 20 članov iz 12 gasilskih društev. Gasilska zveza Žalec deluje na območju celotne Spodnje Savinjske doline, izjema je le občina Prebold, ki ima svojo gasilsko zvezo.

Gasilska zveza Žalec ima 4.736 članov, od tega po novem 943 operativnih gasilcev, ki sodelujejo v gasilskih intervencijah. »Operativni gasilci morajo biti v skladu z Zakonom o gasilstvu usposobljeni za upravljanje nalog pri gašenju in reševanju v primeru

požarov, naravnih in drugih nesreč,« pravi poveljnik gasilske zveze **David Krk**. Gasilska zveza Žalec v povprečju dvakrat letno organizira tečaj za operative gasilce. Letošnji se je začel septembra lani in končal ta konec tedna. Kandidati so na izpitu pred tričlansko komisijo, katere predsednika je imenovala Gasilska zveza Slovenije, morali prikazati znanje, ki so ga pridobili med predavanji in praktičnim delom usposabljanja, ki je trajalo 149 ur. Vsi tečajniki so na zaključnem izpitu pokazali veliko znanja in s tem zadostili vsem kriterijem, ki so potrebni za uspešno končanje tečaja.

ŠO

Očarani Nemci in Hrvati

SOLČAVA – V zadnjih tednih sta bili na tujem objavljeni kar dve obsežni reportaži o Logarski dolini in njeni bližnji okolici. Objavljeni sta bili v nemški potopisni reviji **Geo Saison**, ki ima sedež v Hamburgu, in v Zagrebu. Oba avtorja sta nad lepotami Solčavskega očarana.

Potopisna reportaža, ki je izšla v Nemčiji, ima naslov **Skrivni namig – S svojimi slapovi, cerkvico in gorami je Lo-**

garska dolina v južnih Alpah najlepša. Avtorica **Katja Senjor**, ki je znana kot dolgoletna urednica revije **Geo Saison**, je nad lepotami Solčavskega navdušena. Opisuje, da so jih občudovali že njeni slovenski stari starši. »S skal bučijo slapovi, ves čas sije sonce, na planinah so ovce redke solčavske pasme,« piše očarana avtorica v obsežni potopisni reportaži. Na koncu so tudi številni na-

Tudi v Nemčiji in na Hrvaškem so navdušeni nad lepotami Logarske doline

sveti za bralce o prenočitvenih zmogljivostih, možnostih različnih doživetij v naravi ter še kratek zapis o oblikovalcu lesa iz bližnjih Luč, in sicer skupaj z njegovim domačim naslovom. Reportaža, ki obsega kar deset strani revije, krasijo fotografije, ki jih je posnel **Malte Jäger**.

Na lepote Logarske doline so bili opozorjeni tudi bralci na spletni strani www.punkufer.dnevnik.hr. Avtor, ki se je podpisal kot **Vikendmanijaci**, je obširen reportažni zapis naslovlil: »Ali je to najlepših sedem kilometrov Slovenije? Takoj morate na izlet v Logarsko dolino!« Tudi hrvaški avtor je očaran: »To je res pravljičen in poseben kraj, kar čakali smo, da se bo nekje za vogalom pojavila Heidi ...«. Med praktičnimi nasveti za obiskovalce Solčavskega našteva avtor prenočitvene zmogljivosti in njihove cene, omenja vstopnino za Logarsko dolino ter dodaja spletno povezavo do restavracij in gostiln. Reportažni zapis krasijo številne fotografije.

BJ, foto: arhiv NT

Za novo kosilnico ali molzni stroj

Za razvoj in ohranjanje malih kmetij je mogoče dobiti pet tisoč evrov

V Sloveniji se približno 60 odstotkov kmetijskih gospodarstev uvršča v kategorijo malih kmetij. Čeprav te ekonomsko pogosto niso posebej donosne, ohranjajo kulturno krajino celotne države. Tudi zato je kmetijsko ministrstvo lansko jesen razpisalo sredstva za razvoj in ohranjanje malih kmetij. Do konca januarja lahko kmetije, ki ustrezajo pogojem, oddajo vlogo za pet tisoč evrov nepovratnih sredstev.

Da lahko kmetija pridobi sredstva, mora biti vpisana v register kmetijskih gospodarstev, lani je morala tudi oddati zbirno vlogo. Pogoji še določajo, da mora imeti kmetija od tri do šest hektarjev primerljivih kmetijskih površin, od tri do 15 glav velike živine (GVŽ) oziroma drugih živali. To pomeni, da mora biti klasična kmetija obremenjena z 0,7 GVŽ na hektar, ekološka kmetija z 0,5. Ob tem mora

biti več kot polovica obdelovalnih površin v območju z omejenimi dejavniki za kmetijsko dejavnost. Kot pravi Igor Ahačevčič iz Sektorja za podeželje Direktorata za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano morajo vlagatelji ob vlogi predložiti tudi enostaven poslovni načrt, za kaj bodo pridobljena sredstva porabili. »Zavedamo se, da gre za relativno malo sredstev, ampak vseeno lahko na

manjši kmetiji pripomorejo k nakupu novega ali rabljenega delovnega stroja, omogočijo kakšno obnovo ali začetek nove dejavnosti. Verjamemo, da lahko na manjši kmetiji predstavljajo pomembno spodbudo.«

Z malimi kmetijami v razvoj turizma

Slovensko kmetijstvo je večinoma kmetijstvo majhnih gospodarstev, saj se jih v to kategorijo uvršča kar 6.500. Z dvajsetimi milijoni evrov, kolikor jih je na voljo, bodo lahko pomagali približno štiri tisoč kmetijam. Vsaj dva tisoč jih je doslej za sredstva že zaprosilo. Veliko je tudi pritožb, saj nekatere kmetije pogojem ne ustrezajo povsem, a gospodarji kljub temu verjamejo, da v katego-

rijo majhnih kmetij sodijo. Že desetletja poslušamo, kako neperspektivne so majhne kmetije v luči globaliziranega trga prehrane, Ahačevčič pa opozarja, da so prav te kmetije v največji meri zaslužne za biotsko pestrost živalskega in rastlinskega sveta pri nas. »To nam priznava tudi Evropa in tega bi se morali bolj zavedati. Vsi odločevalci, ki

usmerjajo razvoj, bi morali razmišljati o razvoju turizma in o podobnih usmeritvah, kjer bi takšen način kmetovanja pomenil prednost. Jasno, da na majhni kmetiji sicer ni mogoče preživeti.« Ena od spodbud v to smer je torej tudi trenutni razpis za nepovratna sredstva, več pa bomo morali o tem govoriti prav v mesecih in letih, ko

se bodo snovale smernice za novo evropsko finančno perspektivo.

Tri četrtnine od 20 milijonov evrov bo prispeval Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja, preostanek je delež državnega proračuna. Vlogo lahko kmetije vložijo do 31. januarja letos.

STO

Foto: arhiv NT (GrupA)

Lokalna hrana na krožniku, ne le na papirju

Pogoj za zdravo hrano v javnih zavodih so kratke verige od vil do vilic

ŠENTJUR – O pomenu lokalne samooskrbe v zadnjih letih veliko govorimo, a precej manj za to tudi v resnici naredimo. S tem v mislih so se na pobudo občinske svetnice Mihaele Rožej že pred štirimi leti sešli pridelovalci domače hrane, predstavniki javnih zavodov in strokovnjaki, ki bi ponudbo in povpraševanje lahko usklajevali. »Z majhnimi, a vztrajnimi koraki se projekt razvija in ima vedno večji potencial,« je po zadnjem srečanju dejala Rožjeva.

Osnovni namen projekta je otrokom in starejšim ter nenazadnje vsem uporabnikom storitev javnih zavodov v občini Šentjur zagotoviti

zdravo, domačo hrano. Ta je šolam, vrtcem in domovom starejših bližje, kot si v zapletenem sistemu javnega naročanja odgovorni včasih predstavljajo. Kot pravi Rožjeva, za potek programa poleg nje skrbi skupina strokovnjakov. »Tu so kmetijska svetovalca Igor Škerbot in Vesna Mihalič iz celjskega kmetijskega zavoda, Magda Guček, živilska tehnologinja in organizatorica prehrane iz Šolskega centra Šentjur, ravnateljica OŠ Plalina pri Sevnici Mateja Zenzianowsky in koordinatorica Martina Volarič, predsednica Društva kmetič Mavrica. Logistično projekt podpira tudi Razvojna agencija Kozjansko z direktorjem Juretom Raztočnikom.«

Dolgoročno načrtovanje in zagotovljen odkup

Število dobaviteljev oziroma pridelovalcev lokalne hrane se povečuje, čeprav je bilo previdnosti pri vključevanju sprva veliko. Še več je odprtih priložnosti, saj je lokalnih ponudnikov v občini trenutno premalo, da bi zadostili dvajsetim odstotkom naročil, kolikor lahko javni

zavodi nakupijo mimo javnih razpisov. »Javni zavodi oziroma njihova vodstva ter organizatorji prehrane so zelo zainteresirani za nakup lokalne čim bolj naravne hrane. Žal jih še vedno omejuje cena. Predpisana cena malice ali kosila v šoli je na primer na spodnji meji vrednosti. Država ne pokrije niti slovenskega zajtrka, ki je eden njenih paradnih projektov. Zanj plača le 40 odstotkov cene. Tudi zato pozivamo pristojno ministrstvo, da bi v prihodnje manj sredstev namenilo promociji tega zajtrka in več za sam zajtrk.« Vseeno pri dobrem načrtovanju tudi cena zastavljenega projekta ne bi smela biti ovira. Bistvo projekta je namreč predvsem v tem, da na eni strani zberejo celoletna naročila, na drugi pa zanimanje kmetov, ki bi se bili pripravljene prilagoditi potrebam domačega trga.

Sistem bodo nadgradili z dolgoročnim načrtovanjem, kjer bodo kmetom pomagali tudi kmetijski svetovalci. Smiselno bo že pri načrtovanju določiti tudi cene, ki bodo sprejemljive tako za kupce kot pridelovalce.

STO, foto: JG

»Vesela sem, da so se odzvali prav vsi javni zavodi, podprli so nas tako organizatorji prehrane kot ravnatelji, in to tako v občini Šentjur kot Dobje. Kmete v prvi vrsti spodbujamo, naj se vpišejo v e-katalog in tako postanejo potencialni dobavitelji javnih zavodov, lahko pa se obrnejo tudi neposredno na katerega koli člana našega tima,« je dejala Mihaela Rožej.

Namesto šole razvojno-raziskovalni center

LAŠKO – Potem ko je s sklepom občinskega sveta aprila lani dokončno prenehala delovati Podružnična osnovna šola Reka, v občini iščejo novo vsebino za stavbo, kjer je bil pouk. Občina želi v prostorih nekdanje šole vzpostaviti razvojno-raziskovalni center, ki bo med drugim tudi prispeval k ustvarjanju novih delovnih mest.

Za uresničitev teh načrtov je laški občinski svet na zadnji seji konec minulega leta sprejel koncesijski akt, ki določa pogoje za novo dejavnost, ki jo občina želi izvajati na podlagi javno-zasebnega partnerstva. V Inštitutu za javno-zasebno par-

terstvo Ljubljana, ki je za Občino Laško pripravil koncesijski akt in investicijski projekt, ocenjujejo, da bi vrednost investicije vsebinskega oživiljanja prostorov nekdanje podružnične šole znašala približno 300 tisoč evrov. Razpis za izbiro zaseb-

nega partnerja naj bi bil predvidoma objavljen v treh mesecih.

Na javni poziv morebitnim investitorjem, ki je bil objavljen lansko jesen, se je javil en ponudnik, in sicer inštitut za aplikativno mikologijo in biotehnologijo iz Celja. A zanimanje te ustanove še ne pomeni končne izbire zasebnega partnerja, ampak je le prvi korak v okviru zakona o javno-zasebnih partnerstvih.

RG

novi tednik

Izbirali so novega ravnatelja

PREBOLD – Svet zavoda tamkajšnje osnovne šole je v torek odločil, kdo bo šolo vodil prihodnjih pet let. Neuradno naj bi to postal Peter Žurej. O izbranem kandidatu mora sedaj izoblikovati mnenje še ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, kate-

rega mnenje sicer ni zavezujoče.

Na razpis za ravnatelja se je prijavilo pet kandidatov, od tega je bila ena vloga nepopolna, eden izmed kandidatov pa je kasneje odstopil od kandidature. Za mesto ravnatelja sta se poleg učitelja na OŠ Frankolovo Petra Žureja potegovala še sedanji ravnatelj Otton Račević, ki se mu na čelu OŠ Prebold končuje drugi petletni mandat, in profesorica na Gimnazije Velenje Karmen Grabant. Neuradno naj bi predstavniki v svetu zavoda glasovali

z osmimi glasovi za Žureja in s tremi za Grabantovo.

Večina preboldskih svetnikov se je na zadnji seji strinjala, da je čas za spremembo. Med kandidati so največ glasov namenili Grabantovi, a njihovo mnenje pri imenovanju ni bilo zavezujoče. Svet zavoda je namreč sestavljen iz treh predstavnikov občine, treh predstavnikov staršev in petih predstavnikov šole, ki lahko glasujejo po lastni vesti, glede na to, da je glasovanje anonimno. Svetniki pa so bili na

njihovi zadnji seji nekoliko skeptični glede nekdanjega ravnatelja OŠ Frankolovo Petra Žureja, ki je bil pred leti s tega mesta razrešen zaradi napak pri vodenju.

Večina svetnikov, kakor očitno tudi predstavnikov sveta zavoda, z delom dosedanjega ravnatelja ni bila zadovoljna. Svetniki so mu na zadnji seji očitali dolgoletne povprečne rezultate učencev na Nacionalnem preverjanju znanja, ukinitve nekaterih programov in spremstva na sistematske preglede ter to, da se šola širše ni dokazala niti na enem področju. Preboleni ne morejo niti njegove sedaj že stare izjave, da podeželski otroci v primerjavi z mestnimi dosegajo slabše rezultate.

ŠO

Bog je včasih tako blizu nas

Gledališče Velenje z novo predstavo Tramvaj Poželenje

Ljubiteljsko gledališče iz Velenja je v letošnji sezoni na oder postavilo eno najboljših ameriških dram, delo Tennesseeja Williamsa, in z velenjskim narečjem ameriški jug prineslo v naše bližnje okolje. Glavni vlogi Blanche in Stanleyja sta odlično upodobila Petra Hribernik in Nejc Škorjanc.

Tennessee Williams je bil ameriški dramatik, ki je svetovno slavo požel z dvema izjemnima dramama – Mačka na vroči pločevinasti strehi in Tramvaj Poželenje. Obe drami sta doživeli izjemen uspeh. Kot mačka na vroči strehi je v filmu blestela Elizabeth Taylor, ki jo je v obup spravljaj nekdanji športnik,

na koncu le še alkoholik Paul Newman. Nič manj slavna ni bila drama Tramvaj Poželenje, ki je bila prelomna za Marlona Branda. Ob njem je blestela Vivien Leigh.

V Gledališču Velenje so lani želi uspeh z Učinkom kobilice in režiserjem Dejanom Spasićem. Ta jim je med poletjem dal v branje tri drame in igralci so se odločili, da se v novi sezoni poskusijo, kakšno je bilo življenje petdeset let nazaj na ameriškem jugu. »Jeseni smo imeli prve vaje in po približno mesecu nam je bilo skoraj žal, da smo izbrali to dramo. A ne da bi se karkoli groznega zgodilo, a videli smo, da smo ugriznili v veliko jabolko. Tennessee Williams je to besedilo

napisal zelo živo in zelo dosledno, z veliko napotki, vsi odnosi med liki so zapleteni, niso črno-beli, veliko je sivoga. Ko smo po bralnih vajah stopili na oder, smo začeli odkrivati vse te plasti in videli smo, da nas čaka ogromno trdega dela.« je postavitev igre opisala izjemna Petra Hribernik, v drami v vlogi Blanche.

Kaj je resnica in kaj laž?

Drama v središču postavlja zgodbo o finančno propadli in psihično uničeni Blanche, ki se zateče k poročeni sestri. A njena sestra ne živi v ravno zglednem stanovanju in niti ne v zglednem razmerju. Stanley je glasen, gospodovalen in nasilen mož. Psihično uničena Blanche se zaplete s Stanleyjevim prijateljem Mitchem, ko pa Stanley izve za njeno nekdanje prostituiranje, jo Mitch zavrne, Blanche pa se zateče v laži, ki jo vodijo v propad. Ni več zmožna ločiti med lažmi in resničnostjo, izpostavljena je Stanleyjevemu spolnemu nadlegovanju, zato lahko sledita le popolno uničenje in pristanek v psihiatrični bolnišnici.

Ves ta dramski lok so odlično upodobili velenjski ljubiteljski gledališčniki. Njihovo igranje je še toliko bolj hvale vredno, če vemo, da so samo na slovenskih profesionalnih odrih to dramo odigrali kar osemkrat. »Res je bila odločitev za to predstavo pogumno dejanje, predvsem zato, ker se ne moremo stoodstotno

Nejc Škorjanc kot Stanley, ko pokaže svoji ženi Steli (Zoja Lešnik), da se njemu na tak način ne odgovarja.

posvetiti delu v gledališču. Vsi imamo dopoldne službo in ne moramo tega časa preživeti z besedilom v roki, z mislijo na lik, na vlogo in na vse odnose, ki nas čakajo. Predstavi sem se posvečala ob večerih in nikakor ne migogrede, kajti tega zalogaja se ne da lotiti tako mimogrede. A to so samo faze vmes, oder vse poplača. Ko smo prišli do konca, je bil občutek zadovoljstva pri vseh in vsaj jaz sem že pozabila, da je bilo vmes veliko navora.«

Okolje napravi osebo

Petra Hribernik je odlično predstavila najprej koketiranje Blanche z vsakim mo-

škim, ki ji pride blizu, njeno iskanje potrditev pri moških, njen poskus, da bi stopila iz sveta, v katerem se je rodila in določa njeno prihodnost. Posebej prepričljiva je ob končnem zlomu, ko spozna, da sta včasih »božje« in ljubezen tako blizu, a neprijetna preteklost, lastne napake povozijo še tako obetajočo prihodnost.

Nejc Škorjanc je stopil v čevlje Marlona Branda, ki jih na velenjskem odru dobro nosi. Da je dobro igral, se strinja tudi soigralka Petra Hribernik. »Seveda sem pristranska, a povsem objektivno rečem, da mi je Nejc ljubši kot Brando v tej vlogi. Res mi je všeč. Tudi

režiser se je zelo potrudil dramaturško, gledališko in režiserko razložiti like na način, da smo tudi mi na najboljši način izluščili največ, kar smo lahko. Nejc je vlogo Stanleyja zelo lepo odigral.«

Z oceno Petre Hribernik so se strinjali tudi obiskovalci v velenjskem kulturnem domu, ki so igralcem namenili dolg aplavz. Predstavo si je ogledala tudi regijska selektorica Barbara Vidovič in skoraj prepričani smo, da bomo dramo lahko ponovno videli na regijskem srečanju dramskih ljubiteljskih skupin.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: Andrej Peunik

Petra Hribernik v vlogi Blanche

Navdihnili sta jih Friderik in Veronika

Na gradu Komenda na Polzeli je do 12. februarja na ogled razstava likovnih del z naslovom Friderik in Veronika. Svoja dela so na ogled postavili člani likovne sekcije KUD Polzela in KD Mavrica Tabor.

Slike 17 ljubiteljskih slikarjev iz Žalca, Andraža nad Polzelo, s Polzele, iz Šmartnega ob Paki, Nazarij, Ljubljane, Griž, Prebolda, Velenja in Tabora so bile premierno razstavljene že lani v Taboru v počastitev občinskega praznika in ob 110. obletnici ČD Tabor. Nastale so lani na enodnevni ustvarjalni likovni delavnici na temo Friderik in Veronika pri ribniku Lisjak v Miklavžu pri Taboru.

ŠO, foto: TT

Člane likovne sekcije KUD Polzela in KD Mavrica Tabor sta navdihnili Friderik in Veronika.

Na tokratnem koncertu Citrarskega abonmaja je nastopila Banda citrarska. Kot gost se ji je pridružil tenorist Klemen Torkar.

Sprehod skozi svet citrarske glasbe

V nedeljo se je v avli Doma II. slovenskega tabora Žalec nadaljeval Citrarski abonma. Ljubiteljem tovrstne glasbe so se tokrat predstavili člani Bande citrarske in tenorist Klemen Torkar. V glasbenem sprehodu so se dotaknili tako baročnih arij, ljudske glasbe, znanih citrarskih melodij kot slovenske popevke.

Bando citrarsko, ki od jeseni 2014 deluje pod okriljem KD Ihan, sestavljajo mladi slovenski citrarji, vodi pa jih priznan slovenski citrar Peter Napret, ki z njimi tudi igra. Profesor citer je obenem idejni oče Citrarskega abonmaja, ki je v zadnjih letih postal stalnica abonmajske ponudbe ZKŠT Žalec.

Člani Bande citrarske igrajo raznovrstno glasbo. Na njihovem repertoarju se med drugim znajdejo zanimive priredbe ljudskih, filmskih in cerkvenih skladb. Ime skupine je predlagal njihov mentor in pri tem ni veliko zgrešil, saj se ta »banda« zbere na vajah in nastopih enkrat v večji, drugič v manjši zasedbi. Za njimi je kar nekaj nastopov in samostojnih koncertov. Njihov stalen gost je tenorist Klemen Torkar, ki uspešno gradi pevsko kariero v operah in muzikalih. S svojim vokalom je ostal v spominu ljubiteljem narodnozabavne glasbe kot nekdanji član ansambla Storžič.

ŠO
Foto: TT

Na krilih lastovke že 35 let

Ob tej obletnici člani Kvinteta Lastovka gostje Malteške čajanke

Kvintet Lastovka letos obeležuje 35 let neprekinjenega delovanja. Člani tega znanega polzelskega vokalnega sestava so bili v petek zvečer na gradu Komenda na Polzeli gostje Malteške čajanke, pogovorne večera, na katerem domačinka Dada Sternad Pražnikar gosti različne Polzelane.

Pevska pot Kvinteta Lastovka, ki ga sestavljajo Kondi Pižorn, Franc Ožir, Boštjan Novak, Brane Novak in Alojz Florjanc, se je začela leta 1975, ko so štirje mladi fantje, ki so skupaj

prepevali v mešanem pevskem zboru, ustanovili svoj glasbeni sestav. Kot tokratna slavnostna čajanka je bil tudi njihov čisto prvi nastop na gradu Komenda, kjer so prepevali ob razstavi žganih slik na lesu, ki jih je na ogled postavil pokojni braslovški župnik.

V vseh teh letih so za njimi številni nastopi, ne manjkajo niti nagrade z različnih festivalov. Leta 1984 so s pesmijo Graški Gori, ki jo je napisal in uglasbil Stanko Novak, zmagali na festivalu na Graški Gori. Sodelovali so v oddaji Kar znaš, to ve-

ljaš in se uvrstili v finale. Že od nekdaj poleg slovenskih ljudskih pesmi radi prepevajo tudi dalmatinske. Njihov dolgoletni strokovni vodja Franci Ogris, ki ga je po njegovem odhodu iz skupine nadomestil Franc Ožir, jih je spodbudil, da so se prijavili na festival dalmatinske glasbe v Omišu, kjer so se prav tako uvrstili v finalni večer. Veliko so prepevali v Tovarni nogavic Polzela, sodelovali z gledališčniki, likovniki, društvi, »ofirali«, prepevali v cerkvi in na pogrebih.

Člani Lastovke so petkovo Malteško čajanko, ki je bila

Člani Kvinteta Lastovka so v pogovoru z gostiteljico Dado Sternad Pražnikar obujali številne spomine, dogodke in prigode, ki so jih doživeli skupaj v 35 letih.

prva po letu premora, poleg anekdot, ki so jih razkrili v pogovoru z Dado Sternad Pražnikar, popestrili z glasbenimi vložki. Ob

koncu so za presenečenje poskrbeli člani najmlajšega cerkvenega glasbenega sestava Cekinčki, ki so jim pod vodstvom Mateje Stražar in

ob glasbeni spremljavi Jana Moguja zapeli pesem Vse najboljše.

ŠO
Foto: TT

Malteška čajanka na gradu Komenda je bila v petek prva po letu premora. Do zdaj je Dada Sternad Pražnikar na tovrstnih pogovornih večerih gostila različne bolj in manj znane Polzelane. Gostje so bili med drugimi polzelski župan Jože Kužnik, župnik Jože Kovačec, malteški vitez Stanko Novak in nenazadnje predsednik gobarskega društva Franci Uratnik. Ena od čajank je bila posvečena ženskam, ki so prebolele raka, spet druga decembrskim dobrim možem. Dada Sternad Pražnikar se je pogovarjala z Miklavžem, Božičkom in dedkom Mrazom. Koncept letošnjih Malteških čajank bo nekoliko širši. Namenjene ne bodo več zgolj eni osebi, temveč različnim temam. Med prvimi bodo potovanja in šport.

Birman Shrestha in v ozadju dela z likovne kolonije

Društvo se predstavlja tudi po likovni plati

Kulturno društvo bratov Dobrotinšek iz Škofje vasi že desetletja povezuje ljubiteljske gledališke igralce. Novost pa sta likovna in lutkovna sekcija, ki delujeta šele od lani. V okviru likovne sekcije je bila septembra lani likovna kolonija, katere izdelki so te dni na ogled v Celjski kulturnici.

Likovno sekcijo vodi Nepalec Birman Shrestha, ki že nekaj let živi v Škofji vasi, kjer si je ustvaril družino. Kot slikar je v preteklosti sodeloval na številnih likovnih kolonijah in nekaj podobnega je želel pripraviti tudi v Škofji vasi. Lani septembra je pripravil enodnevno srečanje s 23 gostujočimi slikarji, tudi tujci, ki živijo pri nas. Slikarji so slikali naravne in druge zanimivosti kraja in okolice. Vsak je na svoj način v akrilni tehniki ustvaril sliko izbranega motiva in jo podaril društvu. To je dela razstavilo najprej v domačem kraju, nato pa pred kratkim še v Celjski kulturnici, kjer bodo na ogled do konca januarja. Z morebitno prodajo kakšne slike bo društvo pridobilo tudi nekaj denarja za svoje delovanje.

Kot pravi Shrestha, je takšno druženje slikarjev pomembno zato, da se med seboj bolje spoznajo, se družijo, izmenjajo izkušnje in se kaj novega naučijo drug od drugega. Sam si želi v duhu povezovanja in sodelovanja čim več takšnih srečanj in si prizadeva pripeljati k nam slikarje iz Nepala, Indije in drugih dežel, a tudi obratno. Februarja bo na primer peljal skupino v Nepal in tudi tam pripravil mednarodno likovno kolonijo. Večkrat pripravi tudi potopisna predavanja o svoji deželi, za katero pravi, da jo je šele na teh poteh dobro spoznal.

Na razstavah pogreša več komentarjev razstavljenih izdelkov, a tega ljudje pri nas niso navajeni. »Takšnih razprav je malo, ljudje rečejo le, da jim je nekaj všeč ali ne, kaj več pa ne. Tega manjka, ne želijo povedati svojega mnenja. Ljudem je nekaj všeč, a jih vselej skrbi, kaj bodo rekli drugi,« povzema svoja opažanja umetnik, ki je za likovno ustvarjanje navdušil tudi sina Jana Kailasha.

TC, foto: SHERPA

V Žalcu se smejejo

Spletna akcija prerasla v zanimivo razstavo fotografij

Tretji ponedeljek v januarju velja za najbolj depresiven dan v letu, a v Žalcu je bilo na ta ponedeljek vse prej kot tako. V avli doma II. slovenskega tabora so odprli zanimivo razstavo z naslovom 365 dni, 365 nasmehov, ki je nastala na podlagi istoimenske spletne akcije.

V letu 2017 je v okviru projekta 365 dni, 365 nasmehov zažarel vsaj en nasmeh na dan. Ob uspešni sklenitvi spletne akcije, prežete s pozitivno energijo, so vsi nasmeški zasijali na prav posebni razstavi, ki si jo lahko v avli doma II. slovenskega tabora ogledate še do tega petka. Na črno-belih fotografijah, ki so pripete na rumene helijeve balone, ki dajejo razstavi posebno prikupnost in barvitost, so tako tisti najmlajši kot nekoliko starejši, vsem pa je skupen širok nasmeh.

Vse skupaj se je začelo, ko je pobudnica projekta Lina P. Zupanc, ki je sicer po izobrazbi profesorica slovenščine, ukvarja pa se s spletnim marketingom, uporabnike Facebooka in Instagrama pozvala k pošil-

Pobudnica spletnega projekta 365 dni, 365 nasmehov, na podlagi katerega je nastala zanimiva istoimenska razstava, je Žalčanka Lina P. Zupanc, ki zadnja leta živi v Celju.

ljanju fotografij, na katerih se smejejo. »Od 1. januarja do 31. decembra 2017 sem vsak dan objavila po en nasmeh. Ker so ljudje pošiljali tudi fotografije, na katerih niso sami, je teh nasmehov

še več kot 365.« Vsak objavljen nasmešek je risal nove in nove nasmeške ter s tem spodbujal pozitivno energijo, kar je bil tudi osnovni namen projekta.

ŠO, foto: SHERPA

Maleševa sakralna dela

Na razstavi v Domu sv. Jožefa nad Celjem so prvič razstavljeni ilustracije Mihe Maleša, ki jih je pripravil za delo Romana Guardinija. Gre za knjigo Sveta znamenja, ki je izšla pred drugo svetovno vojno.

Naslov tokratne razstave v Celju je Sakralne teme v Maleševem opusu. Predstavljena so dela iz družinske zapuščine. Razstava je na ogled do konca januarja. Maleš (1903–1987) je med drugim ustvaril različna sakralna monumentalna dela, ki so le delno ohranjena. Kot slikarja in grafika ga prištevajo med največje slovenske likovne ustvarjalce 20. stoletja.

BJ

V en glas za višje plače

Prva od napovedanih stavk bo prihodnja sredo, 24. januarja, ohromila celoten javni sektor

Do zaključka redakcije je sredino stavko napovedalo 16 sindikatov javnega sektorja, 22 sindikatov jo bo podprlo. Vlada je z ločenim dogovorom z zdravniški odprla pandorino skrinjico, na krilih gospodarske rasti in predvolilnega obdobja je stavkovni val ušel izpod nadzora.

Kot so pojasnili predstavniki sindikalne strani z Jakobom Počivalškom na čelu, bo na dan stavke pred vladno palačo ob simbolični uri pet minut čez 12. velik protestni shod, ki se ga bodo udeležili zaposleni iz državne uprave, vzgoje in izobraževanja, zdravstva, kulture, socialnega varstva in socialnega zavarovanja, okolja, obrambe, pravosod-

ja, poklicnega gasilstva in plačne skupine J v teh dejavnostih. Od vlade zahtevajo, naj ustrezno ovrednoti delo vseh zaposlenih v okviru enotnega plačnega sistema, upoštevajoč načelo enakosti plačila za primerljivo delovno mesto, in odpravo vseh varčevalnih ukrepov iz časa največje gospodarske krize. »Slovenija že peto leto beleži gospodarsko rast in

to eno največjih v celotni Evropski uniji.« je zahtevo podkrepil Počivalšek. Minister za javno upravo Boris Koprivnikar na drugi strani poudarja, da so zahteve sindikatov povsem nevzdržne, saj so dosegle že skoraj milijardo evrov. Kot so poudarjali predstavniki sindikatov, za pogajalsko mizo ni več dobrodošel. Vlogo vladnega pogajalca naj bi si zapravil, ker je ločeno sedel za pogajalsko mizo s štrukturiranimi šolniki. »Vlada nas hoče med seboj spreti s taktiko deli in vladaj. Vendar nas podcenjuje,« so se na to odzvali ostali sindikati javnega sektorja. Kje je točka, kjer je dogovor možen, trenutno ne ve nihče.

SAŠKA T. OCVIRK

Legitimne, a neuresničene

Dr. Bogomir Kovač z Ekonomske fakultete Univerze v Ljubljani o zahtevah sindikatov z vidika vzdržnosti javnih financ

»Glede na vse, kar se je v preteklosti dogajalo, tako z vidika pogajanj kot tega, da je vlada dopustila preboj plač pri nekaterih skupinah, se te politične zahteve zdijo legitimne in po svoje tudi upravičene. Kar zadeva ekonomske vidike, gre pri zahtevah sindikatov za takšno spremembo, ki je na kratek rok neuresničljiva in lahko tudi škodljiva,« je skoraj milijardo evrov težke stavkovne zahteve sindikatov javnega sektorja ocenil ugleden ekonomsko politični analitik dr. Bogomir Kovač z Ekonomske fakultete UL.

Kot je še poudaril, je pri plačnih razmerjih zelo pomembno, da gre za postopne spremembe, ki morajo poleg tega, da so fiskalno vzdržne, tudi omogočati prilagajanje

Višje plače za vse

Gospodarska zbornica Slovenije (GZS) se strinja z višjimi plačami, a ne samo za javne uslužbence, ampak za vse zaposlene. Dvig plač tudi naj ne bo posledica povečanja mase plač, temveč splošnega znižanja obdavčitve stroškov dela.

»Masa plač se je v desetih letih v javnem sektorju, brez gospodarskih družb v večinski državni lasti, povečala za milijardo evrov, kar je bistveno več kot v gospodarstvu. Enako velja za povprečno bruto plačo. Število zaposlenih se je v tem obdobju v javnem sektorju povečalo za 20 tisoč, za razliko od gospodarstva, kjer se je skrčilo za 31 tisoč zaposlenih. Namesto

Javni in zasebni sektor med letoma 2007 in 2017

	Javni sektor	Gospodarstvo
Masa plač	+39 %	+18 %
Povprečna bruto plača	+345 evrov	+300 evrov
Število zaposlenih	+20.000	-31.000

ANKETA

»Vsi si ne zaslužijo povišice«

Imajo zaposleni v javnem sektorju prav, da zahtevajo odpravo varčevalnih ukrepov, dvig plač in enotni plačni sistem? Kako bo stavka vplivala na vsakdan državljanov? Mimoidoči na celjskih ulicah imajo na bližajoči se 24. januar dokaj različne poglede.

Uroš Fras, Celje: »Stavka javnih služb se mi ne zdi upravičena, saj se mi zdi, da imajo zaposleni dovolj pravic. Morda bi si zaposleni v šolstvu in izobraževanju zaslužili boljše plačilo, medtem ko imajo na primer sodniki že dovolj visoke prihodke. Poleg tega menim, da slednji niti ne opravljajo tako zelo dobro svojega dela. Vsi si zagotovo ne zaslužijo povišanja dohodkov. Sam sem zaposlen v gospodarstvu in delam v tujini, a se ne pritožujem. Imam dobro službo in plačo, delodajalec poskrbi za malico, tudi za bivališče, če je treba.«

Urška Bagareli, Celje: »Menim, da imajo delavci iz javnega sektorja prav, da bodo stavkali. Prav je, da se postavijo za svoje pravice. Ostali, ki smo zaposleni v gospodarstvu, se bomo s težavami v zdravstvu ali šolstvu in izobraževanju pač morali znajti. Drugače ne bo šlo. Sama sem trenutno v porodniški, sicer pa delam v gradbeništvu. Morda ne bi bilo slabo, če bi se tudi v naši stroki kdaj postavili zase.«

Zvone Tonko, Celje: »Kaj naj rečem, da ne bom delal krivice državi? Sam sem upokojen in se nimam kaj pritoževati. Nekateri pa nimajo takšne sreče. Ne zdi se mi pošteno do državljanov, da hodijo na delo, nato pa nimajo za preživetje. Ko poravnajo stroške položnic, jim ostane bore malo, tako mi vsaj povedo prijatelji. Še posebej težko je najbrž mamam samohranilkam, če so zaposlene na slabše plačanih delovnih mestih v javnem sektorju. Ker sem že v pokoju, stavke ne bom občutil kot težavo.«

Ivan Marot, Celje: »Stavke ne podpiram, saj menim, da sindikati pretiravajo, njihove pobude po spremembah so že kar preveč množične. Jaz sem samozaposlen in bolj upravičeno bi se mi zdelo, da bi kdaj glas povzdignili tudi tisti v gospodarstvu, od koder izvira denar. Stavka zagotovo ne bo prijetna in jo bomo občutili vsi državljani. Katerokoli javno storitev bomo potrebovali, bomo naleteli na težave.«

KDO

Sindikat delavcev v zdravstveni negi in Sindikat zdravstva in socialnega varstva

Polijski sindikat Slovenije in Sindikat policistov Slovenije

Sindikat delavcev v pravosodju

Sindikat vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture Slovenije - Sviz

STAVKOVNE ZAHTEVE:

1. Zvišanje plačnih razredov v okviru odprave anomalij in dvig plač iz naslova primerljivosti z zdravniškimi delovnimi mesti.
2. Vrnitev vrednosti plačne lestvice na raven pred 1. 6. 2012 (dvig za osem odstotkov).
3. Odprava vseh preostalih varčevalnih ukrepov
4. Uveljavitev kadrovskih standardov in normativov.
5. Višje plačilo dela na dan praznika, dela v nedeljo in nočnega dela ter ustrezna ureditev drugih dodatkov za manj ugodne delovne pogoje.
6. Ureditev razporejanja na delo tako, da imajo vsi pravico biti prosti na dan praznika, in sicer s pravico do nadomestila plače, razen tistih, ki so zaradi nujnih potreb delovnega procesa razporejeni na delo in dobijo plačilo ter ustrezen dodatek.
7. Dosledno spoštovanje pravice do prostega vikenda v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva.
8. Določitev pravice do izplačila jubilejne nagrade za 40 let delovne dobe.

1. Vzpostavitev razmerja v plačnem razredu med izhodiščnim delovnim mestom policista in drugimi pooblaščenimi uradnimi osebami ter javnimi uslužbenci. (Razmerje se je porušilo lani s spremembo uvrstitve orientacijskega delovnega mesta policist v kolektivni pogodbi za javni sektor in posledičnim aneksom.)
2. Ureditev vprašanja posebnega nagrajevanja za vsako leto opravljanja poklica s policijskimi pooblastili.
3. Nadomestilo za dolžnost ukrepanja v vsakem času.
4. Ovrednotenje prepovedi članstva v političnih strankah.
5. Izboljšanje pravic iz poklicnega zavarovanja.
6. Ureditev pravic policista v kariernem sistemu.

Ta se zaradi strogih omejitev za izvedbo stavke ni odločil, a to ne pomeni, da je ne podpira. Zaposlene v slovenskih zaporih, sodiščih, tožilstvih in državnem odvetništvu poziva, naj se brez motenja delovnega procesa (v času malice in s koriščenjem presežka ur) udeležijo shoda pravosodnih policistov 24. januarja v Ljubljani. Stavkali bodo le pravosodni policisti ljubljanskih zaporov.

1. Zvišanje osnovnih plač zaposlenih strokovnih delavcev v vzgoji in izobraževanju od vrtec do univerz, torej vsem tistim, pri katerih so glede na izobrazbo plače nižje kot v primerljivih dejavnostih za enako stopnjo izobrazbe.
2. Ustrezno ovrednotenje razredniškega dela, ki ga v OŠ in SŠ opravlja 40 odstotkov učiteljev, za kar dobijo mesečno manj kot dva evra. Sindikat želi vzpostavitev novega delovnega mesta učitelj razrednik, ki bi bil posebej ovrednoten.
3. Regres za letni dopust v letu 2018 naj bi znašal 1.200 evrov bruto za vse zaposlene v javnem sektorju, katerih osnovna plača je nižja ali enaka minimalni plači.
4. Sindikat zahteva, da se v skladu s kolektivno pogodbo o vsebinah, ki zadevajo to pogodbo, pogaja na ločenih pogajanjih.

Za 10. januar je bila napovedana tudi stavka slovenskih poklicnih gasilcev, vendar se ni zgodila, so bila uvrščena za dva plačna razreda višje. Ob tem bo prišlo tudi do spremembe zakonodaje

čljive zahteve

v celotnem ekonomskem in družbenem sistemu. »Hitrih premikov torej, ko gre za plačna (ne)sorazmerja, nikoli ni dobro uveljavljati,« je poudaril Kovač.

Ko gre za vprašanje, kaj poganja zahteve sindikatov javnega sektorja, sogovornik izpostavlja, da je gospodarska rast že tretje leto stabilna, robustna, ena najvišjih v Evropi, zato je eno temeljnih vprašanj,

ali so pri višji gospodarski rasti vsi pravično soudeleženi. »Če se na eni strani zvišujejo dobički, če se povečuje moč kapitala, je povsem legitimno, da se zastopniki delavskih interesov zavzemajo za primernejšo porazdelitev novih ekonomskih dosežkov,« je prepričan Bogomir Kovač.

Ob tem je spomnil, da se je podobno dogajalo tudi ob koncu leta 2016, čeprav

zahteve takrat niso bile tako politično izrazite. Takrat se vlada še ni odločila, da bi se o odpravi plačnih nesorazmerij posebej pogajala s plačnimi skupinami, a je potem v naslednjih mesecih popustila zdravnikom in še nekaterim drugim skupinam. To je sodu izbilo dno, zato vsi zahtevajo pravičnejšo porazdelitev bremen. »Smo tudi v volilnem letu, ko je vlada bolj občutljiva na politične, ekonomske in socialne zahteve, zato je bil ta stavkovni val z napovedanim poulič-

nim uporom pričakovan in je rezultat tega, da se da zdaj najbrž iztržiti kaj več kot v običajnih časih,« je še poudaril Kovač in dodal, da vlada ni bila preveč spretna v teh pogajanjih in da ni znala pomiriti duhov.

Na vprašanje, zakaj podobne zahteve ne prihajajo iz realnega sektorja, je Kovač ocenil, da se sindikati v realnem sektorju verjetno še niso dovolj hitro organizirali, ali pa bodo zahteve izpostavili v naslednjih mesecih.

ROBERT GORJANC

ponovnih dvigov plač v javnem sektorju bi moralo cilj vlade predstavljati splošno znižanje obdavčitve stroškov dela, kar bi koristilo vsem zaposlenim tako v gospodarstvu kot v javnem sektorju,« pravijo v GZS.

Pri tem opozarjajo, da je javnofinančna vzdržnost nujna. V državnem proračunu za letos je prvič po desetih letih predviden 50-milijonski presežek, ki je predvsem posledica nadpovprečne uspešnosti gospodarstva in ne finančne vzdržnosti države. »Kljub povečanemu apetitom različnih družbenih skupin, ki zahtevajo višja izplačila,

bi moralo biti cilj vsake vlade zagotavljanje javno-finančne stabilnosti in vzdržnosti. Vlada mora obvladovati maso javnofinančnih izdatkov, sploh tistih z dolgoročnimi posledicami, ki jih prinaša dvig plač, ki ni vezan na večjo učinkovitost dela,« opozarjajo v GZS.

Tako kot v gospodarstvu je tudi v javnem sektorju morebitna povišanja plač treba uskladiti z rastjo produktivnosti

Ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Anja Kopač Mrak je v začetku tedna oznanila, da bo ekonomsko-socialnemu svetu predlagala povišanje minimalne plače za leto 2018, in sicer za 4,7 odstotka. Zajemčeni dohodek naj bi znašal 842,79 evra bruto oziroma 638,42 evra neto.

Odzivi iz politike in gospodarstva so mešani.

oziroma jih uravnati z manjšim številom zaposlenih, še pravijo v GZS. In kaj bi se zgodilo, če bi vlada ugodila zahtevam javnega sektorja in zvišala plače? Zaradi povečane domače potrošnje bi se gospodarska rast za kratek čas sicer dodatno dvignila, vendar bi se povečal tudi javnofinančni primanjkljaj, struktura izdatkov bi se trajno poslabšala, povečala bi se nevarnost višjih davčnih obremenitev državljanov, odgovarjajo v GZS.

JANJA INTIHAR

NAČIN STAVKE

13. 2. bo dveurna opozorilna stavka v zavodih. Če dogovora z vlado ne bo, bodo člani sindikata umaknili soglasja za opravljanje dela čez polni delovni čas, dosledno bodo uveljavili pravico do časa za strokovno pripravo na delo, zaostritev stavke je možna tako, da bodo prekinitve dela daljše, in z pripravo javnih protestnih shodov.

Še ni dorečen znotraj sindikatov. Najverjetneje bodo policijske postopke opravljali dlje kot v predhodnih stavekah, možno je, da ne bodo izvajali preventivnih akcij. Nujna posredovanja bodo tudi v času stavke dolžni opravljati.

Še ni popolnoma dorečen. Znano je, da bodo ljubljanski pravosodni policisti morali privajati pripornike in zapornike na sodne obravnave (tudi na celjsko sodišče) ali k zdravniku. Neupoštevanje tega bi namreč predstavljalo kršitev delovnih obveznosti.

14. februarja naj bi bil velik protestni shod, če pogajanja, ki so se začela, ne bodo uspešna. Če bo stavka, bodo osnovne in srednje ter glasbene šole zaprte, v vrtcih pa bodo poskrbeli za otroke, ki ne bodo imeli druge možnosti varstva.

KAKO BODO STAVKO OBČUTILI LJUDJE?

Daljše čakalne dobe pri ambulantnih pregledih, možnost odpovedi določenih posegov, ki niso nujni. Nujni primeri bodo obravnavani kot doslej.

Morebitni daljši zastoji na mejah in daljše čakanje na policijske patrulje v primeru manjših kršitev.

Zaenkrat še ni znano, ali bodo na dan stavke možni obiski zaprtih in priprtih oseb v Ljubljani.

V ustanovah, kjer niso podprli stavke, bodo delali normalno, prav tako bodo morali ravnatelji zagotoviti delo tistim zaposlenim, ki se v okviru posamezne ustanove niso odločili za sodelovanje v stavki. Vse druge podrobnosti glede organizacije dela bodo znane v prihodnjih dneh.

OB ROBU

Povišica kot oblič na vneto rano

SAŠKA T. OCVIK

Sindikalni zaupnik, ki v tem trenutku ne bi pojezdil na uporniškem valu zahtev po več in bolje, ne zasluži svoje plače. Kako boli krivica, če tvoj sovrstnik dobi večji kos torte, se večina spomni od plenice naprej. Približno 160 tisoč volivcev šest mesecev pred volitvami pa tudi ni mačji kašelj.

Scenarij, ki ga trenutno doživlja vlada, je pričakovan, godljo pa si je dodatno pogrela še sama. Pri tako široki paleti poklicev, plačnih izhodišč, razredov in dodatkov je odgovor na vprašanje, ali stavko podpiramo ali ne, v glavnem vezan na to, ali smo zaposleni v javnem ali realnem sektorju. Prvi svizec Štrukelj je po mizi udaril prvi. V imenu učiteljev je poudaril, da v tem trenutku denar je. In če denar je, zakaj ne bi ljudje od tega nekaj imeli. Sploh pa – od kdaj so učitelji kaj manj kot zdravniki?

Lani se je v proračun nateklo za milijardo evrov več kot v obdobju pred tem. Stara kmečka pamet je od nekdanj zagovarjala kupček za hude čase. Še posebej, ker še nismo pozabili težkega kamna v želodcu, ko smo skoraj dnevno poslušali o milijardnem zadolževanju, ki bo še dolgo dušilo gospodarski razvoj, da o naših pravnukih niti ne govorimo. Na srečo za vsakim dežjem posije sonce. Resnici na ljubo pa velja tudi obratno. In ko smo že ravno pri učiteljih – stvari, ki jim izjemno otežujejo delo in medsebojne odnose, je veliko in denar še zdaleč ni na prvem mestu. Ampak to je najlažje pomesti pod preprogo in se delati, da je vse super. Oziroma bo, ko bodo plače malo višje. Od zunaj so stvari videti drugačne. Ko v realnem sektorju zmanjka dela, pristaneš na zavodu za zaposlovanje. Ko je v šolstvu drastično upadla številnost generacij, so dvignili standarde, uvedli devetletko in nivojski pouk. Ste že kdaj v življenju slišali, da bi kakšen učitelj izgubil službo, ker za svoje delo enostavno ni bil poklican? Pa kaj, če zamori štirideset generacij otrok zapored. Da o vedno bolj razkošni državnih upravi niti ne govorimo. Zdaj stavkajo tudi zaposleni v državnem zboru, tajna obveščevalna služba pa je itak parodija sama zase.

Po drugi strani se sprašujem, ali je sploh pošteno vleči vzporednice iz realnega sektorja. Prišli smo namreč v položaj, ko za nekatero dobiček v podjetjih nikoli ne bo dovolj visok, da bi ga delili z minimalno plačanimi in hudo izkoriščanimi delavci. Delavci, ki so dobiček pravzaprav ustvarili in ki so v času krize delali preko vseh meja, ker so se bali za službo, v času konjunktura pa so v to prisiljeni, ker ni kadra, naročil in dela pa je čez glavo.

Menda imamo najvišjo gospodarsko rast v Evropi. Fino. Ampak kako visoka bi pravzaprav morala biti, da bi se delodajalci v proizvodnji spomnili, da minimelec ni največ, kar smejo človeku plačati?

Kako bo na dan stavke drugod?

Farmacija: izvajali bodo nujna dela za varnost in zdravje bolnikov in izdajali le zdravila na nujni recept.

Veterina: izvajali bodo nujna dela za zaščito živali, redni pregledi in certificiranje hrane bodo odpadli, klavnice in laboratoriji bodo zaprti.

Kultura: kateri arhivi, knjižnice in gledališča bodo zaprti, se še odločajo.

Državni mediji: RTV Slovenija bo za eno uro prekinila program, bojkotirala bo politične funkcionarje, program bo namenila stavkovnim temam.

Državne ustanove: upravne enote, Furs in Gurs bodo opravljali le nujne zadeve, v DZ ne bo sej, na ministrstvih se bodo udeležili shoda, za druge agencije, občine in inšpektorate do zaključka redakcije še ni bilo jasno.

Carina: minimum dela, temeljito bodo pregledovali ladje, letala in tovornjake.

Centri za socialno delo: prva socialna pomoč, sprejem vlog za socialne in družinske prejemke, nujne naloge v zvezi s preprečevanjem nasilja in socialnovarstvenih programov.

Koliko zaslužijo učitelji?

Enotni javni plačni sistem velja za izjemno zapletenega. V poplavi različnih delovnih mest, različnih klasifikacij in cele vrste dodatkov, vezanih na posamezno delovno mesto, je nemogoče predstaviti celoten razpon plač v javnem sektorju. Iz finančne službe ministrstva za izobraževanje so nam posredovali ilustrativen primer bruto mesečnih plač učiteljev v letu 2017.

Učitelj začetnik, 30. razred: 1.373 evrov
Učitelj svetovalec, 38. razred, 20 let delovne dobe: 1.879 evrov
Učitelj svetnik, 43. razred, 30 let delovne dobe: 2.286 evrov
Regres za letni dopust: od 600 do 790 evrov
Mesečni dodatki: položajni dodatek (od skoraj 94 do 114 evrov), dodatek za delovno dobo, za specializacijo in magistriranj, za dvojezičnost, za razredništvo (od 1,20 do 7,40 evra), za mentorstvo, povečan obseg dela (od 41 do 68 evrov) ...

dila, saj so gasilci dosegli uresničitev svojih zahtev. Vsa operativna delovna mesta v gasilstvu in o gasilstvu glede dodatka za stalnost. SŠ, TC

»Neumnost nekaterih ne pozna m

Afera v eni od celjskih avtošol hitro odkrita tudi zaradi strožje zakonodaje, pravi direktor AVP Igor Velov

Celjski kriminalisti so zaradi več korupcijskih kaznivih dejanj nedovoljenega sprejemanja in dajanja daril ovadili deset fizičnih oseb in eno pravno. Šlo naj bi za mahinacije v eni od šol vožnje na Celjskem, ki naj bi se dogajale med letoma 2016 in 2017. Eden od učiteljev šol vožnje (I. S.) naj bi zase zahteval in sprejemal nedovoljene nagrade v obliki gotovine, ovadeni so tudi kandidati, ki so mu denar izročali.

Učitelj vožnje in teorije naj bi namreč »pokasiral nagrade« v višini od 25 do šeststo evrov. »Za protiuslugo je v nasprotju z zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo področje pravil in pogojev za usposabljanje kandidatov za voznike, uredil vpis v šolo vožnje, nepravilno pridobil evidenčni karton vožnje ter s ponarejanjem poslovne dokumentacije omogočil, da kandidati niso bili prisotni na obveznem teoretičnem programu usposabljanja. Prav

tako naj bi uredil, da jim ni bilo treba v celoti izvesti predpisanega praktičnega dela usposabljanja.« so pretekli teden sporočili s Policijske uprave Celje. Skupno naj bi kriminalisti pri takšnih poslih našli petnajst kaznivih dejanj, ki močno smrdijo po korupciji.

Ostro nad šole vožnje

Policija je v izjavi za javnost zapisala, da je o končani preiskavi obvestila tudi Javno agencijo RS za varnost prometa. Po naših podatkih so policijo o sumih, da se v eni od celjskih šol vožnje dogajajo nedovoljene stvari, obvestili ravno iz agencije. Ta je v zadnjih letih izjemno poostriala nadzor predvsem v šolah vožnje. Kar se je zdaj obrestovalo tudi tako, da ljudje hitreje prijavijo nepravilnosti ali celo poskuse in sume podkupovanja.

Na vprašanje, kaj takšno odkritje pomeni, kljub temu

da je Slovenija v zadnjih letih zaostriala zakonodajo na tem področju, direktor Javne agencije RS za varnost prometa Igor Velov odgovori kratko in jedrnat: »To pomeni, da lahko takšnega človeka odstranimo s ceste.« In ima prav. Gre namreč za katastrofalno in obsojanja vredno početje, še posebej ob vedenju, da je med kandidati za usposabljanje v šolah vožnje največ mladih, za katere se vse nevladne in vla-

dne organizacije s področja prometne preventive vrsto let trudijo, da bi bila njihova osveščenost o varnosti še višja.

Osveščenost ljudi je večja

»Odkritje takšnih kaznivih dejanj nosi tudi preprosto sporočilo, da imamo jasen nadzor nad tem, kaj se dogaja, in da so takšni ljudje kaznovani,« dodaja Velov. V zadnjih letih je agencija

dala vrsto pobud državnim organom za ureditev tega področja, predvsem za spremembo zakonodaje. Po naših podatkih je v Sloveniji v primerjavi z obdobjem izpred desetletja vsaj petdeset šol voženj manj. Velik del jih je »odpadel« tudi zato, ker so pri njih odkrivali nepravilnosti.

»Mišljenje, kako do vozniškega izpita hitro, z manjšim številom ur in predvsem poceni, danes ni več aktualno, ker lahko to kasneje koga stane tudi življenje. To so spoznali starši, ki se zavedajo, kaj pomenita prometna varnost njihovih otrok in to, da mladi osvojijo osnove prometne varnosti,« pravi Velov. V agenciji tako vsako prijavo o sumu kakršnekolikoli nepravilnosti v šolah vožnje preučijo in o tem obvestijo ostale organe pregona ali tudi inšpekcije. Trenutno naj bi imeli pod drobnogledom celo šole vožnje, ki so davčne dolžnice.

Posledica afere iz leta 2013

Zakonodaja je na šole vožnje pritisnila predvsem po letu 2013, ko so policisti v 36 šolah vožnje odkrili kar 483 kaznivih dejanj in ovadili skoraj 30 oseb. Tudi takrat je šlo večinoma za očitke o jemanju podkupnine, overitvi lažne vsebine, ponareditvi ali uničenju listin ter zlorabi uradnega položaja ali pravic. Kriminalisti so tisto leto preiskovali tudi dve šoli vožnje s Celjskega.

Kršitve iz leta 2013 so sicer zelo podobne trenutnemu primeru iz Celja, saj so bile povezane s tem, da so v šolah vožnje izdajali potrdila za opravljen vozniški izpit, čeprav kandidati niso opravili vseh dolžnosti, ki bi jih morali – v šolah so izdajali potrdila za izvajanje programa varne vožnje za mlade voznike za potrebe podaljšanja vozniškega dovoljenja in za izvedbo programa varne

»Nateg« z vinjetami preiskujejo tudi uradne ustanove

Ni še jasno, kdo stoji za pošiljanjem spornih sporočil

Na več slovenskih mobilnih telefonskih številkih je bilo v teh dneh poslano oglasno SMS-sporočilo za nakup vinjete s popustom. Nekateri prejemniki sporočila so nato tudi klicali na telefonsko številko, ki je bila naveden. Ta ub je komercialna, kar pomeni, da je zaradi klica tudi večji račun za telefon. Tudi spletna stran, ki je v sporočilu objavljena, ni varna.

V sporočilu je navedena spletna stran, kjer naj bi bil možen nakup nekaterih izdelkov, med drugim tudi vinjete s 50-odstotnim popustom. Navedena je tudi telefonska številka, ki spada med premijske številke, torej skupina 090, kjer je klic precej dražji od klica na navadne telefonske številke.

Na spletni strani ni navedenih nobenih podatkov, kdo stoji za tem ponudnikom, ni pogojev poslovanja, kontaktni obrazec ne deluje. Naveden je zgolj podatek o podjetju, ki je lahko popolnoma izmišljen, poudarjajo pri družbi Varni na internetu, kjer so za uporabnike že izdali posebno opozorilo. Ljudje, ki so klicali na telefonsko številko, so pristojnim že sporočili, da po vzpostavitvi povezave na klic tudi po več minutah čakanja nihče ni odgovoril, pri čemer so utrpeli kar nekaj škoda.

Glede na navedeno predstavniki Varni na internetu trdijo, da gre pri tej ponudbi za

prevaro, tako da uporabnikom močno odsvetujejo, da skušajo na tej spletni strani priti do vinjete.

SŠol

Domena hallokupon.si je bila sicer registrirana v Sloveniji, to lahko vsak preveri na spletni strani www.register.si. Pri tem predstavniki Varni na internetu si dodajajo, da elektronski naslov nosilca domene ne predstavlja nujno osebe s tem imenom.

Tako ga je bralec ujel med kršitvijo zakonodaje in delovnih obveznosti.

Kaznovali bodo voznika avtobusa

Med kršitvijo ga je ujel mimoidoči

Vodstvo avtobusnega podjetja Izletnik Celje bo v teh dneh kaznovalo svojega zaposlenega, ki je med upravljanjem avtobusa uporabljal mobilni telefon. Fotografijo, s katere je to razvidno, smo dobili tudi v naše uredništvo. Poslal jo je občan, ki je o tem obvestil tudi vodstvo podjetja.

»Z voznikom smo že opravili pogovor, kjer je svoje dejanje priznal z določenimi obrazložitvami. Skladno z našim pravilnikom bomo proti njemu uvedli določene ukrepe. Zavedamo se namreč, da je varnost v prometu za nas ključnega pomena in da je naša glavna vrednota ter da tovrstni slabi primeri negativno vplivajo na našo podobo,« je pojasnil vodja sektorja za promet in vzdrževanje vozil pri Izletniku Boris Kočever.

Kakšna kazen bo doletela voznika, ni natančno jasno.

Kočever pojasnjuje, da imajo interni pravilnik, po katerem uporaba mobilnega telefona med vožnjo avtobusa spada med kršitve delovnih obveznosti. Poleg tega je ta kršitev opredeljena tudi v Zakonu o varnosti cestnega prometa. »Uporaba mobilnega telefona je po pravilniku strogo prepovedana. Voznike tudi pogosto tako ustno kot pisno opozarjamo, odsvetujemo jim tudi uporabo pripomočkov, kot so slušalke, katerih uporaba je sicer zakonsko dovoljena,« še dodaja Kočever. Se je pa pošiljatelj fotografije zahvalil, saj je varnost v prometu za nas ključnega pomena in da je naša glavna vrednota ter da tovrstni slabi primeri negativno vplivajo na našo podobo,« je pojasnil vodja sektorja za promet in vzdrževanje vozil pri Izletniku Boris Kočever.

Kršitev voznika avtobusa je bila zaznana v času, ko slovenska policija poostreno nadzoruje promet in odkriva ravno voznike, ki med vožnjo telefonirajo. Akcija poostrene

ga nadzora bo trajala še ves naslednji teden. Kot je pokazala raziskava Javne agencije RS za varnost prometa, kar 75 odstotkov voznikov v Sloveniji med vožnjo uporablja telefon.

Predvidena globa za voznike, ki kršijo zakon, je 120 evrov. Uporaba mobilnih telefonov med vožnjo ni dovoljena, razen z uporabo naprave za prostoročno telefoniranje, a policija opozarja, da tudi prostoročno telefoniranje ni priporočljivo, saj zmanjšuje voznikovo pozornost. Policisti zaradi tovrstnih prekrškov ne bodo kaznovali le voznikov motornih vozil, ampak tudi kolesarje. Če voznik telefonira med vožnjo, je to tako, kot bi imel v krvi 0,8 promila alkohola. Med pisanjem SMS-sporočila voznik štirikrat manj časa gleda na vozišče kot pri normalni vožnji.

SŠol

Številne prijave o »nategu« je prejela tudi informacijska pooblaščenka Mojca Prelesnik, ki je že uvedla postopek inšpekcijskega nadzora in je obvestila tudi Agencijo za komunikacijska omrežja in storitve. V preiskavi bo Prelesnikova tudi preverila vprašanje zakonitosti obdelave osebnih podatkov. Zanimivo je namreč, od kod pošiljatelj seznam mobilnih telefonskih številkih. »Za izvajanje inšpekcijskega nadzora že razpolagamo z zadostnim številom prijav, tako da dodatne prijave za ugotavljanje dejanskega stanja niso potrebne in ne bodo imele dodatnega učinka. Posebej namreč opozarjamo, da vložitev prijave pri informacijski pooblaščenki nima učinka pravnega sredstva ali ugovora zoper sam poziv za plačilo stroškov klicev na premijsko telefonsko številko,« je sporočila informacijska pooblaščenka Mojca Prelesnik.

meja»

Vpleteni v zadnji primer v Celju so ovadeni zaradi kaznivih dejanj nedovoljenega sprejemanja in dajanja daril. Zagrožena kazen je do pet let zopora.

voznje za voznike povratnike. Nepravilnosti naj bi se dogajale tudi pri programu varne voznje za zbijanje kazenskih točk.

Najmanj 1.200 primerov je bilo takrat takšnih, ko so mladi vozniki »opravili« tečaj varne voznje, čeprav sploh niso

sedli za volan. Spornih naj bi bilo 3.200 potrdil pri dodatnem programu varne voznje za izbris kazenskih točk. Nepravilnosti naj bi bile tudi – kar v več kot štiri tisočih primerih – kjer naj bi programe kar z levo roko in pomanjkljivo opravljali največji kršitelji

cestnoprometnih predpisov. Najmanj 150 voznikov je na slovenskih cestah takšnih, ki so vozniški izpit kupili.

Visoke kazni ne spametujejo vseh

Ravno zaradi te megalomanske afere na področju

prometne varnosti je agencija za varnost prometa pred leti dala pobudo za zaostritev zakonodaje. Nov Zakon o voznikih je tako začel po vseh uskladitvah veljati lani. In ravno ta daje agenciji več pristojnosti glede ugotavljanja kršitev v šolah voznje, zaradi katerih se lahko posledično sporne šole voznje celo izbriše iz registra. Ostreje so zdaj določeni pogoji za izobraževanje kandidatov za vozniški izpit, prav tako zakonit zastopnik šole voznje ne more biti oseba, ki je že bila pravnomočno obsojena na zaporno kazen najmanj treh let.

»Toda tudi zaostritev zakonodaje očitno nekaterih ne spametuje. »Vedno je tako. Človeška neumnost ne pozna meja. Toda nadzor je zdaj zagotovljen in večji, kar omogoča hitrejšo odkritje nepravilnosti,« dodaja Velov. Nepravilnosti ne prijavljajo samo kandidati za vozniški izpit, ki opazijo kaj sumljivega, ampak tudi ostale šole voznje. Vendar je pri tem treba razumeti, da nekatera preverjanja pokažejo tudi, da sumi niso utemeljeni, saj gre kdaj tudi za blatenje konkurence.

SIMONA ŠOLINIČ,
foto: SHERPA

Je Mariborčana zabodel Celjan?

Policijska preiskava ne izključuje te možnosti

Mariborski kriminalisti še vedno preiskujejo okoliščine pretepa dveh skupin 7. januarja na Koroški cesti v Mariboru, to je pri mariborski tržnici. Zaradi hudih poškodb, ki jih je dobil v pretepu, je umrl 25-letni Mariborčan.

Toda njegovega morilca še niso izsledili. Tamkajšnji kriminalisti naj bi preiskovali tudi možnost, da je z našega območja. V pretepu je bilo sicer poškodovanih več moških. Sprva so policisti pridržali eno osebo, a so jo nato izpustili. Mariborčan naj bi umrl zaradi vbodnih ran v predelu trebuha. Znano je, da je bilo v pretepu udeleženi od deset do dvajset moških. Mariborska policija, na katero se je vsul plaz kritik zaradi domnevno počasnega preiskovanja, ker storilca še ni izsledila, sicer preiskuje intenzivno. Ob tem še vedno zbira vse informacije vseh očitincev in udeležencev pretepa. Poleg na številko 113 je možno poklicati tudi na anonimno številko 080 1200.

Poravnave do zdaj še ni bilo

Na civilnem oddelku Okrožnega sodišča v Celju je bila v torek obravnava tožbe, ki jo je zoper Rokometni klub Celje Pivovarna Laško vložil nekdanji vratar celjskih rokometashev Gorazd Škof. Ta od kluba zahteva 21.400 evrov oziroma z obrestmi vred 32 tisočakov.

Postopek se je začel, ker se Škof s klubom predhodno ni uspel poravnati. Znano je, da mu klub ni izplačal treh plač. Škof je namreč pred desetimi leti prestopil v Zagreb. Ta je sicer celjskemu klubu nakazal odškodnino, celjski nogometni klub pa je nato Škofa finančno kaznoval, saj se ni udeležil tekme z dresom Celjanov, ampak je takrat odpotoval z novim klubom na priprave. Naslednja obravnava bo konec marca, ko naj bi zaslišali tudi takratnega trenerja Celjanov Toneta Tislja. Do marca obstaja še vedno možnost poravnave.

Vandalski pohod z razpršilom

Neznanca niso izsledili

V noči na soboto je neznanec z razpršilom poškodoval nekaj osebnih vozil v Novi vasi v Celju. Med svojim vandalskim pohodom je porisal še nekaj vhodov v stanovanjske bloke, domofone in garaže.

Na Policijski upravi Celje so o tem dobili prijavo oškodovane osebe, ki ji je neznan storilec porisal osebno vozilo, vendar je kasneje predlog za pregon umaknila. Razpršilo sicer naj ne bi bilo trajno, kar pomeni, da so ga

oškodovanci s svojih avtomobilov lahko očistili. Je pa neznanec povzročil ogromno jeze med ljudmi. Policijska uprava je tako o dogodku na okrožno državno tožilstvo poslala le poročilo.

Sojenje za umor se končuje

Za dve priči odrejen celo prisilno privod

V Celju se je ta teden nadaljevalo sojenje Romeu Bajdetu zaradi umora partnerke decembra 2015 v Velenju. Tokrat so pred senat Okrožnega sodišča v Celju stopili družinski člani pokojne Lidije Škratek in njeni znanici.

Njena sestra Janja Škratek je vztrajala pri svoji dosedanji izjavi, da naj bi Bajde njeno sestro nadzoroval. Čeprav je že na začetku sojenja dejala, da sta bili s sestro zaupnici, je tudi sodnika presenetilo, da veliko podrobnosti o se-

strinem življenju in o tem, kaj se dogaja v razmerju, ni vedela. Je pa Bajde ob tem pričanju jokal in dejal, da se iz srca opravičuje, vendar mu je Škratova dejala, da to njene sestre ne bo vrnilo. Da je bil Bajde ljubosumen in da je njuno hčer nadzoroval, sta potrdila tudi starša žrtve Marija Otorepec in Ivan Škratek.

Sodišče mora po lanskim razveljavitvi sodbe, v kateri je bil Bajde obsojen na trinajst let zopora, zdaj z obravnavami pohiteti. Marca naj bi se obtoženemu

namreč iztekel pripor. To pomeni, da bo takrat odkorakal na prostost, če mu ne bodo izrekli sodbe. V torek bi morali zaslišati še kar nekaj prič, a se vsaj dve nista odzvali na vabilo. Zato sta bili za ti osebi odrejeni celo prisilni privedbi. Številne priče v tem postopku menijo, da so vse povedale že na preteklih obravnavah, a jih mora sodišče kljub temu znova zaslišati.

Danijel Borič je v pričanju dejal, da Bajdeta sploh ne pozna, a ga je usodno noč,

ko je Škratovo umoril, opazil v enem od velenjskih lokalov, kjer se je Bajde oglašil. Več časa je pred sodnim senatom kot priča stal Srečko Kotnik. Gre za znanca pokojne Škratove, ki je kot glasbenik večkrat nastopal v gostinskem lokalu, ki ga je imela v Gaberkah v najemu. Potrdil je, da naj bi imela Škratova ljubimca in da mu je omenila, da se Bajdeta boji in da ga bo »sprovcirala«, da jo bo ponovno pretepel, saj naj bi le tako imela razlog, da ga bo zapustila.

Prijeli prebežnike

Policisti so minuli teden ob železniški progi med Mestnjem in Rogaško Slatino zalotili osebi, ki sta mejo prestopili ilegalno. Šlo je za dva mladoletna afganistanska državljana. Oba sta po prijemu zaprosila za azil. V ponedeljek so dva ilegalna državljana, stara 25 in 26 let, prijeli tudi v bližini cestnega mostu v Kunšperku. V tem primeru je šlo za Pakistanca, ki sta prav tako zaprosila za azil.

Poškodoval se je otrok

Pretekli teden se je na cesti Vojnik–Frankolovo zgodila prometna nesreča, v kateri se je hudo poškodoval dojenček.

59-letni voznik je vozil proti Frankolovemu, nakar je v blagem levem ovinku zaradi voznje s prekratko varnostno razdaljo trčil v osebno vozilo pred seboj. Tega je vozil 36-letni moški. 36-letnik je imel v vozilu v otroškem sedežu pravilno nameščene in pripete še ne petmesečnega otroka. Ta je v trčenju dobil hude telesne poškodbe.

Padla iz taksija

Policisti bodo kazensko ovadili taksista, ki je v ponedeljek povzročil nesrečo v Slovenskih Konjicah. Zgodila se je v Liptovski ulici, kjer je voznik taksija, ki sta ga za prevoz naročili dve občanki, prehitro speljal. Pri tem je 83-letna ženska, ki je vstopala v taksi pri zadnjih vratih, padla iz vozila. Pri padcu se je hudo poškodovala.

Prijeli so ga na kraju

V torek zgodaj zjutraj je prišlo do poskusa vloma v eno od zlatarn v Celju. Približno ob pol štirih zjutraj je storilec v steklena vrata vrgel večji kamen in jih razbil. A so policisti prišli na kraj in tam prijeli 42-letnega moškega z območja Velenja.

Napaka na napeljavi

Pretekli konec tedna je zagorelo v Podvinu pri Polzeli. Zaradi kratkega stika na električni napeljavi je zagorelo v kurilnici stanovanjske hiše. Večje škode in poškodovanih ni bilo. Policisti so izključili tujo krivdo za nastanek požara.

Zapeljala s ceste

V začetku tedna se je v prometni nesreči, ki se je zgodila v bližini Vonarskega jezera, hudo poškodovala 29-letna voznica osebnega vozila. Ženska je zaradi voznje z neprilagojeno hitrostjo trčila v odbojno ograjo in nato zapeljala s ceste.

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Akronove vgradne omare navdušujejo že 29 let

Zadovoljstvo z vgradnimi omarami Akron zagotovo ni naključje. Akron je slovenski proizvajalec pohištva po meri, ki kupce razvaja s celovito ponudbo od svetovanja do montaže. Poudarek je na izpolnjevanju in preseganju pričakovanja strank.

Pri nakupu upoštevajte svoje potrebe

Kakšno vgradno omaro izbrati, da bo čimbolj zadostila vsem vašim potrebam? Potrebam po urejenosti in estetski dovršenosti? Vgradne omare vedno bolj postajajo okras vsakega prostora, saj omogočajo

neskončne možnosti kombinacij materialov, barv in vzorcev. Od polnil v različnih barvnih kombinacijah iverala do stekel, ogledal in slikovnih potiskov.

Vgradne omare naj bodo predvsem uporabne in naj nudijo racionalne rešitve. Primerna urejenost garderobne omare ali garderobne sobe pomeni življenje. Urejenost in dobra organiziranost vodita k prijetnemu bivanju in dobremu počutju.

Vgradna omara optimalno izkoristi vsak prostor

Premišljen izbor razporeditve notranjosti omare zagotavlja po-

polno preglednost in optimalno shranjevanje. Pred nakupom dobro razmislite, kaj resnično potrebujete. Pri odločitvah vam bodo pomagali Akronovi strokovnjaki, ki so v 29 letih z vgradnimi omarami in ostalim pohištvom po meri opremili številne domove v Sloveniji in tujini. Tako v spalnicah, predsobah, otroških sobah, mansardah in kabinatih kot tudi v pisarnah in drugih poslovnih prostorih. Zadovoljne stranke se z veseljem vračajo, kar je velika spodbuda za nadaljnji napredek in razvoj.

Izrišite si svojo omaro

Vsaka Akronova vgradna omara je edinstvena, saj je kreativno, funkcionalno in estetsko oblikovana po željah in potrebah posameznika. Rešuje prostorske težave in zagotavlja red in preglednost.

Zakaj si je ne bi izrisali kar sami? Povsem enostavno in v udobju svojega doma.

Poigrate se lahko s postavitvijo notranjih elementov in z videzom drsnih vrat.

AKROMAT

IZRIŠITE SI SVOJO
VGRADNO OMARO!

Preverite ceno vgradne omare

Prijazno vabljeni, da preizkusite Akromat, edinstveno spletno orodje za izris in izračun cen vgradnih omar po lastnih željah. Za podrobnejše informacije se obrnite na Akronove prodajalce povsod po Sloveniji. www.akron.si/akromat

Obiščite nas v našem salonu!

Mariborska 103a, Celje
(nasproti Planeta Tuš)

POHIŠTVO PO MERI!

031 720 657 • celje@akron.si • www.akron.si

Najbolj zaželena, najbolj iskana...

5 LET GARANCIJE
BREZ OMEJITVE KILOMETROV

razprodaja omejene serije vozil.
prihranki vse do 7.000 EUR

4 zimске gume* + obveza in kasko zavarovanje** + vinjeta***

HYUNDAI

HYUNDAI POLZELA | Malteška cesta 57 | 03 70 50 400
AC KRALJ, Cast d.o.o. | 3313 Polzela | www.cast.si

zvočne slike kulture

VSAK ČETRTEK ob 14. 10 in 19. 15 **radio celje**

Ka lejdoskop

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA

Ul. M. Grevenbroich 9, Nova vas, 3000 Celje
Tel.: 031 843 029
www.siviljskiservisflickca.com

KRAJŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje

"EKSPRES" POPRAVILA

POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH IN USNENIH OBLACIL

NOVO: Pe Laško tel.: 031 288 908 Trubarjeva ulica 1

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18. ure; sob.: od 8. do 13. ure

GRADBENA TRGOVINA

AKCIJSKA PONUDBA

20.99€

kamen, m²

TRGOVINA G7 D.O.O., Spodnje stranice 16, Stranice
Tel: 03/57-62-377
GSM: 051-612-666
tomaz.gorsek@trgovina-g7.com
www.trgovina-g7.com

Ponosni sponzor

KK Tajfun našega državnega prvaka.

20 let

INSTALACIJE VERHOVŠEK

INSTALACIJE VERHOVŠEK GSM: 051 429 138, tel., fax.: 03 577 13 97
www.instalacije-verhovsek.si E-mail: instalacije.verhovsek@gmail.com

BIRO bit

BIRO BIT servis in trgovina d.o.o. tel 03 4256100
Teharska cesta 24, fax 03 4256124
3000 Celje e-naslov: info@birobit.si
www.birobit.si

- PRODAJA PISARNIŠKEGA-POTROŠNEGA MATERIALA TER BIRO-RAČUNALNIŠKE OPREME
- NAJEM TISKALNIKOV IN MF NAPRAV
- VZDRŽEVANJE BIRO-RAČUNALNIŠKE OPREME

Canon ACCREDITED PARTNER 2017

E-trgovina **B3** b2b.birobit.si

Partner First Silver

VULKANIZACIJA MULEJ AVTOPRALNICA

KARTON ZVESTOBE: 10. PRANJE ZASTONJ

Kako se iskanje službe v januarju razlikuje od preostanka leta

Januar je mesec, ko največ ljudi išče novo zaposlitev. Spet ste padli v delovno rutino in tokrat je želja po menjavi službe še večja. Kako premagati konkurenco in kako se po prazničnem decembru vrniti v resničnost?

Spet vam nalagajo nove delovne naloge, ki ste jih že naveličani, poleg tega nimate časa za normalno mirno kosilo, ker je dela toliko, ne razumete se s sodelavci, ki so tako zelo drugačni od vas, plača se je zaradi slabega minulega leta znižala ... Ta neprijeten občutek v želodcu je preveč naporen, da bi se vam zdelo mogoče z njim preživeti še nekaj dni, zato si čim prej želite najti novo službo in uiti negativnim prigodam, ki ste jim priča na delovnem mestu.

Čas je, da začnete iskati. Ne čakajte več na nove razloge, ki vam bodo kvarili vzdušje, temveč poiščite zaposlitev, ki vas bo navdala z optimizmom, energijo, novimi izzivi.

Pravi čas je zdaj

Veliko ljudi si kot novoletno zaobljubo postavi novo zaposlitev, zato ni nič čudnega, da so zaposlitveni portali najbolj obiskani ravno v prvem mesecu. Novo službo povezujejo z novim letom in novimi začetki. Naj vas ta podatek ne ustraši – ne bojte se konkurence, temveč si raje preberite, kako iz-

boljšati svojo strategijo, da bi se spopadli z ostalimi kandidati.

Svoj življenjepis pripravite prej

Ponavadi bi se na oglas za novo delovno mesto prijavi v dnevni ali

dveh, a v januarju uberite drugačno taktiko – postavite si cilj, da boste na razpis odgovorili v dveh ali treh urah. Da bi se izognili stresu in napakam, ki nastanejo zaradi hitenja, poskrbite, da boste imeli življenjepis že pripravljen in ne-

prestano na doseg. Ne pozabite ga posodobljati in zapisovati vanj zadnjih podatkov o sebi in svoji zaposlitvi.

Imejte nadzor nad dokumenti, ki jih pošiljate delodajalcem. Ko zavlačujete s prijavo, tvegate, da

bo v tem času kadrovska služba že našla primerne kandidata in nove pošte, povezane z razpisom, sploh ne bo več pregledovala. Vsekakor je januarja takšno tveganje še večje, saj je iskalcev zaposlitve v tem mesecu vedno več.

Zavedajte se, da kadrovik aktivno išče novega človeka za zapolnitev prostega delovnega mesta, zato ne čaka do zadnjega datuma, da začne pregledovati prijave.

Bodite odzivni in vedno pripravljeni

Nadzor imate lahko tudi nad stopnjo stresa, ki ga občutite zaradi iskanja službe. Se bojite, da boste zamudili potencialno prosto delovno mesto? Poskrbite, da se boste prijavi na vsakodnevna obvestila, ki vas bodo spominjala na nove razpise, ki jih lahko preberete že zgodaj zjutraj na telefonu na poti v službo.

Bodite odzivni. V tem času je ta lastnost izredno pomembna.

ANJA DAMJANOVIĆ
za MojeDelo.com

NE PREZRITE

Naslednjič: Deset fraz, ki jih morate na delovnem mestu izreči pogosteje

MojeDelo.com

Prodajni svetovalci (posamezne regije v Sloveniji)

Prodajni svetovalci so odgovorni za prodajo Pirsovih rešitev na določenem območju (vpisi v imenike, aplikacije, navigacije ...). Ključne naloge so obiski podjetij in podjetnikov. Izkušnje so dobrodošle, a niso nujne, saj boste deležni usposabljanj. Slovenska knjiga, d. o. o., PC Pirs, Stegne 3, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 14. 2. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Pomožni kovač (Zreče)

Opis del in nalog: zalažanje kovaške peči, posluževanje utopnega kovanja, priučevanje dela na kovaških agregatih, sodelovanje pri drugih opravilih kovaške ekipe ... Unior, d. d., Kovaška cesta 10, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 12. 2. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Doktor tehničnih znanosti (m/ž) (Celje)

Izbranim kandidatom bomo glede na ugotovljene kompetence ponudili ustrezna delovna mesta v skladu s strateškimi usmeritvami in cilji podjetja. Iščemo kompetentne posameznike, ki bi bili primerni za izvajanje

zahtevnejših razvojnih nalog (HW, RFW), odgovorni bi bili tudi za vodenje skupine, prenos informacij, koordinacijo dela z drugimi sektorji ... Ema, d. o. o., Teharje 7b, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 14. 2. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Inženir elektronike – tehnolog (Velenje)

Pričakovana znanja: inženir elektronike/elektrotehnike, VI. ali VII. stopnja izobrazbe, najmanj 3 leta delovnih izkušenj na enakem ali podobnem delovnem mestu, poznavanje računalniških programov za načrtovanje in analizo tiskanih vezij in električnih shem, poznavanje elektromateriala ... Firšt, d. o. o., Koroška cesta 56, 3320 Velenje. Prijave zbiramo do 9. 2. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Komercialist (Velenje)

Pričakujemo: V., VI., ali VII. stopnja izobrazbe ekonomsko-komercialne ali elektro-strojne smeri, aktivno znanje angleškega in/ali nemškega jezika, zaželeno poznavanje še drugih jezikov, najmanj 3 leta delovnih izkušenj na področju komercialne (prodaje), obvladovanje prodajnih procesov,

znanje s področja izdelave tržnih analiz ... Firšt, d. o. o., Koroška cesta 56, 3320 Velenje. Prijave zbiramo do 9. 2. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Proizvodni tehnolog (Velenje)

Pričakujemo: vsaj dve leti izkušnje v kovinsko predelovalni industriji s poudarkom na mehanski obdelavi, brizganju plastike in montaži, končana najmanj V. stopnja izobrazbe ustrezne smeri inženir strojništva, znanje angleškega/nemškega jezika, sposobnost iskanja in podajanja rešitev za optimizacijo delovnega procesa ... Firšt, d. o. o., Koroška cesta 56, 3320 Velenje. Prijave zbiramo do 9. 2. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Obdelovalec kovin specialist (Zreče)

Pričakujemo poklicno šolo (IV. stopnja), zaželena je elektro ali strojna smer, zaželeno so delovne izkušnje na področju strojništva. Unior, d. d., Kovaška cesta 10, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 31. 1. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

[MojeDelo.com](http://www.mojedelo.com)

Zavarovalni zastopnik/pomožni zavarovalni zastopnik (Savinjska, Koroška, Zasavje)

Od novih sodelavcev pričakujemo V. stopnjo izobrazbe, vozniški izpit B-kategorije, usposobljenost za delo z računalnikom, veselje do navezovanja stikov in dela z ljudmi, prilagodljivost, urejenost, samoiniciativnost ter sposobnost organizacije svojega časa, profesionalnost, discipliniranost in strokovnost. Merkur zavarovalnica, d. d., Dunajska 58, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 13. 2. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Mesar – prodajalec (Žalec)

Pričakujemo IV. stopnjo izobrazbe živilske ali druge ustrezne smeri, izkušnje na podobnih delovnih mestih, veselje do dela z ljudmi, komunikativnost. Spar Slovenija, d. o. o., Kadrovska služba, Letališka cesta 26, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 24. 1. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajalci (m/ž) (v Kopru, Kranju, Krškem, Ljubljani, Mariboru, Novem mestu, Novi Gorici in Velenju)

Pričakujemo prodajalce (m/ž) za krajši in polni delovni čas z ustrežno izobrazbo, z izkušnjami na področju trgovinske dejavnosti, prija-

znostjo in sposobnostjo svetovanja strankam v Kopru, Kranju, Krškem, Ljubljani, Mariboru, Novem mestu, Novi Gorici in Velenju. New Yorker, d. o. o., Verovškova ulica 55, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 11. 2. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Serviser (Vojnik)

Pričakujemo 5. stopnjo strokovne izobrazbe (elektronik, mehatronik), najmanj 5 let delovnih izkušenj v poslovnih okoljih s področja elektronike in sorodnih področij, komunikativnost, timsko naravnost, samoiniciativnost, proaktivnost, organiziranost, poznavanje poslovnih informacijskih sistemov ... Alba, d. o. o., Celjska cesta 41, 3212 Vojnik. Prijave zbiramo do 2. 2. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

[MojeDelo.com](http://www.mojedelo.com)

Direktor finančno računovodskega sektorja (Vojnik)

Zaradi bližajoče se upokojitve trenutne direktorice v svojo ekipo vabimo sodelavca (m/ž) za delovno mesto direktor finančno računovodskega sektorja v Vojniku. Zadolžen bo za vodenje finančno računovodskega sektorja v Skupini Mik, spremljanje denarnega toka in pripravo likvidnostnih planov, optimizacijo finančnih virov ... Mik, d. o. o., Celjska cesta 55, 3212 Vojnik. Prijave zbiramo do 27. 1. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Pomožni delavec v gostinstvu (Zreče)

Pričakujemo delovne izkušnje na področju pomožnih del v gostinstvu, ustvarjalnost, urejenost in prilagodljivost. Unitue, d. o. o., Cesta na Roglo 15, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 23. 1. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vaš zakaj naš zato.

Vsak ponedeljek ob 12.15.

Iščemo odgovore na vprašanja poslušalcev.

radio celje

03 4225 148 radio@nt-re.si Prešernova 19, 3000 Celje

Celjsko moštvo v uvodu priprav trenerja na Skalni kleti in na štadionu Olimp.

V začetku priprav na spomladanski del sezone so se celjski nogometaši z vodstvom kluba družili na skupni večerji. Tako mirno, kot je v tem obdobju, v Nogometnem klubu Celje že dolgo ni bilo. Vodstvo kluba je poskrbelo, da je finančno stanje spet dobro, za dodatno zadovoljstvo pa je poskrbela odškodnina za nekdanjega igralca Benjamina Verbiča, ki se je preselil v ukrajinski Dinamo v Kijev. Uprava kluba je od poletja opravila herojsko delo, strokovni štab in nogometaši prve ekipe pa so zelo motivirani ter osredotočeni na priprave na drugi del sezone.

Celjsko moštvo že dokončno sestavljeno

Odlično vzdušje med rumeno-modrimi

Celjski nogometaši so v drugem tednu priprav na spomladanski del sezone. Trener Dušan Kosič že ima dokončno sestavljeno moštvo, na katerega bo računal v drugem delu sezone. Kot zadnji se je rumeno-modrim pridružil Jan Andrejašič, ki je nazadnje igral za Koper.

To pomeni, da ima trener Dušan Kosič v uvodu priprav že sestavljeno moštvo za spomladanski del tekmovalne sezone, kar je več kot odlično. Vodstvo celjskega prvoligaša je med prestopnim rokom opravilo zelo dobro delo pri kadrovanju.

Sedem novincev

Jan Andrejašič je s celjskim prvoligašem pogodbo sklenil do 31. maja 2020. 22-letni desni bočni igralec je bil član vseh mlajših izbranih vrst reprezentance Slovenije. »Vesel sem, da sem postal član Nogometnega kluba Celje. Rad bi se zahvalil celotnemu strokovnemu vodstvu, da mi je dalo priložnost in da verjame vame. Zavedam se, da bom moral trdo trenirati in se dokazovati,« so bile prve besede Jana Andrejašiča, ki je v dresu Kopra zabeležil 49 nastopov

Novinec v dresu Celja Dario Vizinger je pred prihodom v knežje mesto kot posojen nogometaš HNK Rijeka igral za velenjski Rudar. »Vesel sem prihoda v Celje. Zdaj je od mene odvisno, ali bom upravičil zaupanje. Stanje v klubu je odlično in verjamem, da bo v prihodnje vse super. Celjski klub je zelo urejen, pogoji so odlični, nogometaši pa se moramo potruditi po najboljših močeh.«

v državnem prvenstvu in en nastop v pokalnem tekmovanju. To je sicer sedmi novinec v prvi ekipi NK Celje pred drugim delom sezone. Pred Janom Andrejašičem so se v Celje preselili Mitja Lotrič, Rok Štraus, Žan Be-

nedičič, Luka Kerin, Dušan Stojinovič, Dario Vizinger. Vrnil se je Tilen Pečnik, ki je kot posojen nogometaš igral za Fužinar. V nadaljevanju sezone v moštvo Celja ne bo več Dejana Kelharja, Filipa Dangubiča, Nikole Gatariča, Luke Šušnjare, Edina Kesića, Roka Jazbeca, Jona Športna, Matica Marciusa, Herolinda Cikačija in Mitje Križana.

Generalka z Mariborom

Celjani bodo uvodni del priprav opravili v domačem okolju, februarja pa bodo za enajst dni odpotovali v Umag. Prvo pripravljeno tekmo bodo odigrali 24. januarja s celjskim Šampionom, tri dni kasneje bo njihova nasprotnica ptujška Drava. Generalka bo 18. februarja, ko bo njihov nasprotnik Maribor. Prvenstvo se bo s tekmami 20. kroga državnega prvenstva začelo v soboto, 24. februarja. Celjane za začetek čaka gostovanje v Domžalah. Skupno bodo v drugem delu sezone odigrali 18 prvenstvenih tekem in najmanj dve pokalni. V polfinalu bo njihova nasprotnica Olimpija.

MITJA KNEZ
Foto: NK CELJE

Celjske nogometaše je v začetku pripravljalnega obdobja pričakal nekoliko spremenjen videz garderobe, ki ga je moštvo pozdravilo z velikim navdušenjem.

Celjski hokejisti so se z dvema zmagama proti ekipi Bleda uvrstili v polfinale državnega prvenstva.

Celjani v polfinalu državnega prvenstva

Znana sta prva polfinalista hokejskega državnega prvenstva. Po povratnih četrtfinalnih tekmah sta se med najboljše štiri uvrstili ekipi ECE Celje in Triglav, ki sta še drugič premagali Bled oziroma Playboy Slavijo.

Celjani so na prvi tekmi v gosteh premagali Bled s 3:0, na drugi pa so bili pred domačimi gledalci uspešnejši s 6:4. Gole so dali Niko Nemeček, Nejc Zupanc, Nejc Kastelic, Aljaž Ogrizek, Aljaž Ribič in Tim Ograjenšek. Celjsko moštvo je uvodno četrtino dobilo z 2:0, drugo s 3:2, v zadnji pa so se gostje približani na gol zaostanka. V 56. minuti je bilo 5:4, potem pa je v 57. minuti Tim Ograjenšek z

golom dokončno odločil srečanje. Varovanci trenerja Roka Rojška se bodo v polfinalu DP pomerili z Jesenicami. Triglav se bo udaril z zmagovalcem para SŽ Olimpija – Maribor. Polfinale bodo moštva igrala po sistemu kot v četrtfinalu. Kdor bo učinkovitejši na dveh tekmah, se bo uvrstil v finale. Po tem delu tekmovanja bo sledil daljši premor, po olimpijskih igrah pa bo na sporedu še veliki finale državnega prvenstva. Celjski hokejisti zdaj vse misli usmerjajo v regionalno ligo, potem ko bodo v soboto gostili Maribor, teden dni kasneje še Crveno zvezdo.

MITJA KNEZ
Foto: PETER OCVRK

Čater se ni ustrašil Wengna

Švicar Beat Feuz je zmagal na domačem spektakularnem smuku v Wengnu. Feuz je najdaljšo smukaško progo v svetovnem pokalu prevozil s časom 2:26,50 minute, odlično pa se je odrezal Celjan Martin Čater. Zasedel je enajsto mesto. Postavil je peti najboljši slovenski dosežek na smukih v Wengnu.

Martin Čater je obenem poskrbel za najboljšo slovensko smukaško predstavo v tej sezoni. S štartno številko 32 se je zavihtel tik pod najboljšo deseterico. Zaostal je 1,84 sekunde.

Zraven najboljših

Čater je že v petek na kombinacijskem smuku dokazal, da je lahko v Wengnu konkurenčen najboljšim, saj je osvojil trinajsti čas, potem se na slalomski progi ni najbolje znašel in je bil na koncu na 26. mestu. Na smukih, kot je bil dan kasneje, še ni bil tako

dober. V Wengnu je lansko kombinacijo končal na devetem mestu, na smuku pred štirimi leti na tem prizorišču je bil trideseti. V svetovnem pokalu je bil višje le s sedmim mestom na decembrski kombinaciji v Bormiu ter lani februarja s šestim mestom na superveleslalomu v Kvitfjellu. Zdaj je dokazal, da je povsem ob boku najboljših.

Spodbudno naprej

25-letni Martin Čater si lasti peti najboljši slovenski dosežek na najdaljši smukaški progi na svetu. Pred njim sta bila v Wengnu hitrejša Andrej Jerman, ki je bil na preizkušnjah v letih 2008, 2010 in 2011 šesti, peti in četrti. Andrej Šporn je leta 2013 ta smuk končal na sedmem mestu. Martin Čater ima tik pred vrati že novo spektakularno smukaško preizkušnjo v avstrijskem Kitzbühlu.

MITJA KNEZ

Foto: MARTIN ČATER

Martin Čater se je na progi Lauberhorn v Wengnu zelo dobro znašel.

Šentjurčani še bližje ligi za prvaka

V 13. krogu državnega prvenstva so bili zelo zadovoljni košarkarji Šentjurja. Ti so po podaljškju s 94:84 slavili na gostovanju pri Iliriji. Šentjurčani imajo uvrstitev v ligo za prvaka znova na dlani, saj za osmim mesto, ki ga zasedajo polzelski Hopsi, zaostajajo le še za zmago.

Polzelani so tokrat z 81:75 izgubili na gostovanju v Rogaški Slatini. Laški Zlatorog je kljub dobri predstavi klonil v Ljubljani. Olimpija je bila uspešnejša z 81:75.

Dober odpor

Zlatorog je v Ljubljani z 20:16 dobil prvo četrtino, ob polčasu pa ohranil neodločen rezultat. V nadaljevanju tekme so gostitelji uspeli obdržati razliko, a nikakor ne varno. Kljub temu je bila dovolj velika, da so se Ljubljani oddolžili Laščanom za poraz na prvi letošnji medsebojni tekmi v Laškem. »Mislim, da smo danes prikazali dobro predstavo. Žal je ob koncu padla koncentracija, kar so igralci Olimpije izkoristili in zaslužno zmagali,« je po gostovanju v Ljubljani dejal trener Zlatoroga Aleš Pipan.

Laščane danes čaka povratna tekma četrtfinala pokalnega tekmovanja proti Krki. V Novem mestu bodo »pivovarji« lovili zaostanek dvanajstih točk. V soboto Zlatorog čaka domač prvenstveni obračun z Rogaško. Zmaga je zdaj nujna za ohranitev možnosti za uvrstitev v ligo za prvaka.

Upanje je zdaj še večje

Šentjur je v Ljubljani proti Iliriji dosegel zeleno zmago, ki daje dodaten zalet pred zadnjimi prvenstvenimi krogi, v katerih bodo varovanci trenerja Jakše Vulića lovili ligo za prvaka. Proti Iliriji bi lahko slavili že po rednem delu tekme, a so v izdihljajih zadnje četrtine domači dosegli trojko ter izenačili. V podaljškju so bili Šentjurčani veliko boljši ter zaslužno uspešnejši. »Za nami je zelo zanimivo srečanje. Menim, da bi tekmo morali dobiti že po rednem delu. V podaljškju smo zdržali pritisk in prišli do zaslužene zmage. Ta uspeh veliko pomeni za našo samozavest in nadaljnje delo. Z mislim smo že pri naslednji tekmi,« je po

pomembni zmagi dejal trener Jakša Vulić. Šentjur bo v soboto gostil Senčur.

Polzelani ostajajo nemirni

Tudi polzelski Hopsi trepetajo za uvrstitev med najboljših osem moštev. Če je še pred krogi kazalo na to, da večjih težav pri uvrstitvi v ligo za prvaka ne bi smelo biti, pa je zdaj vse drugače. Slaba serija botruje nemirnosti zasedbe trenerja Boštjana Kuharja. Tokratni poraz v Rogaški Slatini je bil neizbežen. »Po pričakovanjih je za nami zelo težka tekma. Dobili smo jo z agresivno igro v obrambi. Zahvalil bi se našim navijačem za podporo, s katero so nam pomagali priti do novega uspeha,« je o srečanju dejal trener gostiteljev Damjan Novakovič. Gostujoči Boštjan Kuhar je nejevoljno pristavil: »Z okrnjeno zasedbo in še z dodatno poškodbo smo tesno izgubili srečanje v Rogaški Slatini.« Medtem ko bodo Slatinčani v soboto gostovali v Laškem, pa bodo Polzelani gostili domžalski Helios.

MITJA KNEZ
Foto: SHERPA

Trener Rogaške Damjan Novakovič se je s svojo ekipo razveselil sladke zmage proti Polzelanom.

Želja so stopničke

Rogla bo v soboto in v nedeljo peta postaja svetovnega pokala deskarjev v alpskem slogu, ki se bodo tokrat na edinem slovenskem prizorišču v najmočnejši konkurenci pomerili kar dvakrat, obakrat v paralelnem veleslalomu. Veliko si obetajo v slovenskem taboru, saj sta na zadnji veleslalomski tekmi po novem letu blestela Rok Marguč in Žan Košir.

V avstrijskem Lackenhofu je na drugo stopničko stopil Marguč, Košir je tekmo po najboljšem položaju v kvalifikacijah končal na četrtem mestu. Kot je povedal selektor reprezentance Izidor Šušteršič, je njihova edina želja pred letošnjo Roglo osvojiti mesto na stopničkah. »Polovica ekipe je že dokazala, da je tega sposobna, na drugo polovico pa še čakamo in Rogla bo za njih odlično prizorišče, da pokažejo, kaj zmorejo.« Šušteršič bo na obeh tekmah tokrat računal na Marguča, Koširja, Jureta Hafnerja in Tima Mastnaka, v ženski konkurenci pa z nekaj nižjimi cilji tudi na Glorio Kotnik, Ivo Polanec in Saro Goltes.

»Super občutek je stati na stopničkah, a je ta občutek prekratek. Premalo časa smo na stopničkah. Veliko lepše je potem pozneje, ko ugotoviš, da si nekaj dosegel,« je dejal Rok Marguč, ki si novih stopničk želi na domači Rogli, pred domačimi gledalci. Tekma se bo s kvalifikacijami obakrat začela ob 10. uri, finalne vožnje pa bodo od 14.30 naprej.

MITJA KNEZ

Zaključni turnir je vse bolj realen

Košarkarice Cinkarne Celje so odlično odprle drugi del mednarodne Jadranske lige, saj so favorizirani Beroe v gosteh premagale s 67:60. Sinoči so pred domačimi gledalci v derbiju 2. kroga drugega dela gostile Budućnost iz Podgorice, ki je glavna favoritinja za letošnji naslov.

V Bolgarijo so Celjanke potovale petnajst ur. Okrepljeni Beroe se je dobro zoperstavil varovankam trenerja Damirja Grgiča, saj je bila tekma vse do zadnje četrtine povsem odprta. V zadnjih desetih minutah so igralke Cinkarne Celje zaigrale še bolje in na koncu zaslužno zmagale. Iva Slonjšak je dosegla 17 točk, Andrea Marić 16. Po včerajšnjem obračunu z Budućnostjo zdaj Celjanke čaka gostovanje v Beogradu, kjer bo nasprotnica Crvena zvezda. Tekma bo v sredo, že konec tedna pa bo sledila nova tekma državnega prvenstva, kjer je Grgičeva četa še naprej suverena. Na dosedanjih enajstih tekmah je zabeležila prav toliko zmag. Kranjski Triglav zaostaja za dve zmagi. V soboto bo v Celju gostovala Ilirija.

MITJA KNEZ
Foto: SHERPA

Iva Slonjšak je v letošnji sezoni naredila velik korak naprej. Postala je ena izmed ključnih igralk Cinkarne Celje.

**MOTORN
VOZILA****PRODAM**

PEUGEOT 106, letnik 1995, registriran, vozen, prodam. Telefon 041 285-424. 72

STROJI**PRODAM**

ROTACIJSKO kosilnico Sip 165, »bobnasto«, prodam. Telefon 041 725-720. 87

KUPIM

TRAKTOR Zetor, Imt, Ursus, Deutz, Univerzal, Štore ali Tomo Vinkovič kupim. Telefon 031 562-809. p

KMETIJSKI stroj, traktor, prikolico, motokultivator, frezo, mulčar, koso in drugo, tudi v akvari, kupim. Telefon 041 407-130. 9

TRAKTOR in ostalo mehanizacijo, v kakršnem koli stanju, kupim. Telefon 070 519-447. p

POSEST**PRODAM**

PARCELO, 1.651 m², Grobelno, sončna lega, ob cesti, prodam. Telefon 068 626-816. 62

GOZD v izmeri 1,5 ha prodam v Osenci pri Celju. Telefon 031 274-488. 85

SAMOSTOJNO hišo, K + P + M, dve stanovanji, Dramlje, 2 km od AC, 284 m², sončna, ograjena parcela, 850 m², vsi komunalni priključki, prodam za 155.000 EUR. Telefon 041 661-844. p

OPREMA**PRODAM**

DOBRO ohranjeno stilno pohištvo: dve kredenci in masivna raztegljiva miza (hrast, črna barva) prodam po ugodni ceni. Če ste zainteresirani, pokličite telefonsko številko 031 591-170. 57

REGAL za dnevno sobo, 285 x 190 x 60, približno 60 cm za obešalnike, klubska mizica, zavese s 3-metrsko palico, barva češnje, prodam. Telefon 041 598-999. 83

KUPIM

STARE preproge, večje, najmanj 3 x 4 m, kupim. Telefon 041 510-303. 93

BONAFIN
Gotovinska posojila
do 1000 eur na osnovi
osebnega dohodka in
pokojnine.

PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14,
03 / 425 70 00.
Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

ŽIVALI**PRODAM**

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave barve, pred nesnostjo, prodamo. Pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. p

PRAŠIČE, domače vzreje, za zakol ali nadaljnjo rejo, težke od 30 kg naprej, prodam. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061. 14

BIKA, 430 kg, kravo, 700 kg, kravo, 800 kg in kozo, prodam. Telefon 070 818-005. 25

**ODKUP HRASTOVE
HLODOVINE**

Aida d.o.o., Prekopa 3, Vransko

DVE telici ls, 200 kg, prodam. Telefon 041 547-769. š 001

BIKCE, težke od 120 do 300 kg, po izbiri, prodam. Telefon 041 996-166. 56

TELIČKO sivko, brejo 7 mesecev, ugodno prodam. Telefon 041 996-166. 56

BIKCA simentalca, 160 kg, prodam. Telefon 5793-209. 65

BIKCE, ls in lim, prodam ali menjam za kravo, bika ali telico za zakol. Telefon 031 533-745. p

PRAŠIČA, težkega 140 kg, kuhana hrana, možne tudi polovice, prodam. Telefon 041 478-455. 70

PSIČKE, stare 8 tednov, dva bela in ena črna maltežana, prodam. Telefon 041 574-577. 73

PRAŠIČA, 200 kg, domača hrana, možen zakol, po želji razdelava, prodam. Okolica Šmarja pri Jelšah. Telefon 041 284-127. 75

BIKCA simentalca, 190 kg, prodam. Telefon 041 269-693. 76

PRAŠIČE, od 30 do 250 kg, izločene svinje, domača hrana, možna dostava, prodamo. Telefon 031 311-476. p

BIKCA pasme limuzin, starega 14 dni in črno-belega bikca, starega 14 dni, prodam. Telefon 041 996-166. 84

PRAŠIČA, 130 kg, prodam. Telefon 041 725-720. 87

DVE telički simentalci, stari 17 in 24 dni ter teličko simentalco, po izbiri, težko 240 ali 300 kg, prodam. Telefon 070 250-441. 90

DVE kravi simentalci, breji, pašni, dobri mlekarici, prodam ali menjam za klavno govedo, in teličko limuzin, 300 kg, prodam. Telefon 041 794-301. 93

KRAVO simentalco, staro 7 let, brejo 6 mesecev, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 780-239. 95

PRAŠIČA, težkega 140 kg, kuhana hrana, možne tudi polovice, prodamo. Telefon 041 478-455. 98

TELIČKO simentalco, staro 10 dni, prodam. Telefon 030 274-403. 96

DOLORES
astrologinja
090 64 30

NIKI FRANJOU KEDER, S.P. cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po ceni našega operaterja

TELIČKO simentalco, težko 150 kg, prodam. Telefon 070 302-808, (03) 5739-408. 99

TELIČKO simentalco, zelo lepo, staro 14 dni, prodam. Telefon 041 904-078, Marta, okolica Sentjurja. 99

KUPIM

DEBELE, suhe krave in teleta nujno kupim. Plačilo takoj + DDV. Telefon 041 653-286. š 031

ODKUP krav - nujno, bio. Plačilo takoj po najvišji dnevni ceni klasifikacije + 0,30 EUR + davek. Kogler Franz A., d. o. o., telefon 031 733-637, (02) 790-1560, 0043 66446-46280. n

PITANE krave in telice za zakol kupim po širši Štajerski. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

**KMETIJSKI
PRIDELKI****PRODAM**

VINO jurka, zelo dobrega okusa in arome, 100 l, prodam. Telefon 041 208-999. 20

AJDOVO moko prodam. Telefon 031 750-053. 77

SILAŽNE bale, prva košnja, kakovostne, prodam. Telefon 031 745-009. 92

OSTALO**PRODAM**

HRASTOVE plohe, zračno suhe, 8 cm, prodam. Telefon 031 731-350. 2431

NA farmi Roje pri Šempetru sprejemamo naročila za enodnevnne in 5-tedenske piščance za dopitanje. Vsak delavnik prodaja visoko-kakovostne perutninske krme in dnevno svežih jajc. V marcu prodaja vseh vrst jarkic. Telefon (03) 700-1446. p

KNJIGE, različni žanri, prodam. Telefon 040 412-452. 60

GORDANA
astrologinja
jasnovidnost
BIOTERAPIJE GSM
041 404 935

KUNČNICO, štirje predali, že uporabljena, štiri noge, brez nadstreška, prodam. Telefon (03) 5716-331, Žalec. 67

GRADBENO parcelo, 600 m², in orehov les prodam. Telefon 5412-322. 71

PEČ na olje z gorilcem, 25.000 kalorij, hišni hidrofor in elektro motor, 2,5 Kw, 3 faze, ugodno prodam. Telefon 031 667-490, po 19. uri. 79

HLEVSKI gnoj, možna dostava z avtomobilsko prikolico po okolici Laškega, Rimskih Toplic in Radeč oziroma po dogovoru, 17 EUR/prikolica, prodam. Telefon 031 823-055. 81

DRVA, dolga, v hlodih in kratko žagana, z dostavo, prodam. Telefon 040 211-346. 89

KIA, keson, d. 310, š. 165 cm, nosilnost 1.500 kg, dizel, letnik 2006/7, vozen z B-kategorijo, in multikultivator, prodam. Telefon 041 987-305. 91

DOMAČE pecivo in piškote prodamo. Telefon 041 642-813. p

RAZNO

IZVAJAMO posek, spravilo in odkup vseh vrst lesa. Sima les, Zagorje 31, Lesično, telefon 040 211-346. p

ZDRAVSTVENI DOM LAŠKO

KIDRIČEVA 5 B, 3270 LAŠKO

Na podlagi določil 76. člena Statuta ZD Laško, Razpisna komisija na podlagi sklepa 2. redne seje Sveta ZD z dne 4. 12. 2017 razpisuje delovno mesto:

direktorja/ice

Zdravstvenega doma Laško

Kandidati/tke za direktorja/ico morajo poleg pogojev predpisanih z zakonom izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da imajo visoko strokovno izobrazbo,
- da imajo najmanj 5 let delovnih izkušenj,
- da imajo ustrezne strokovne in organizacijske reference,
- da predložijo dokazilo, da niso bili pravno-močno obsojeni za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti.

Kandidati/tke morajo za razpisano mandatno obdobje ob prijavi na razpis priložiti tudi program dela in razvoja ZD in opredeliti svojo vlogo pri realizaciji le-tega.

Izbrani kandidat/ka bo za opravljanje funkcije direktorja sklenil pogodbo o zaposlitvi za krajši delovni čas (30 ur na teden) za določen čas za štiriletno mandatno obdobje. Mandat direktorja/ice teče od dneva izdaje soglasja ustanoviteljice k imenovanju.

Prijave s priloženimi pisnimi dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati/tke pošljejo v **15 dneh** po objavi razpisa na naslov: **Zdravstveni dom Laško, Kidričeva ulica 5 b, 3270 Laško, z oznako: »Prijava na razpis – ne odpiraj«**. Rok za prijavo na razpisano delovno mesto začne teči 19. 1. 2018 in se izteče 2. 2. 2018. Kot pravočasne se bodo upoštevale prijave, ki bodo prispale do 2. 2. 2018 oz. v kolikor bodo oddane priporočeno po pošti in bodo opremljene z žigom oddaje 2. 2. 2018. O izbiri bodo kandidati/tke pisno obveščeni v roku, določenem z zakonom.

Razpisna komisija sveta ZD

ZMENKI

ISČEM sebi primerno osebo za skupno življenje. Sem vdovec, upokojenec, star 63 let, s svojim premoženjem. Če nisi kadilka, si pozitivnih misli in dobrega srca, stara med 57 do 61 let, vdova, upokojenka, se opogumi in pokliči 041 452-560. Živim na deželi v okolici Celja. 78

VDOVEC, star 73 let, bi rad po tej poti spoznal žensko, staro do 70 let, za skupno življenje. Živim v okolici Laškega. Telefon 051 227-382. 88

ISČEM prijateljico za skupno življenje. Imam lastno stanovanje. Telefon 051 318-590. 73

**Male živali
VELIKE LJUBEZNI**

Vsak torek ob 12:15
na Radiu Celje
avtor: Luka Žerjav

**Ženitna posredovalnica
ZAUPANJE**

Zanimive ponudbe različnih starosti iz vse države

031 836 378

www.zau.si

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

V četrtek, 18. 1. ob 20. uri v živo

ANS. SMEH
PVANINSKI ABUHI

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

NAROČILNICA

Ime in priimek:

Naslov, kraj:

E-poštni naslov:

Plačilo (ustrezno označi)

- v enkratnem znesku za 12 mesecev 106,02 evra
- za 6 mesecev 55 evrov
- za 3 mesece 27,93 evra
- mesečno 9,50 evra

CENE SO S POPUSTI (DDV je vključen)

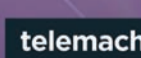
novi tednik

Datum rojstva:

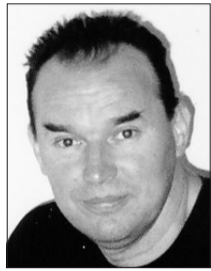
Telefonska številka:

Datum:

Podpis naročnika:

kanal 673 kanal 306 kanal 271 kanal 152

V SPOMIN

6. januarja je minilo šest let,
kar te med nami ni,

PAVEL MASTNAK

Od takrat moje srce molči, bolečina težka v meni le
živi in spominja me na najlepše v mojem življenju –
to si bil ti in najini skupni dnevi.
Vedno boš v mojem srcu!

Žena Jasmina

L 8

»Iz daljave slišim pesem,
pesem obudi spomine ...«

V SPOMIN

Umrla je naša dolgoletna pogodbenca sodelavka

MIRA PETRAČ

učiteljica violine

Za vedno bo ostala v našem spominu.

Kolektiv Glasbene šole Celje z ravnateljem
Simonom Mlakarjem

n

Vsi, ki radi jih imamo,
nikoli ne umro,
le v nas se preselijo
in naprej, naprej
živijo,
so in tu ostanejo!

V SPOMIN

18. januarja mineva dve leti, kar nas je mnogo pre-
godaj zapustil naš dragi

JANKO RAZGORŠEK

Vsem, ki stojite ob njegovem grobu, iskrena hvala.

Vsi njegovi

58

Poroke

Celje

Poročila sta se: Ivana RO-
LIH iz BiH in Darko ĐEKIĆ
iz Celja.

Velenje

Poročili so se: Midheta
ČAJIĆ iz BiH in Adis MUŠIĆ
iz Velenja, Sabina JEVŠNIK
in Peter DELOPST, oba iz
Topolšice.

Smrti

Celje

Umrli so: Jelko VIDMAR iz
Celja, 56 let, Franciška KNEZ
iz Žalca, 82 let, Ana PESTO-
TNIK iz Vranskega, 95 let, Ma-
rija DERNOLŠEK iz Tabora,
92 let, Vida Milena ROBIDA iz
Velenja, 79 let, Karol BIZJAK
iz Celja, 94 let, Štefica ŠČETAR
KATANOVIĆ iz Prebolda, 63
let, Anton JUREŠ iz Celja, 94
let, Rozalija FIDLER iz Hotunj,
72 let, Barbara BLAŽIČ iz Ce-
lja, 81 let, Matija TAVČAR iz

Založ, 70 let, Mirko ARMIČ
iz Lemberka pri Novi Cerкви,
62 let, Stanislav ŽURMAN iz
Celja, 81 let, Martin BRIŠNIK iz
Velenja, 73 let, Stanko FLERE
iz Pustega Polja, 62 let, Pavle
DJORDJEVIĆ iz Izole, 86 let,
Josip KOLMAN iz Celja, 91 let,
Terezija POVALC iz Štor, 75 let,
Andrej JELEN iz Celja, 53 let,
Vera KOVAČ iz Migojnic, 91
let, Jožefa ARNŠEK iz Lopate,
92 let, Elizabeta DOLAR HRA-
STNIK iz Celja, 92 let, Pavel
PUNGERTNIK iz Plešivca, 79
let, Ivana SENICA iz Hrušovja,
93 let, Zora ADLEŠIČ iz Žalca,
96 let, Barbara BEK iz Latkove
vasi, 81 let, Marija Mramor iz
Kočevja, 85 let, Ferdinand RE-
MIC iz Vologa, 80 let, Franči-
šek REPENŠEK iz Šmiklavža
pri Gornjem Gradu, 69 let,
Bogdan LEŠNIK iz Sedraža, 60
let, Zlatko MASTNAK iz Celja,
89 let, Mile KOKANOVIĆ s Pol-
lul, 65 let, Terezija BURNIK iz
Celja, 73 let, Jožefa VIDEK iz
Celja, 84 let, Marija KVAS iz
Medloga, 87 let, Franc LEŠNIK
iz Celja, 93 let, Silva SITAR iz
Celja, 88 let, Sonja REBERSAK

iz Celja, 63 let, Franc LONČAR
iz Presečnega, 66 let, Marija LI-
VAJA iz Slatine v Rožni dolini,
92 let.

Šentjur

Umrli sta: Marija VRHOV-
NIK iz Šentjurja, 87 let, Marija
GRAČNER iz Suhega, 93 let.

Žalec

Umrli so: Stanislava KOŠE-
NINA z Gomilskega, 85 let,
Barbara JUG iz Velike Pirešič-
ce, 86 let, Helena ŽNIDARČIČ
iz Šempetra v Savinjski dolini,
79 let, Janez MAHOR iz Zakla,

89 let, Roman KRUSIČ iz Stu-
denc, 58 let, Marija OBREZA
iz Pariželj, 83 let, Emil OROŽ
iz Šmartnega ob Paki, 83 let,
Marjana OSTERVUH iz Migoj-
nic, 59 let, Anton DIMEC iz
Žalca, 80 let, Elizabeta STRAH
iz Orove vasi, 86 let.

Laško

Umrli so: Ludmila JURGL iz
Gozdeca, 88 let, Franciška VE-
LIGOVŠEK iz Strmce, 93 let,
Jože KOROŠEC iz Rimskih Top-
plic, 68 let, Sandi ZALOKAR iz
Marija Gradca, 47 let.

ZAHVALA

Sporočamo, da nas je zapustil oče, dedi, pradedi in mož

ZLATKO MASTNAK

iz Ulice frankolovskih žrtev 39 v Celju
(18. 7. 1929 – 6. 1. 2018)

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, bi-
všim sodelavcem in vsem, ki ste ga v petek, 12. janu-
arja 2018, pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: hči Alenka, sin Zlatko in žena Dragica

n

V SPOMIN

Mineva eno leto, kar nas je za
vedno zapustila draga žena in
mamica

MIRICA CEROVEC

iz Vojkove ulice 16 v Celju
(1. 4. 1960 – 17. 1. 2017)

Iskrena hvala vsem, ki se je spominjate, stojite ob
njenem grobu in ji prižigate sveče.

Žalujoči: mož Viktor ter sinova Andrej in Sergej

7

Ne jokajte ob mojem grobu,
le tiho k njemu pristopite,
pomislite, kako trpela sem,
in večni mir mi zaelite.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage
in spoštovane mame, sestre,
babice, prababice in tašče

JOŽEFE VIDEK

iz Tumove ulice 29 v Šmarjeti
(13. 2. 1934 – 3. 1. 2018)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom,
sodelavcem, prijateljem in znancem, ki ste jo v tako
velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, daro-
vali sveče in cvetje ter izrazili pisno in ustno sožalje.

Hvala gospodu župniku Tonetu Liparju iz Don Bo-
skovega centra v Celju za lepo opravljen poslovlilni
obred in sveto mašo, pogrebni službi Veking za orga-
nizacijo pogreba, pevcem skupine Eros in govornici
za besede slovesa.

Posebna zahvala celotnemu zaposlenemu osebju v
Domu svetega Jožefa v Celju za dolgoletno kakovo-
stno oskrbo in lajšanje težkega bolezenskega stanja.

Prisrčna hvala vsem, ki ste jo obiskovali v Domu
svetega Jožefa v Celju, in vsem, ki je niste pozabili.

Žalujoči: vsi njeni

86

Kogar imaš rad,
nikoli ne umre,
le daleč, daleč je ...

ZAHVALA

V 87. letu nas je zapustila
draga mama, oma

MARIJA KVAS

iz Medloga 24, Celje
(27. 3. 1931 – 1. 1. 2018)

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, so-
sedom in znancem za izraženo sožalje, tolažbo, daro-
vano cvetje in sveče ter spremstvo na njeni zadnji poti.
Zahvaljujemo se tudi osebju Doma ob Savinji Celje
za nego in skrb.

Hvala gospodu župniku za lep obred, govornici za
ganjlive poslovlilne besede in pevcem za prelepo petje.

Žalujoči: hčerki Elvira in Melanija z družinama

80

Dober, plemenit človek,
ki je z nami živel,
nam ne more biti odvzet,
kajti v naših srcih
je zapustil svetlo sled
svoje dobrote in plemenitosti.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega
moža in ata

FRANCIJA LUPŠINE

iz Zagorja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom,
prijateljem, sodelavcem podjetja Prosignal, d. o. o. in
sodelavcem podjetja Planet Tuš za izražena pisna in
ustna sožalja, tolažilne besede, topel stisk roke ter za
svete maše, sveče in denarno pomoč. Hvala gospodu
župniku Jožetu Hriberniku in Niku Marovtu za ganjlive
besede slovesa in lepo opravljen cerkveni pogreb. Is-
krena hvala njegovemu osebnemu zdravniku dr. Aliju
Nassibu za dolgoletno zdravljenje. Zahvala pogrebni
službi Žalujka za vso organizacijo pogreba, Zagorskim
pevcem in Mateju Romihu za ganljivo odpete pesmi ter
Ireni Krajnc za besede slovesa ob odprtem grobu. Hvala
vsem, ki ste mu v težkih trenutkih stali ob strani, mu
kakor koli pomagali ter pokojnega v velikem številu
pospremili k njegovemu zadnjemu počitku.

Žalujoči vsi njegovi

p

Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a spomin nate, draga botra,
bo vedno ostal.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage
botre, tete, sestre in prijateljice

MARIJE VRHOVNIK

iz Ipavčeve ulice 16, Šentjur
(23. 4. 1930 – 29. 12. 2017)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom,
prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenu-
tkih stali ob strani, izrazili sožalje ter darovali cvetje,
sveče, denarne prispevke in za svete maše. Posebna
zahvala zdravstvenemu osebju: dr. Pekarovičevi in
dr. Hvalčevi iz ZD Šentjur ter ekipi nujne medicinske
pomoči Urgentnega centra Celje, ki so se neizmerno
trudili, da bi našo teto ohranili pri življenju.
Še enkrat hvala vsem in vsakemu posebej.

Žalujoči: vsi njeni, ki smo jo imeli radi in jo
bomo ohranili v lepem spominu.

š 002

Velenje

Umrli so: Edvard KLANČ-
NIK iz Šmartnega ob Paki, 77
let, Štefanija MEH iz Šošta-
nja, 89 let, Marija PLASKAN

iz Šoštanja, 69 let, Elizabeta
ČAS iz Velenja, 92 let, Neži-
ka ZABUKOVNIK iz Velenja,
93 let, Jožefa FELICIJAN iz
Velenja, 74 let.

DOGODKI
MED 18. in 25. 1. 2018

- ČETRTEK, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU**
18. januar, Pravljične dogodivščine za najmlajše ob 10. uri
- ČETRTEK, GLASBA FILM**
18. januar, Kako odpraviti stres za vedno ob 17. uri
Predava mag. Peter Kunc
Vstop prost!
- ČETRTEK, KNJIŽNICA ŠTORE**
18. januar, Pravljična ura z ustvarjanjem ob 17. uri
Za predšolske in šolske otroke
- PONEDELJEK, LEVSTIKOVA DVORANA**
22. januar, Pravljični večer za odrasle ob 17.30
Ob 60-letnici otroške knjižnice v Celju
- TOREK, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU**
23. januar, Gledališka predstava: Martin Krpan ob 10. uri
Izjava Družinsko gledališče Kolenc
- TOREK, GLASBA FILM**
23. januar, Bralno pogovorna urica ob 17.30
Vodi Silvester Pur
- SREDA, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU**
24. januar, Lutkovna predstava: Muca Copatarica ob 17. uri
Izjava Lutkovno gledališče Frufu
- ČETRTEK, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU**
25. januar, Pravljične dogodivščine za najmlajše ob 10. uri
- ČETRTEK, LEVSTIKOVA DVORANA**
25. januar, Miškov čvek z Lilo, Bino in Vinkom ob 18. uri
Ob 60-letnici otroške knjižnice v Celju

18.00 Kulturni dom Škofja vas
Na kmetih
komedija za abonma in izven v izvedbi Dramske skupine Selnica ob Dravi
PONEDELJEK, 22. 1.

14.00 Gallusova dvorana Glasbene šole Celje
Javni nastop tekmovalcev Temsiga
godala in ostali, sledijo brenkala, komorne skupine s pihali

17.00 Mestna knjižnica Velenje
95 tez, pribitih na vrata svetišča kapitalizma za osvoboditev od zajedavskega hrematizma
predstavitev knjige avtorja Karla Gržana

17.00 Dvorana Glasbene šole Rista Savina Žalec
Nastop učencev klavirja
vstop prost

18.00 Koncertna dvorana Glasbene šole Celje
Tematski večer oddelka harmonike

18.00 Knjižnica Rogaška Slatina
Ogenj, rit in kače niso za igrače: Babice, hčere in vnukinje
predstavitev knjige avtorice Milene Miklavčič

19.19 Predverje Mestne knjižnice Velenje
Celjski 87. pehotni polk
odprte razstave Janje Jedlovnik in Srečka Mačka iz Osrednje knjižnice Celje
TOREK, 23. 1.

10.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Martin Krpan
gledališka predstava ob 60. letnici knjižnice za otroke; gostuje: Družinsko gledališče Kolenc

19.19 Predverje Mestne knjižnice Velenje
Bajkerka, predstavitev knjige Dane Ograjenšek

19.30 Glasbena šola Celje
Meta Fajdiga, klavir
koncertni abonma Zavoda Celeia Celje - GM oder

19.30 Dom sv. Jožefa Celje
Glasbeni recital iz sklopa Glasba na hribu
Nastopajo: Zbor zaposlenih Doma sv. Jožefa Celje, Fantje z Jožefovega hriba, Župnijski zbor in mladi župnijski zbor - sv. Jožef

19.30 Glasbena šola Velenje
István Römer, kitara (Hrvaška)
abonma Klasika (4), A la Carte in izven

SREDA, 24. 1.

16.00 Koncertna dvorana Glasbene šole Celje
Zimski javni nastop učencev osnovne stopnje
3. in 4. razred, sledi 1. in 2. razred

17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Muca Copatarica
lutkovna predstava ob 60-letnici knjižnice za otroke; gostije: Lutkovno gledališče Fru Fru

17.00 Muzej novejšje zgodovine Celje
Slovenci v nemških koncentracijskih taboriščih in Kamnite solze
odprtje gostujočih razstav

18.00 Dvorana Glasbene šole Rista Savina Žalec
Nastop učencev klavirja

Ostale prireditve

ČETRTEK, 18. 1.

10.00 Osrednja knjižnica Celje
Pravljična ura za najmlajše
za otroke do 3. leta starosti

17.00 Osrednja knjižnica Celje
Moč vitamina D
predava avtor knjige Ivan Soče

17.00 Osrednja knjižnica Celje
Kako za vedno odpraviti stres
predava mag. Peter Kunc

17.00 Knjižnica Štore
Pravljična ura z ustvarjanjem

17.00 Knjižnica Šentjur
Ura pravljic

18.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Starodavna umetnost zdravljenja
predavata mag. Uroš Plantan in Veronika Plantan

18.30 Občinska knjižnica Polzela na gradu Komenda
In smo šle - mame in hčere na Caminu
potopisno predavanje Eve Remškar in Mojce Grešak

20.00 Celjski mladinski center
Kavarniški Open mic večer
k sodelovanju vabljeni mlade pevke in pevci
PETEK, 19. 1.

18.00 Planinsko društvo Ojstrica
Dan odprtih vrat

19.00 POŠ Prevorje
4. Anin večer v sezoni 2017/18

20.30 IR doživetja, Cankarjeva ulica 1, Celje
Zimski foodiesenudi
kulinarčni performans v zimskem vzdušju
SOBOTA, 20. 1.

7.00 Ploščad Centra Nova in Cankarjeva ulica Velenje
Mestna tržnica Velenje

8.00 do 12.00 Žalec
Podeželska tržnica

10.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Čudežni pralni stroj
otroški abonma Jurček

21.00 Celjski mladinski center

Kulinarični dogodek: Brazilija
poleg vina in kulinarike bo ta večer glasbeno obarvan; gostije: Denise Dantas trio

PONEDELJEK, 22. 1.

13.00 Mladinski center Velenje
Središče mladih in otrok Velenje
delavnice, igre, pomoč pri učenju

17.00 Dom sv. Jožefa Celje
Pogovori o življenju in smrti
pogovore vodita: Metka Klevišar, dr. med., in Julka Žagar, dr. med.

17.00 Knjižnica Vojnik
Pravljična ura z ustvarjanjem

17.30 Osrednja knjižnica Celje
Pravljični večer za odrasle ob 60-letnici knjižnice za otroke
Gusta Grobin, Metka Kodrič in gledališče Pravljičarna v okviru Univerze za III. življenjsko obdobje

18.00 Sejna soba Občine Podčetrtek
Izrael
potopisno predavanje Nadje Mirnik

TOREK, 23. 1.

10.00 Knjižnica Šentjur
Knjižna čajanka

17.00 Krajevna knjižnica Ponikva
Po pravljici diši
pravljicična ura

17.00 Vila Rožle Velenje
Torkova peta, ustvarjalnica za otroke in odrasle

17.00 Mestna knjižnica Velenje
Eins, zwei, drei - po nemško zdaj, ura pravljic v nemškem jeziku namenjena otrokom starejšim od petih let; pripovedoval bo Frenk Špiler

17.30 Osrednja knjižnica Celje
Bralno-pogovorna urica vodi: Silvo Pur

18.00 Medobčinska splošna knjižnica Žalec
Divja Aljaska, potopisno predavanje Barbare Popit

18.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Sulawesi, potopisno predavanje Katarine Šumej
SREDA, 24. 1.

10.00 Ljudska univerza Celje
Sestavine za zeliščne kozmetične izdelke in kozmetična nega z rastlinami, 1.del
predavatelj: Ivan Brezovec

17.00 Mestna knjižnica Velenje
Pravljična joga
namenjena otrokom starejšim od treh let

17.00 Predverje Mestne knjižnice Velenje
Zeliščarna
vodi: Kata Laštro, kreativna zeliščarica

17.00 Mestna knjižnica Velenje
Ustvarjalno druženje
ustvarjala delavnica za odrasle z Admiru Robin

18.00 Muzej novejšje zgodovine Celje
Slovenski Romi v Auschwitzu, predava: mag. Boris Hajdinjak

CELEIA - mesto pod mestom
Javno vodstvo

Sobota, 20. januar 2018, ob 11.00, Knežji dvor.

Razstave

- Stari grad Celje, stolp nad Pelikanovo potjo:** Svetlikanje prekletih/Flickering of the damned, zvočna instalacija Gašperja Piana; do nadaljnjega; Prostorska postavitev Marka Požlepa Svetlikanje prekletih 2. del - fragmentacije zgodovine; do preklica
- Stari grad Celje - medzidje:** razstava Danes grofje Celjski in nikdar več; do nadaljnjega
- Paviljon za prezentacijo arheologije, Glavni trg Celje:** razstava Rimska Celje; do nadaljnjega
- Galerija sodobne umetnosti Celje:** pregledna razstava Alberta Sirka (1887-1947) iz zapuščine, ki jo hrani Osrednja knjižnica Celje ob 130-letnici rojstva in 70-letnici slikarjeve smrti; do 25. 1.
- Galerija Nika Ignjatiča Celje:** razstava Denis P. Art se predstavlja avtorja Denisa Polanca; do 27. 1.
- Galerija erotike Račka Celje:** Velvet. Erotična hiša ilustracij; do 28. 1.
- Osrednja knjižnica Celje:** Albert Sirk (1887-1947), pregledna razstava iz zapuščine, ki jo hrani Osrednja knjižnica Celje ob 130-letnici rojstva in 70-letnici slikarjeve smrti; do 25. 1.
- Galerija Volk Celje:** prodajna razstava likovnih del iz stalne zbirke; do 31. 1.
- Železarski muzej Štore:** fotografska razstava Občina Štore - biseri krajine; do 30. 1.; fotografska razstava Bikerska subkultura avtorja Viljema Straška; do 30. 1.
- Galerija Velenje:** pregledna razstava Izтока Šmajsa - unija, Heterogenost/Simultanost 6.; do 12. 2.

mnoz
muzej novejšje zgodovine | celje

Družinsko gledališče Kolenc

OBUTI MAČEK
NA HERMANOVEM ODRU

4. predstava v Hermanovem otroškem gledališču v sezoni 2017/2018

V soboto, 20. januarja, vas ob 10. uri vabimo na četrto predstavo letošnjega abonmaja **Obuti maček**.

V sklopu abonmaja Na Hermanovem odru in izven, cena vstopnice znaša 3 EUR.

Več o programu na spletni strani muzeja
<http://www.muzej-nz-ce.si>

Podjetje NT&RC, d.o.o. opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktorica: Anica Šrot Aužner
Naročnine: Vera Gmajner. **Telefon:** (03) 4225 171.
Sprejem naročnin po e-pošti: vera.gmajner@nt-rc.si
Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa pri Abanki d.d. Ljubljana: SI56 0510 0801 5262 360. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 9,5% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK
Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
Namestnica odg. ur.: Tatjana Cvirni
Oblikovanje: Minja Bajagič
Računalniški prelom: Igor Šarlah, Andreja Balja
Fotografija: SHERPA, Grupa
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE
Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič
Namestnik odg. ur.: Robert Gorjanc
E-mail: radio@nt-rc.si
E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO
Barbara Gradič Oset, Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Eva Popovič, Tina Strmčnik, Simona Šolninič, Dean Šuster
Tajnica uredništva: Tea Podpečan
Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA
Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.
Vodja marketinga: Bojan Kunc
Marketing: Marjan Brečko, Simona Brglez, Eva Javoršek, Kristina Šuhel, Klavdija L. Tomazič
Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

JUTRANJIRITEM
z Divo in Dejanom
radio celje **5:00-9:00**

Leto samih jubilejev str. 36-37

Trio Flutiano z mentorico Mirjano Brežnik je nastopil na otvoritvi razstave o 110-letnici javnega glasbenega šolstva v Celju.

Foto: SHERPA

O rimskih napisih v antični Celeji str. 29

Na 10. gala skavtskem plesu str. 33

Trojčki so praznovali 60 let str. 30-31

Alma je kot ženska prekršila številna družbena pravila

Barbara Trnovec, avtorica Kolumbove hčere, izjemne razstave v Cankarjevem domu, o izjemnih vseslovenskih odzivih

Barbara Trnovec je kustosinja, etnologinja in kulturna antropologinja, ki je zaposlena v Pokrajinskem muzeju Celje. Je verjetno največja poznavalka Alme M. Karlin in avtorica odmevne razstave Kolumbova hči, ki je še nekaj dni na ogled v Cankarjevem domu. Alma M. Karlin je bila svetovna popotnica, ljubiteljska raziskovalka, poliglotka, pisateljica in teozofinja ter predvsem izjemna in pogumna ženska z visokimi moralnimi načeli.

Osupljiva ženska se je sama odpravila na dveltno potovanje okoli sveta, da bi se nekaj novega naučila in da bi zapustila Celje, ki nikoli ni znalo ceniti njenega uspeha. Bila je vedoželjna, bila je heroinja, bila je in je še nekakšen pravljčni lik, ki je popolnoma očaral Barbaro Trnovec. »Od nekdanj so me omamljali pogumni pravljčni liki, z Almo si deliva tudi ljubezen do učenja in resnice.« Kustosinja že dvajset let raziskuje Almo in ljubljanska razstava je bila nekakšen zaključek njenega ponovnega oživljanja celjske junakinje. Zdaj je čas za nove oživitve ...

V teh dneh se v Cankarjevem domu končuje razstava Kolumbova hči o Almi M. Karlin. Kako ste zadovoljni z razstavo in odzivi?

Odzivi so številni in nepričakovano dobri. Slovenska navada je, da smo raje kritični kot konstruktivni, oziroma ne znamo hvaliti. Tokrat imam čudovite izkušnje. Po eni strani o tem pričajo vpisi v knjigo vtisov na razstavi in po drugi strani številni telefonski klici ter pisma, ki jih prejmem od ljudi. Ljudje želijo z menoj deliti občutke, ki so jih prevevali na razstavi, ali svoje poglede na Almo. Izjemno dragocene izkušnje sem dobila tudi pri vodenju po razsta-

vi. Udeležba je zelo številna, vodenemu ogledu ponavadi sledi razprava. Vidim, kako globoko se Almina zgodba dotakne ljudi in do kakšnih premišljevanj jih pripelje, kar je bil eden od namenov razstave. Po drugi strani je bil namen razstave predstaviti zgodbo Alme M. Karlin na drugačen način, a dobro argumentirano. To je zame kot raziskovalko na prvem mestu. Kustosi smo dolžni pripovedovati zgodbe, ki ljudi nagovorijo k premisleku o zelo različnih in pomembnih temah, ki se tičejo vseh nas. Ta razstava je to dosegla, sodeč po vseh odzivih, ki sem jih v teh mesecih deležna.

Kaj ljudi navdahne? O čem se želijo po razstavi pogovarjati?

Zelo različno. Ljudem je žal, da je morala Alma toliko pretrpeti zaradi nerazumevanja, zavisti in političnih okoliščin. Na tej razstavi sem izpostavila to, da ima Almina zgodba močno politično razsežnost. Za čas od sredine tridesetih let prejšnjega stoletja do konca njenega življenja lahko ugotovimo, da je bila Alma ves čas pod nadzorom, da so o njej namenoma širili govorice, da bi ji škodovali. Zame je bilo najbolj osupljivo spoznanje, da so se je tisti, ki so o njej grdo govorili, v resnici bali. Alma je bila izjemno vplivna v svojem času in je bilo treba obracunati z njo. Zelo močno se obiskovalcev dotakne tudi to,

da je bila po krivici spregledana, zaničevana in nerazumljena. Posebej se ljudi dotakne odnos Alme in njenega očeta, globoko jih gane odnos med Almo in njeno mamo. Vidim, da takrat, ko pridemo do teme neprimerne vzgoje Almine mame, precej ljudi dobi solzne oči. Da ne govorim o vrednotah, ki jih Alma posreduje. Alma je zaradi poguma, pokončnosti vredna občudovanja. Koliko ljudi poznamo, ki so pripravljene za ceno življenja vztrajati pri svojih visokih vrednotah? Njena neustrašnost, njena ljubezen do učenja in spoznavanja sveta ... Almina zgodba je tako bogata in vsestranska, da se ljudje lahko na marsikateri točki poistovetijo z njo. Njena zgodba je ljudi dosegla in to je zame kot kustosinjo najpomembnejše.

Nekoč ste povedali, da odnos do Alme zelo veliko pove o ljudeh. Kaj točno ste mislili s tem?

Ko srečaš zelo pogumnega človeka, se vprašaš, kako pogumen si. Ko srečaš človeka, ki je izjemno učljiv, ki mu znanje predstavlja visoko vrednoto, se vprašaš, kaj ti znanje pomeni. Ko srečaš človeka, ki je pripravljen s svojim življenjem plačati zvestobo visokim idealom, se vprašaš, kako načelen si. Ko si ljudje odgovorijo na ta vprašanja, so nekateri pomirjeni sami s seboj, nekatere pa vznemirja in ti ponavadi rečejo: »Ah, ta zmešana baba!«

Kdaj ste se sami prvič srečali z Almo?

Srečo imam, da Almo poznam že od zgodnjega otroštva. O njej mi je pripovedovala moja zdaj že žal pokojna mama. Že nekaj let pred mojim rojstvom, konec šestdesetih let, si je ogledala razstavo, ki je bila prelomna. Slovenski etnologi so z njo posku-

šali obuditi spomin na Almo in sledil je prevod prvega dela potopisa Samotno potovanje. Mama mi je kot deklici pripovedovala o zanimivi ženski, ki je sama prepotovala svet. To je razburkalo mojo domišljijo do skrajnih razsežnosti. Že od otroštva sanjam o poti okoli sveta. Alma je v mojih očeh predstavljala izjemno pogumnega človeka, ki si je drznil iti na pot, kar pomeni, da se je veliko naučil in veliko novega spoznal. Takšni junaki so mi bili vedno všeč. Ko sem konec devetdesetih let začela zahajati v Celje, sem ljubiteljsko raziskovala o Almi in prvi odzivi so me osupnili. Predstava o Almi v moji glavi je bila popolnoma drugačna od tega, kar sem o njej poslušala od Celjanov.

Alma je povzročala različna mnenja desetletja nazaj, pri čemer še vedno opozarjate, da o njej nimajo vsi enotnega mnenja.

Odnos do Alme se je spreminjal

»Almo je na pot okoli sveta, na potovanje, kot ga pred njo ni opravil še nihče, gnala želja po maminem spoštovanju kot tudi po tem, da bi jo spoštovali drugi Celjani.«

na bolje, to lahko potrdim na podlagi opažanj zadnjih dvajset let. Vendar še vedno obstajajo ljudje, ki je nočejo sprejeti, in to zame s popolnoma nesprejemljivimi argumenti. Če mi celjski kulturnik reče, kaj se ukvarjam s to zmešano babo, to nacistko, je zame nesprejemljivo, sploh danes, ko toliko vemo. Ko sem ga prosila, da se skupaj sprehodiva po razstavi in se pogovoriva na podlagi ohranjenih virov, je bil njegov odgovor: »Eh, meni je že vse moja mama povedala.« Včasih bi rekla, da je to krivično, danes pravim, da je malce zlobno. Kako lahko govorimo o Almi kot nacistki, ker je že sredi tridesetih let prejšnjega stoletja javno pisala o vzponu Hitlerja? Takšno govorjenje ni več na podlagi neznanja, ampak je že kar malce zlobno.

Alma je morala prepogosto poslušati popolnoma neprimerne besedne zveze, kot je recimo »baba zmešana«. Precej lažje bi ji bilo, če bi bila moški.

Zagotovo. Alma je prekršila številna družbeno pravila, že kot deklica in kasneje kot ženska. Res bi ji bilo lažje, če bi bila moški, a se po drugi strani danes, ko pravzaprav vprašanje spola ni tako pomembno, ko uspešna ženska za moške ni več takšen problem, vendarle sprašujem: »Če bi danes Alma živela, kako bi jo Celjani in Slovenci sprejeli?«

Kaj bi Alma morala narediti v sodobnem času, da bi bilo njeno potovanje tako nepredstavljivo, kot je bilo takrat? Danes smo s pomočjo tehnologije povezani s svetom ves čas, Alma pa je stopila na ladjo in odplula na pot. Kateri svet bi morala zdaj odkriti?

V pravo smer razmišljate, tudi sama sem premišljevala o tem. Danes je prepotovati svet popolnoma drugače kot v Alminem času. Ostaneta nam veselje in morje (smeh). Danes bi Almi ostali duhovni svetovi.

A tudi duhovnost ji ni bila tuja.

Seveda. Na simpoziju, ki sem ga organizirala z namenom, da bi stroka končno celovito ovrednotila vlogo Alme kot pisateljice, je dr. Zmago Šmitek povedal, da njena teozofska navdahnjenost a

»Alma je v mojih mladih očeh predstavljala izjemno pogumnega človeka, ki si ji drznil iti na pot. Ko sem konec devetdesetih let začela zahajati v Celje, sem ljubiteljsko raziskovala vse o Almi in prvi odzivi so me osupnili. Predstava v moji glavi je bila popolnoma drugačna od tega, kar sem o njej poslušala od Celjanov.«

literarna dela oziroma ezoterični potopisi pričajo o nekem prelomu. Menim, da ta prelom od navadnega k ezoteričnemu potopisu ni naključje in da sovpada z vzponom nacizma. Alma je zelo zgodaj spoznala grozečo nevarnost, ki jo je prinašal Hitler. Odzvala se je z romanom Izolantis. Na metaforični ravni je hotela ljudem sporočiti, naj pazijo, kam lahko neumnost in zloba pripeljeta. Poskušala je ljudi nagovoriti k dvigu zavesti.

Podobno kot obiskovalce razstave tudi mene vedno znova šokira hladen, skorajda sovražen odnos med Almo in njeno mamo. Na trenutke je nerazumljiv oziroma se zdijeta njena mama kar malce zlobna. Kako razumete Vilibaldo, da je ravnala tako, kot je? Kateri so njene olajševalne okoliščine?

Poenostavljeno bi rekla, da je pot v pekel tlakovana z dobrimi nameni. To je primer Vilibalde in Alme. Mama ni načrtno poskušala onesrečiti svoje hčere, ampak je veliko pozornosti posvečala družbeni nalepki, pravilom lepega vedenja, pomembno ji je bilo to, kako na druge narediti dober vtis. Almo je rodila že v zrelih letih, Vilibalda je bila stara 45 let. Že med nosečnostjo je bila žrtev posmehovanja. Na srečo je malo Almo vzgajal njen oče Jakob, ki je bil po Almih besedah čudovit oče, bila sta si duhovno, čustveno in intelektualno podobna. S svojo vzgojo jo je zelo zaznamoval, predvsem ji je pravil, da mora biti pogumna, ker bo le tako dosegla vse, kar si bo zadala. A njegova vzgoja je bila dvorezen meč, saj je tudi zaradi nje Alma veljala za drugačno in čudaško. Vzgajal jo je kot dečka in ne kot deklico, ki naj bi bila nekoč v prihodnosti gospodinja. A vseeno je hčeri dal notranjo moč, iz katere je črpala vse svoje življenje. Ko je bila Alma stara osem let, je umrl in to nesrečo je ubesedila: »Končala se je sončnost mojega bivanja.« Začelo se je obdobje prevzgoje. Mama se je je sramovala. Alma se je rodila kot bolehen otrok, kar je z leti zvodeno, a ostala je povešena leva veka. O njej govorim tudi zato, da opozorim, kako nepotrebno je, da nekemu grenimo življenje zaradi takšne komaj

opazne drugačnosti. Vilibaldin cilj je bil imeti čim lepšo hčer, ker naj bi se le tako čim bolje poročila. Čeprav sta bili duhovno popolni tujki, si intelektualno niti nista bili. Mama je bila tista, ki je hčeri plačala učenje tujih jezikov. Za Almo je bilo to znanje izjemno pomembno, saj ji je rešilo življenje, ker si je s tem znanjem služila denar in se rešila maminega nadzora.

Ženski sta imeli zelo hladno razmerje, a prav žalostno je, kako si je Alma želela materine potrditve, kot tudi od Celjanov, da bi spoštovali njen uspeh.

Ko je Alma v Londonu opravila izpite iz osmih jezikov, je pisala svoji mami: »Draga mamica, svoj uspeh ti poklanjam kot darilo za rojstni dan.« Ko jo je mama vprašala, zakaj gre na pot okoli sveta, ji je odgovorila, da zato, da bo ona končno imela razlog, da bo ponosna nanjo. Almo je na pot okoli sveta, na potovanje, kot ga pred njo ni opravil še nihče, gnala želja po maminem spoštovanju kot tudi po tem, da bi jo spoštovali drugi Celjani. Ko se je vrnila, Celjani njenega dosežka niso prepoznali, na srečo so ga prepoznali Nemci. Alma je bila deležna nekaj slave in sprejetosti, po čemer je tako hrepnela.

V knjigi Sama je zapisala: »Pri nas si ne moremo ustvariti prave predstave o razdaljah. Dlje kot sem se peljala, bolj sem bila prepričana, da je svet le večji, kot sem si predstavljala, vendar pa ne dovolj velik, da bi človek našel to, kar najbolj išče ...« Mislim, da Alma tudi na poti okoli sveta ni našla tega, kar je iskala.

Ni našla, ker je potovanje pot do sebe. Ko raziskuješ svet, moraš raziskovati tudi samega sebe. Bliže kot si sam sebi, manj bolečine je v tvojem življenju. A vseeno je potovanje Almi prineslo zadoščenje. Uveljavila se je kot pisateljica, popotnica, bila je občudovana v evropskem prostoru. Ko razmišljam o Almi in njenem potovanju, jo vidim kot večno popotnico. Če je potovanje prisposodba za učenje, je Alma večna popotnica. Še eno misel bi rada poudarila – ko govorim o Almi, govorim o vseh »outsiderjih« njenega kova. O vseh, ki so bili in so nerazumljeni ter zaničevani zaradi drugačnosti.

Po naglasu sodeč, niste iz Celja. Ali je bila Alma tista, ki vas je pripeljala v Celje?

Ne, ni me pripeljala oziroma kdo bi vedel (smeh). V Celje me je pripeljala ljubezen. Na Gorenjskem sem spoznala Celjana in začela zahajati v Celje, kjer sem zelo hitro izkoristila

priložnost ter začela poizvedovati o Almi. Dva tedna pred rojstvom sina sem se preselila v Celje in zdaj tukaj živim 17 let.

Se že imate za Celjanko?

S tem imam nekaj težav. Resnici na ljubo bom vedno Škofjeločanka, ker me je ta kraj tako zaznamoval. Imela sem čarobno, skrivnostno in nenavadno otroštvo. Živela sem v starem mestnem jedru in s pomočjo tete Mete spoznala zelo zanimive ljudi. Škofja Loka je odtisnjena v vsako celico mojega telesa in zaznamovala je moj pogled na svet, o tem ni nobenega dvoma. Glede Celja moram povedati zgodbo. Pred neko operacijo sem morala pridobiti mnenje pulmologinje. Ko je videla sliko mojih pljuč, je rekla, da so že zelo celjska, tako da sem tudi Celjanka (smeh). Zaljubljena sem v celjski park, Miklavški hrib, Savinjo. So reči v mestu, ki jih imam zelo rada.

V celjskem parku in ob Savinji vas pogosto srečam, ko se sprehajate s svojo psičko. Iz tega sklepam, da tudi v Celju živite v starem mestnem jedru.

Obožujem stara mestna jedra, živim blizu Savinje in tam sprehajam svojo Piko. To je moja psička, ki je odlična družba. Moji Piki sem hotela dati ime Sora, da bi me spominjala na reko, ki teče skozi Loko, a je sin protestiral. Z njo se veliko sprehajam. Če imam le čas, se odpravim do cerkve sv. Miklavža.

Ker je od tam lep pogled na Celje ali ker je tam nekakšna energetska točka?

Meni se zdi nekaj posebnega.

Vaše diplomsko delo je bilo povezano z Almo. Zdaj končujete doktorski študij, ki nima nobene povezave z Almo, kajne?

Pravzaprav ni res. Tema moje doktorske naloge je evgenika, kar je zapletena tema. V času nacizma je evgenika dosegla svoj vrh, ko so vse ljudi, ki niso ustrezali nekim predpisanim merilom, usmrtili, da ne bi onesnaževali rase. To je največja neumnost, a žal je evgenika še vedno živa. Vključila sem tudi Almo in njene spomine na drugo svetovno vojno. V njih med drugim tudi zapiše, kako so iz dvorca Novo Celje odpeljali ljudi z motnjami v duševnem razvoju in jih v Avstriji usmrtili. Pogosto so to počeli z izgovori.

Pomembno se mi zdi, da družbo opozorim na grozodejstva v preteklosti, in sicer z namenom da bi bila v sedanosti bolj pozorna na nevarnosti ter bi jih pravočasno ustavila.

BARBARA GRADIČ OSET, foto: GrupA

»Škofja Loka je odtisnjena v vsako celico mojega telesa in zaznamovala je moj pogled na svet.«

Od oficirja do gledališkega igralca

Prvak celjskega gledališča Renato Jenček letošnjo zimo navduševal v televizijski seriji Reka ljubezni – Druga sezona bo na male zaslone prišla spomladi

Renato Jenček je član Slovenskega ljudskega gledališča Celje že več kot 25 let. Za njim so številne vloge tako na odskih deskah kot na malih zaslonih. Prav tako je dobitnik kar nekaj uglednih gledaliških in filmskih nagrad. V prostem času je v prvi vrsti družinski človek. Doma ima kar pet deklet. Poleg žene še štiri hčere.

Z njim smo se pogovarjali o njegovem sodelovanju v nadaljevanju Reka ljubezni, delu v SLG Celje in nenazadnje o prostih trenutkih z družino.

Prva sezona nadaljevanke Reka ljubezni je za vami. Kako bi jo ocenili? Je to, kar ste pričakovali?

Zelo sem vesel, da je nadaljevanke doživela takšen odmev in gledanost. Lepo je delati s tako odlično ekipo. Pozna se, da je celotna ekipa že utečena in da se je ogromno naučila od nadaljevanke Usodno vino. V ljubljanskem studiu imamo 360-stopinjske prostore, kar pomeni, da lahko kamera v primerjavi s prejšnjo nadaljevanke dogajanje spremlja v celotnem prostoru.

V prvi vrsti ste zvesti gledališču, igrali ste tudi že v filmih in serijah. Kako je nanoslo, da ste zaigrali v televizijski seriji Reka ljubezni?

K sodelovanju so me povabili. Najprej so bili na vrsti avdicija in poskusno snemanje, pogovori z režiserjem ter s producenti in usklajevanja obveznosti. Vse skupaj se je izšlo tudi zaradi mojega letošnjega nekoliko manjšega obsega dela v matičnem gledališču. Vesel sem, da sem se na tovrsten način dela uspel privaditi, da sem ujel ritem. Nujno pa je razumevanje obeh hiš, SLG Celje in produkcijske hiše Perfo.

Kakšna so snemanja? Se delo v gledališču in pred kamero sploh da primerjati?

Način dela je zelo različen. Pri snemanju nadaljevanke gre za izjemno hitro delo, ki je obenem tudi časovno omejeno. Režiserji in ostali ustvarjalci si ne smemo dovoliti, da bi zaradi enega kadra snemanje zaostajalo. Predvajanje na televiziji bi nas prehitelo in nastale bi luknje. Slovenski igralci smo v primerjavi z ameriškimi, a tudi z evropskimi, ki se lahko preživljajo zgolj z enim projektom, vezani na delo v matičnih gledaliških hišah, ki so jim prilagojeni urniki snemanj.

V nadaljevanju igrate zvestega in pozornega moža Francija. Vaša soproga – igrajo Nina Ivanič – je pravo nasprotje. Kako bi opisali vaji sodelovanje?

Z Nino Ivanič sva zastavila svoje igralsko razmerje tako, da sta si ta dva junaka v resnici blizu, zato se lahko njuna razhajanja in pobotanja tudi izidejo. V drugi sezoni bomo namreč videli, da se spet razideta in spet zblížata.

Renato Jenček v družbi svojih petih deklet – žene Grete in hčera, 27-letne Ane, ki je trenutno razpeta med Kanado in Slovenijo, 17-letne Brine, ki obiskuje I. gimnazijo v Celju, 16-letne Zale, ki je dijakinja Gimnazije Celje – Center, in najmlajše Mie, ki je učenka 5. razreda v III. OŠ Celje. Kot pravi, so trenutki, ko se na kupu zbere vsa družina, zelo redki, a so zato še toliko lepši.

Druga sezona bo na male zaslone prišla letos spomladi. Zaupajte nam nekaj namigov, kaj vse se bo dogajalo v njej.

Pojavili se bodo novi liki, od tega moški in dve ženski, ki bosta v sorodstvu z našimi junaki. Hudobec Lekič bo dobil protiutež. Priča bomo trenutkom razkritij, globoki nevoščljivosti, trenutkom sreče in velikim pričakovanjem. To je vse, kar vam zaenkrat lahko zaupam. Mislim, da bo lepše, če boste to odkrivali sami ob spremljanju nadaljevanke.

Rodili ste se mami Prekmurki in očetu Primorcu. Mladost ste preživeli v Postojni. Kako je vse to zaznamovalo vaše življenje?

Pomagalo mi je pri občutku za jezik. Priznam, da prekmurščine niti ne obvladam, čeprav sem bil velikokrat tam na počitnicah, ampak govorica in glasovi so mi ostali. Občutek za štajersko in primorsko narečje je zelo koristen pri mojem delu. Prav mi je prišel tako pri sodelovanju s koprskim in z novogoriškim gledališčem, kjer sem v primorščini sodeloval z Iztokom Mlakarjem, kot pri predstavi Samohranilec, ki je v štajerskem narečju nastala v sodelovanju z Rokom Vilčnikom.

Vas je ves čas mikala igralska kariera? Kaj ste si želeli postati kot otrok?

Všeč mi je bilo ogromno poklicev. Ena najbolj ne navadnih idej je bila moja želja, da bi postal oficir. Kot osnovnošolec sem slišal, da na Vojaški gimnaziji Franca Rozmana Staneta v Ljubljani uči šahovski velemejster Bruno Parma. Šel sem celo na sprejemne izpite v to vojaško

šolo, kjer so me, ko so opazili, za kaj gre, vljudno zavrnil z obrazložitvijo, da imam neko bolezen, za katero se je nato izkazalo, da je lepotne narave. Šlo je za povečano število telesc v krvi, ki ostanejo po preboleli zlatenici. Nato sem se vpisal na gimnazijo v Postojni.

Kaj je vplivalo na prelozni trenutek, da ste se odločili za študij na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo v Ljubljani?

Ves čas so mi bili blizu gledališče in ostala humanistična področja. Ob koncu srednje šole me je nekaj znanck, med njimi tudi profesorica Irena Zorko, spodbudilo, da sem se udeležil sprejemnih izpitov na AGRFT. Ker sem bil generacija, ki jo je po srednji šoli pred študijem čakalo še službeno vojaško roka, te odločitve sprva nisem jemal povsem resno. Ko sem se pripravil na sprejemne izpite, mi je zamisel o tem študiju postajala vedno bolj všeč. Po izpiti sem bil zato zelo razočaran, saj sem imel občutek, da se zaradi besedila, ki mi ga je izbrala komisija in mi ni najbolj ležalo, nisem odrezal najbolje. Čez akademijo sem zato skoraj naredil že križ. Nakar me je poklicala Irena Zorko in me vprašala, če sploh mislim priti pogledat rezultate izpita. Na njeno pobudo sem to res storil in videl, da sem sprejet.

Zdaj že več kot 25 let ostajate zvesti Slovenskemu ljudskemu gledališču Celje. Letošnjo sezono sodelujete pri predstavi Pesmi živih mrtvecev v režiji Matjaža Zupančiča. Predstavo ste pripravili v sodelovanju z igralci Prešernovega gledali-

šča Kranj. So takšna sodelovanja dobrodošla za igralce?

Vsake toliko časa so takšna sodelovanja tako za igralce kot občinstvo dobrodošla popestritev, a menim, da so te koprodukcije včasih pretirane. Okrožnico ministrstva za kulturo o spodbujanju koprodukcij sodelovanj vodstva gledališč izkoriščajo, da igralce »premetavajo« na vse možne načine. Bojim se, da je to pobožna želja delodajalcev, ki bi radi imeli igralce na svobodnem trgu in bi jih izbirali le za projekte, kar bi pomenilo slabitev slovenskega gledališkega prostora.

Kakšno vlogo najraje sprejmete?

Razveselim se vsake vloge. V Sloveniji je zelo malo igralcev, ki bi lahko izbirali, katero vlogo bi sprejeli in katere ne. Razveselim se predstav, v katerih imam vplivnejšo vlogo. Ogromno mi pomeni prvo branje. Če mi je predstava zanimiva kot bralcu, potem vem, da mi bo tudi kot igralcu, kar

pomeni, da bo nato verjetno zanimiva tudi za gledalce.

Za vami so tudi številni avtorski projekti, med njimi tudi še vedno živa predstava Samohranilec, pri kateri sodelujete z režiserjem Rokom Vilčnikom.

V predstavi Samohranilec je življenjsko dejstvo, da je veliko več samohranilk kot samohranilcev, obrnjeno na glavo. V njej je veliko štajerskega črnega humorja. Tisti, ki ga niso razumeli, so nama z Vilčnikom celo očitali, da sva, ker se je žena samohranilca predala alkoholu, ženske postavila v grdo luč, kar je vse prej kot res. Pred predstavo sem zato uvedel prolog, v katerem razložim, da imava skupaj z Vilčnikom kar sedem hčera, in da ženske spoštujeva veliko bolj kot marsikdo drug.

Doma imate torej kar pet žensk – štiri hčere in ženo. Verjetno je vaših prostih dni zelo malo. Kako izgleda vaš tipičen prost dan?

Odkar sodelujem v Reki ljubezni, imam obveznosti v Ljubljani od tri- do štirikrat na teden. Potem so še predstave in vaje v SLG Celje, zato imam časa veliko manj, kot sem ga imel prej. Prost dan za nas pomeni priložnost, da se družina zbere skupaj, kar je ob številnih obveznostih deklet in žene Grete, ki trenutno dela na mednarodnem projektu Založbe Rokus Klett in je obenem tudi sodna tolmačka ter predavateljica, zelo redko. V veliko veselje nam je naša zelenica pred hišo. Vendar je trenutno nimamo časa niti povsem urediti, kaj šele na njej posedati. A tudi za to bo še čas.

ŠPELA OŽIR
Foto: osebni arhiv

Lansko jesen in zimo smo celjskega gledališkega igralca Renata Jenčka lahko spremljali v priljubljeni televizijski seriji Reka ljubezni, v kateri igra zvestega in pozornega moža Francija. Letos spomladi bo na male zaslone prišla druga sezona.

Kamni v mestu še danes govorijo latinsko

Z zgodovinarke in klasično filologinjo dr. Julijano Visočnik o rimskih napisih v antični Celeji

Rimsko cesarstvo je v svojem največjem sijaju obsegalo svet med Veliko Britanijo, severno Afriko, Pirenejskim polotokom ter Kaspijskim in Perzijskim zalivom. V prvem stoletju pred Kristusom je del tega imperija postalo tudi naše ozemlje. Tako se je začela pisati slavna zgodba antične Celeje. S podrobnim pregledom rimskih napisov našega mesta jo je za sedanje in kasnejše rodove na poseben način ohranila doc. dr. Julijana Visočnik. Z njo smo se odpravili po sledih rimskih napisov v mestu.

Svojo akademsko pot je začela kot mlada raziskovalka na Inštitutu za arheologijo. Eden od projektov, ki so si jih tam zastavili, je bil popis vseh rimskih napisov glede na posamezna antična mesta v državi. »Splet naključij je nanesel, da sem se osredotočila na Celje. Kot Štajerki – doma sem iz Hoč pri Mariboru – mi je bila ta priložnost ljuba in domača. Polega tega sem s preučevanjem antičnih napisov združila vsa področja, ki so me zanimala: arheologijo, zgodovino in latinščino.« Raziskovati je začela že v okviru doktorskega študija leta 2004, a

si ni predstavljala, da bo celotno delo zahtevalo toliko časa. Obsežna knjiga s 500 stranmi je pri Celjski Mohorjevi družbi izšla konec lanskega leta.

Od kraljestva do rimske province

Če smo na celjske zvezde in dinastije znamenitih grofov Celjani še kar ponosni, je obris antičnih temeljev mesta za marsikoga hudo oddaljen zgodovinski odmev. A vendar je bila Celje med najpomembnejšimi rimskimi mesti v regiji. »Bila je relativno bogata in veliko pomembnih družin predvsem iz severne Italije je na to območje pošiljalo svoje predstavnike. Mesto leži ob prazgodovinski jantarni poti in tudi zato so se priseljenci, kolonisti in trgovci na tem območju najpogosteje ustavili.« Čas, o katerem govori knjiga Visočnikove, se začne z zasedbo Norika v prvem stoletju pred Kristusom. Do sredine prvega stoletja našega štetja oziroma do cesarja Klavdija so nastali najstarejši spomeniki z napisi. Ohranilo se jih je le za vzorec. V nadaljevanju pa postane prav postavljanje nagrobnikov in oltarjev eden najbolj očitnih znakov rim-

ske kulture. Nekdanja naselbina Tavrisikov je dobila rimske upravne stavbe, kolonisti so vzpostavili delovanje mestnega sveta – ordo de curionum. Na čelu stotnije najbolj uglednih meščanov sta bila po rimskem zgledu dveh konzulov dva župana. Poleg njiju je za finance skrbel kvestor, za gradnjo in drugo dogajanje v mestu je bil zadolžen edil. Če vemo, da se je od 300 let rimske vladavine v naših krajih do danes ohranilo »le« 500 kamnov z napisi, to o številu prebivalcev ne pove veliko. Povprečno antično mesto je imelo približno deset tisoč prebivalcev in čeprav Celje ni bila med največjimi, bi se na svoje vrhuncu temu prav lahko približala.

Srednjeveška slava »male Troje«

Še v 15. stoletju – približno tisoč let po zatonu rimske države na naših tleh – se je zdelo, da je srednjeveško Celje polno antičnih ostalin. Tako vsaj lahko razberemo iz zapisov vizitatorja Paola Santonina. Kot pričajo njegovi popotni zapiski, domačini svojemu mestu niso zastoj pravili »mala Troja«. In to kljub temu, da čas po propadu rimskega im-

perija antičnim ostankom ni bil ravno naklonjen. Tudi zato, ker se je prebivalstvo v vmesnem času umaknilo v višje ležeče naselbine. »Ko so se prebivalci ponovno vrnili v mesta, o zavodu za kulturno dediščino še ni bilo nobenega govora,« se pošali so-govornica. Lepo klesani kamniti bloki iz kakovostnega marmorja so postali zelo zaželen gradbeni material. In nič več kot to. Današnje Celje je tako zgrajeno na antičnih ostankih in iz njih. Kaj vse skrivajo ometi starih stavb, bomo zagotovo odkrivali še dolgo. Čeprav so nekatere najlepše primerke iz mesta odpeljali. »Leta 1728 je Karl I., oče Marije Terezije, potoval skozi te kraje in dal marsikaj, kar mu je bilo všeč, odpeljati na Dunaj. Nekaj lepih primerkov je končalo tudi v Gradcu, Trstu in Gorici,« pojasnjuje Visočnikova. A zavest, da gre za izjemno dediščino mesta in človeštva nasploh, je bila vedno bolj živa tudi doma. Tako so Celjani začeli kamne zbirati ob cerkvi sv. Daniela. In ta prvi lapidarij je bil osnova za muzejsko zbirko muzeja, ustanovljenega leta 1882.

SAŠKA T. OCVRK
Foto: SHERPA

»Celje je primer precej dobre prakse, ko gre za ohranjanje kulturne dediščine, in zame je celjski lapidarij eden najlepših, če ne kar najlepši v Sloveniji,« pravi Visočnikova, ki je večino rimskih napisov zbrala v znanstveni monografiji. »A verjetno bi bilo mogoče antično dediščino ljudem še bolj približati. Malokdo se sploh zaveda, mimo česa vse hodi. Za znanost in stroko pa je tako ali tako najslabša možnost, da sta sami sebi namen.«

Rimski napisi so večinoma del nagrobnih plošč ali oltarjev. Iz nagrobnih epitafov je mogoče razbrati, ali je bil pokojni rimski državljani, kakšen je bil njegov družinski in družbeni status, kakšen poklic je opravljal in še kaj. Starost so praviloma približno zaokrožili.

»Kamnoseška obrt je bila v rimskem času med najbolj čislanimi v družbi. Od dobre-ga kamnoseka je bila namreč odvisna monumentalna slava posameznika in njegove družine. Če je z zatonom Rimaljanov ta kultura izginila, so kakovosten marmor znali ceniti v vseh zgodovinskih obdobjih. Ostanki antične arhitekture so tako postali zaželen in dragocen gradbeni material.«

Nekaterih antičnih podob v mestu skoraj ne opazimo. Na najbolj očitnem mestu – in hkrati najbolj spregledana – sta plošča in steber v stavbi ob celjski glasbeni šoli. Na plošči je izklesana podoba družine. Na stebru ob vratih trgovine je podoba vrča, simbola večnosti.

Vodni stolp v Celju stoji na nekdanjem mestnem obzidju in nekaj rimskih napisov še danes najdemo vzdanih v njem.

Prvi mednarodno uspešen »Celjan« je bil v Celeji rojen Tit Varij Klemens. Pod cesarjem Markom Avrelijem je postal rimski senator. V Celju so doslej našli enajst njemu posvečenih napisnih plošč, veliko časti je bil deležen tudi v drugih provincah imperija.

Trojčki so praznovali šest

Silvo, Ivana in Branka iz Nove Cerkve so med drugim počastili z gasilskimi baklami – O njihovem rojstvu so brali po vsej Sloveniji – Jezernikov rod je predan gasilstvu

Rojstvo trojčkov iz Nove Cerkve, ki so se rodili tik pred koncem leta 1957, je bilo za Slovenijo velik dogodek. O njem so poročali časopisi tudi v Mariboru in Ljubljani. Od takrat je minilo točno šestdeset let, trojčki so danes upoštevanji in spoštovani krajanji. Zato so v Novi Cerkvi rojstni dan praznovali temu primerno.

Trojčki živijo na območju krajevne skupnosti Nova Cerkev in vsi trije so gasilci. »Najprej, približno mesec pred rojstnim dnevom, smo se pogovarjali, da ne bi imeli »fešte«. Da bi praznovali v najožjem krogu tako, da bi se morebiti zbrale naše družine in bi zgolj odšli na kakšno kosilo,« je povedala o prvotnih načrtih trojčica **Silva**, ki je prišla na svet kot prva. Na koncu so se odločili, da bo praznovanje 180. rojstnega dneva v gasilskem domu Nove Cerkve, kjer je večja dvorana. Kljub temu da so se zbrali predvsem sorodniki, je praznovalo trojni rojstni dan približno sedemdeset ljudi.

Z baklami

Presenečenj ni manjkalo, zanje so poskrbeli gasilci. Trojčke je ob prihodu pozdravilo z baklami šestdeset gasilcev iz društva na območju Gasilske zveze Vojnik-Dobrna. »Tako lepo, romantično je bilo, da je z besedami težko opisati,« je poudarila Silva. Manjkal ni niti ognjemet, tri slavljenke so pozdravili tudi možnaristi, igrala je domača godba na pihala, katere predsednik je starejši brat trojčkov **Slavko Jezernik**. Slavljenecem so gasilci podarili tri spominske kipe.

Trojčica Silva je mati dveh sinov in ima tri vnuke. Trojček Branko je oče dveh otrok in ima že vnukinjo. Ivan ima hčer in sina ter že dva vnuka. Njegova hči je med drugim gasilska sodnica, sin je doktor matematičnih znanosti in živi trenutno v Španiji.

Prvo večje rojstnodnevno srečanje trojčkov iz Nove Cerkve ob njihovih okroglih jubilejih je bilo že za njihov štirideseti rojstni dan. Nato je bilo še bolj slovesno ob njihovem srečanju z abrahamom. Takrat so jim na predvečer zapeli celo Fantje s Praprotna, ki so takrat imeli koncert v teh krajih. Na praznovanju trojčkov je nato naslednji dan nastopila skupina Modrijani, katere člani so delno njihovi rojaki. Po pevski plati je bilo pestro tudi na zadnjem okroglem praznovanju.

In nato je bil spet okrogli rojstni dan ... Praznovanje ob trojni šestdesetletnici se je začelo že na predvečer 180. rojstnega dneva, ko so trojčki najprej vsak na svojem domu doživljali različna presenečenja. Ivan Jezernik je med drugim poveljnik Gasilske zveze Vojnik-Dobrna in član komisije za tekmovanja v Gasilski zvezi Slovenije. Ko se je na predvečer vrnil domov, so ga pozdravili ekipa članic, mentorji ter poveljnik in podpoveljnik Gasilske zveze Slovenije. Podobna presenečenja sta doživela Branko in Silva. Nikjer ni manjkalo »muzikantov«, med drugim jih je pozdravil domači Ansambel Klateži, ki ga sestavljajo nekoč aktivni gasilci. Branku so na primer sosedi postavili smreko in prometni znak z oznako 60. Presenečenj ni manjkalo niti v njegovi službi, v Vocu, kjer mu je med drugim lep nagovor pripravil direktor Roman Moškotevc.

Ultrazvoka še ni bilo

Rojstvo trojčkov leta 1957 je bilo za Jezernikova starša seveda veliko

presenečenje. Ko je bila mama noseča, so ljudje zaradi njenega videza posumili, da bo verjetno rodila dvojčka. To so bili časi, ko ultrazvoka še ni bilo. Na to, da bo družina bogatejša kar za tri družinske člane naenkrat, starša nista bila pripravljena.

Trojčki iz Nove Cerkve s starejšim bratom, ki je bil nekoč njihov varuh.

Oče trojčkov je bil zaposlen, takrat je hodil v službo na zavod za zaposlovanje v Celje, kjer je delal v pisarni. Pozneje se je šolal v višji strokovni šoli v Kranju, kjer ga je njegova mala trojčica obiskala. Mama, ki je bila zaposlena kot kuharica, je po rojstvu trojčkov ostala doma. Presenečeni materi sta veliko pomagali dve njeni sestri. Ena od njiju, teta Milica, živi v bližnji okolici. »Velikokrat poudarimo,

da je bilo med našim odraščanjem treba tudi precej odpovedovanja našega nekoliko starejšega brata Slavka, ki je bil zadolžen za naše varstvo,« je poudaril trojček **Ivan**. »Že varovanje enega samega otroka je zahtevno, treh pa še toliko bolj,« je spomnil.

Ob rojstvu treh malčkov je bilo veliko obljub, da bo širša družba družini, ki se je na hitro in nepričakovano bistveno povečala, pomagala. Iz te

Trojčki iz Nove Cerkve med pokali tamkajšnjih gasilcev. Od leve proti desni so Ivan, Silva in Branko.

Za trojni rojstni dan je slavljenke pozdravilo šestdeset gasilcev.

tdeset let

Za trojčke je skrbel kot varuh njihov nekoliko starejši brat Slavko Jezernik. Slavko je danes med drugim predsednik PGD Nova Cerkev in predsednik tamkajšnje krajevne skupnosti.

moke ni bilo kruha, čeprav so celo veliko govorili o tem, da naj bi postala botra otrok takratna prva dama Jugoslavije Jovanka Broz. Edini, ki so Jezernikovim resnično pomagali, so bili njihovi sorodniki in nekateri krajan. Ko so trojčki prestopili prag osnovne šole, za starše to ni bilo ravno poceni. Trojčki pravijo, da kljub vsemu pomanjkanja v tistih po gospodarski plati veliko težjih časih niso občutili. Ker se trojčki rodijo zelo redko,

Jezernikovi starši so živeli dolga leta skupaj s svojimi trojčki in z njihovim starejšim bratom v hiši v središču Nove Cerkve.

Fotografija treh Jezernikovih »štručk«, ki jo je občudovala vsa Slovenija. Njihovo rojstvo je vzbudilo posebno novinarsko pozornost.

Iz družinskega albuma. Za Jezernikova starša je bilo trojno rojstvo izjemno presenečenje.

so tudi med odraščanjem vzbujali novinarsko pozornost. Ena od novinark jih je na primer v Strmcu pri Vojniku fotografirala skupaj s palačinkami. Takrat se je Nova Cerkev imenovala Strmec, po osamosvojitvi ima spet svoje staro ime.

Živeli so v »občini«

Med šolanjem učitelji niso imeli težav s prepoznavanjem trojčkov, saj si niso bili zelo podobni. »Med seboj smo si pomagali, saj je komu od nas šlo bolje pri slovenščini in drugemu na primer pri matematiki,« se spominja medsebojne pomoči Branko, ki je prišel na svet kot zadnji od njih. Po vrnitvi s služenja vojaškega roka v jugoslovanski vojski sta trojčka šolanje nadaljevala.

Jezernikovi so živeli v središču Nove Cerkve v stavbi tako imenovane »občine«, ki so jo ljudje poimenovali tako zato, ker je bil tam nekoč njen sedež. »Vsi starejši krajanji tej stavbi še vedno pravijo občina,« je povedal Ivan. Gre za stavbo, ki jo Občina Vojnik trenutno preureja tako, da bodo v njej v prihodnje stanovanja za mlade. »V tej stavbi smo živeli dolga leta. Nato se je najprej odselil Branko, ki si je zgradil hišo, za njim sem se odselil jaz, pozneje je odšla še Silva,« se je spominjal Ivan.

Predanost gasilstvu

Ko ljudje slišijo za priimek Jezernik in za Novo Cerkev, oboje hitro

povežejo z gasilstvom. »Pri nas prenašamo gasilstvo iz roda v rod. Že naš oče je bil na položaju v okrajni gasilski zvezi,« je pojasnil Ivan. On in Branko sta se gasilcem pridružila v otroških letih, kot sedemletna fantiča, pionirja. Silva se jima je v gasilskih vrstah priključila kakšno leto pozneje. Vsi trije so gasilstvu predani vse do današnjega dne.

Oba brata sta dejavna na tekmovalnem področju, v ekipi članic je delovala tudi njuna sestra. Ivan je poveljnik društva, bratoma so zapali tudi pomembne zadolžitve v Gasilski zvezi Vojnik-Dobrna. Branko je trenutno predsednik njenega nadzornega odbora. Ivan je tudi v gasilskih sodniških vrstah. Za seboj ima že devet gasilskih olimpijad po različnih krajih Evrope, kjer tekmujejo ekipe iz petindvajsetih držav z različnih celin. Na olimpijadah je med drugim sodeloval kot mednarodni

sodnik ter vodja in trener slovenske reprezentance. Oba brata imata visok čin višjega gasilskega častnika II. stopnje operativne smeri.

Gasilska rodbina

Jezernikovi so nasploh gasilska rodbina. Slavko, ki je starejši brat trojčkov, je predsednik Prostovoljnega gasilskega društva Nova Cerkev in član upravnega odbora vojniško-dobrne gasilske zveze. Gasilstvu so predani tudi njihovi otroci, tekmuje že celo Ivanov vnuk. Gasilci iz Nove Cerkve so nasploh tako uspešni, da so že z mladinsko ekipo nastopili na veliki gasilski olimpijadi v Varaždinu in nato še na manjši olimpijadi na Švedskem. Med gasilci so tudi zakonci trojčkov, njihovi otroci, vnuki.

Trojčki so med seboj nasploh tesno povezani. »Živimo blizu drug drugega. Če na primer rabim kakšen nasvet, pokličem sestro ali brata in obratno. Med nami nasploh vlada velika povezanost,« je poudaril Branko. »Predvsem si želim, da bi bili zdravi, da bi lažje živeli tudi naprej,« je izrazila skupne želje ob njihovi 60-letnici trojčica. »Največ pomeni, da živiš človeka spodobno življenje. Tega pri nas ni manjkalo, doslej smo ga bili na srečo deležni v polni meri,« je razmišljal trojček Ivan. »Po lepem dogajanju ob 60-letnici si želimo, da bi nam bilo vsem skupaj lepo tudi ob naši 70-letnici. In da bi nato pričakali še 80 let, pozneje pa bomo kot pri nogometu poskrbeli za podaljške,« se je za konec pošalil Branko.

BRANE JERANKO

Foto: arhiv družine Jezernik in BJ

Petrograd (današnji Sankt Peterburg) okrog leta 1900

Moskva med leti 1890 in 1900

V daljno Rusijo po »streznitev«

Gvidon Serneč z rojaki s Celjskega spoznaval mit o romantični Rusiji

Carska Rusija je bila v začetku 20. stoletja zelo zaželen cilj za intelektualce s Celjskega, in sicer za tiste v študentskih letih in tiste že malo starejše ter izkušene. Med tistimi, ki so se odpravili v to veliko in mogočno državo raziskovat slovansko dušo in izvor pomembnega vpliva na osamosvojitvene težnje Slovencev kot slovanskega naroda, je bil tudi Gvidon Serneč iz ugledne celjske slovensko govoreče manjšine.

»Slovenca, ki se odloči potovati daleko v svet, ne more menda nobeno potovanje zanimati bolj, kakor ogledati si ruski svet, to velikansko slovansko državo, ta mogočni steber vsega slovanstva,« je celjski popotnik po vrnitvi vzneseno zapisal v svoji potopisni črtici v Slovenskem narodu avgusta 1901, kjer je v obliki feljtona dve leti objavljala svoja doživetja na potovanju.

Sernečeva ruska potopisna besedila je v okviru raziskovanja motivov slovenskih intelektualcev za potovanja v »mogočno pokroviteljico slovanstva« zbral in obdelal ljubljanski zgodovinar **Blaž Javornik**

Politik, gospodarstvenik in odvetnik (1844–1925, pokopan na pokopališču Golovec v Celju). Po študiju v Pragi, kjer je doktoriral leta 1902, je Gvidon Serneč poučeval ruščino v celjski Narodni čitalnici. Bil je tudi vnet pripadnik sokolskega gibanja in kulturni delavec, pri 30 letih pa je z vzpostavitev odvetniške pisarne v Ormožu prekinil vezi s Celjem. Umril je v ljubljanski hiralnici tik pred začetkom druge svetovne vojne.

ter o njih napisal članek za novo številko revije Zgodovina za vse. O popotovanju celjskega gimnazijca, kasneje študenta prava, po carski Rusiji je pred dnevi pripravil tudi predavanja v Zgodovinskem arhivu Celje.

Kot tudi druga pomembna popotnika, ki sta se v Rusijo za njim odpravila kasneje, Anton Aškerc in Bogumil Vošnjak, je lahko spoznal vse prej kot romantično podobo tedanjih razmer v carski Rusiji, ki je bila izrazito družbeno socialno razdeljena, pri čemer je plemstvo še imelo privilegije, kmetje in delavci pa so trpeli zaradi revščine in pomanjkanja. Čeprav se je v Rusiji bolj zadrževal v meščanskih in intelektualnih krogih, mu ta mračnejša plat imperialne sile vendarle ni mogla uiti.

Vpliv družinskih vezi

Na to, da je Gvidon Serneč, sin znanega celjskega politika, gospodarstvenika in uglednega odvetnika Josipa Serneča, lahko uresničil sanjsko potovanje v Rusijo, so pomembno vplivale tudi sorodstvene veze, seveda ob gmotnih razmerah, da si je takšno daljno potovanje lahko privoščil. Njegova sestra Gabrijela Serneč se je namreč poročila z Matijem Murkom, slovanskim filologom, svaka pa je, kot izpričujejo pisma iz njune korespondence (hrani jih Nuk), pomembno vplival na Gvidona. Med drugim naj bi mu prav Matija Murko priporočil študij prava na Karlovi univerzi v Pragi, kjer je leta 1902 tudi doktoriral. Prav

tako je Gvidona pred potjo v Rusijo oskrbel s pomembnimi priporočili, z znanstvi in napotki, brez česar bi bilo potovanje in bivanje v Rusiji zelo težko uresničiti.

Gvidonov svak je Rusijo obiskal poleti leta 1988. »To je bil prvi realističen in hkrati znanstveno utemeljen popis ruske duševnosti,« se je o zapisih, ki jih je Matija Murko objavil v knjigi Spomini, izrekel Blaž Javornik v reviji Zgodovina za vse. Gvidon Serneč je v Rusijo odpotoval maja 1901. Potovanje je trajalo vse poletje. Na poti je obiskal Petrograd, Moskvo, Nižni Novgorod, Kazan, Samaro, Vladikavkaz, Tbilisi, Batumi, Odeso in Soči. Pot po takratni Rusiji je sklenil v Kijevu.

Slika Rusije na podlagi doživetij

Za celjskega popotnika Blaž Javornik na podlagi besedil njegovih potopisnih črtic v Slovenskem narodu ocenjuje, da v svojih opisih ni izkazoval ideoloških opredelitev do doživljanja takratne ruske stvarnosti. Bolj se je osredotočil na opisovanje osebnih dogodkov in doživetij, za razliko od Antona Aškercera, ki je dal poudarek

Zgodovinar Blaž Javornik je na zemljevidu predstavil potovanje Gvidona Serneča po Rusiji in še nekaterih sosednjih državah.

političnim in geografskim informacijam. Obema je skupno, da sta bila navdušena nad naravnimi in arhitekturnimi lepotami ruskega imperija, a tudi nad lepoto žensk, predvsem v Gruziji.

Glede pripadnic nežnejšega spola je Serneč na primer

v svoji črtici zapisal, da »pri ruski meščanski ženski ni opaziti koketnosti, družbenje obeh spolov pa je manj prisiljeno in ne tako ozkosrčno kot na Slovenskem«.

Nasploh je bil Serneč zelo prevzet nad rusko gostoljubnostjo in odprtostjo, najbrž tudi na račun dobrih priporočil, ki jih je prinesel s seboj. Med svojimi ugotovitvami s potovanja je tudi zapisal, da življenje po gostilnah in kavarnah v Rusiji ni razvito, ampak da se ljudje bolj družijo v damskih salonih in družinskih krogih, ki so na Ruskem za razliko od avstrijskih bolj dostopni. Prav tako ga je razveselilo, da so v Rusiji začeli opuščati strelske dvoboje, v katerem sta umrla Ljermontov in Puškin. Slednjega je med drugim vneto prebiral v času svojega ruskega popotovanja. Še posebej se mu je lahko posvetil v Tbilisiju, kjer je imel diarejo, zaradi česar je moral v postelji ležati teden dni.

ROBERT GORJANC
Foto: GrupA

Svak Matija Murko, filolog, ki je pomembno vplival na Gvidona Serneča, tudi v zvezi s potovanjem v Rusijo.

Obiskovalci na predavanju o ruskem popotovanju Celjana Gvidona Serneča v Zgodovinskem arhivu Celje

Kroje zamenjali za lepe obleke in zlikane srajce

Na 10. gala skavtskem plesu

Ekipa, ki je pripravila sobotni gala ples. (Foto: Knežji steg 1)

Skavte si običajno predstavljamo v kavbojkah, krojih (skavtskih srajcah) in blatnih pohodnih čevljih. Toda podoba skavtov, starih od 8 do 26 let, ki so se minulo soboto zbrali na 10. gala skavtskem plesu Knežjega stega 1 v Zagradu, je bila povsem drugačna. Deklice so prihajale v lepih plesnih oblekah in z urejenimi pričeskami, fantje so se jim pridružili v zlikanih srajcah.

»Ta ples je prav zato nekaj drugačnega. Pripravi te do tega, da razmisliš tudi o drugačnem slogu, kot smo ga navajeni, in se tudi ustrezno urediš,« pravi Gal Hostnik, stegovodja Knežjega stega 1 Iz Celja. »Pred desetimi leti se je našim takratnim voditeljem stega in patru Marjanu Gačniku porodila ideja, da bi pripravili malo

Gal Hostnik, stegovodja

drugačen način druženja. Še danes pripravljamo takšen ples, kot so si ga zamislili na začetku,« o prvih gala plesih pove stegovodja.

Začetek plesa je namenjen mlajšim skavtom, povabijo pa tudi starše in nekdanje skavte. Zato je ta večer namenjen druženju celega stega, ki bo prihodnje leto praznoval 25-letnico. V prepletu iger, animacij in plesa so se tudi tisti, ki bi jim bilo sicer nerodno na plesnem parketu, sprostiti in prepustili zabavnemu vzdušju.

Za hrano, pijačo in ostalo organizacijo so poskrbeli popotniki in popotnice, to so skavti v starostni skupini od 16 do 21 let. »To je njihov projekt, na ta način se učijo organizacije. Vsak skavt v tej skupini ima svojo vlogo in zanjo tudi nosi vso odgovornost. Nekateri poskrbijo za okrasitev, drugi za nakup in pripravo hrane, tretji za program. Priprave trajajo tri tedne, prejšnji teden so v skupini dorekli zadnje podrobnosti,« pripoveduje Gal Hostnik.

Vseh približno 70 udeležencev plesa je v soboto navse uživalo v druženju stega. Otroci zato, ker jim ni bilo treba na vsak način plesati

Knežji steg Celje 1 je eden od dveh skavtskih stegov v Celju. Že dobri dve desetletji vzgaja mlade nadebudne skavte, da bodo lahko postali zrele osebnosti, odgovorni državljani ter dejavni člani krajevnih, narodnih in mednarodnih skupnosti.

v paru, ampak so s pomočjo animacij, ki so jih vodili starejši, preizkusili različne možnosti, ki jih ponuja ta oblika druženja. Starši pa zato, ker so se lahko na lastne oči prepričali, da je njihov otrok pri skavtih v dobrih rokah ne samo takrat, ko se odpravijo na katero od preizkušenj v naravo, ampak tudi takrat, ko njihov podmladek obleče »nobel« obleko in obuje plesne čevlje.

MARJETKA R. LESJAK
Foto: SHERPA

Skavti

Temelj vzgojnega delovanja skavtskega gibanja je devet vrednot, ki jih uresničujemo na šestih področjih osebnostnega razvoja, prilagojenih starosti članov. Vrednote vzgajanja so: optimizem in veselje od življenja, čut za drugega, prijateljstvo, ljubezen, telesno, duševno in duhovno zdravje ter samospoštovanje, svoboda, odgovornost in kritično mišljenje, ustvarjalnost in pobudništvo, spoštljiv odnos do narave, čut do domovine in odnos do družbe, povezanost s svetom, vera in pripadnost Cerkvi.

Igra z vrvjo je bil izziv med skupinami, katera bolje sodeluje. V ta namen so se morali člani vsake skupine čim hitreje med seboj povezati z vrstico in nato skupaj zaplesati.

Plesni par se je povezal z vrstico in plesal. Zmagal je par, ki je kljub zvezanim nogam najbolje plesal.

Vitamini so osnova zdravja v celem letu

Dobra podpora imunskemu sistemu so tudi minerali

Na vitamine in minerale ljudje pomislimo v zimski sezoni, največkrat šele takrat, ko nas že dosežejo prehlad ali druga z zimo povezana obolenja. Toda na te hranilne snovi bi morali pomisliti že pri vsakdanjem načrtovanju obrokov in v času preventive, kar velja, kadar govorimo o zdravju, za celo leto.

Ljudje vitamine največkrat povežemo z zelenjavo in sadjem, kar je seveda prav. Uživanje te hrane nam tako ali tako okrepi imunski sistem. Dobro je vedeti, kako bogata s hranilnimi snovmi je tudi druga hrana, pravi nutricionistka Minka Gantar. »Včasih me kdo vpraša, kje naj dobi svežo zelenjavo pozimi, toda ne zaveda se, da je z vitamini, minerali, tudi vlakninami bogata tudi vložena zelenjava. Kumare in vložena paprika, tudi repa in zelje so na primer

zakladnica vitaminov. Če bi že ta živila vključili v obroke, bi naredili zelo veliko.«

Vitamini in minerali imajo pomembno vlogo pri delovanju in oblikovanju našega organizma. So koristen dodatek prehrani v vseh starostnih obdobjih. Vitamini so organske spojine, ki sodelujejo pri procesih presnove. Minerali so anorganski kemijski elementi, nujni za tvorbo encimov, hormonov, beljakovin ... Človeško telo vitaminov in mineralov ne more tvoriti, zato le z uravnoteženo, zdravo prehrano z dovolj svežega sadja in zelenjave ali s prehranskimi dodatki dnevno zaužijemo dovolj teh hranilnih snovi. Z nutricionistko Minko Gantar vam tokrat ponujamo nekaj zanimivih nasvetov, kje najti vitamine in minerale, ki so trenutno za krepitev imunskega sistema najbolj pomembni. SŠol

Zakladnica trenutno najpomembnejših vitaminov

ŽIVILO VITAMINI

Šipkov čaj

Tega nikoli ne kuhamo. Šipek dodamo vreli vodi in ga v njej pustimo 15 minut. Tako izlušči veliko več vitamina C.

Borovnice

Četudi so zmrznjene, v sebi ohranijo še vedno veliko količino C-vitamina.

Korenček

Vsebuje A-vitamin, ki pomaga pri obnovi sluznice in krepi imunski sistem. Korenček je priporočljiv predvsem v solati. Ker je A-vitamin topen v maščobi, je korenček najbolje zaužiti v obroku z maslnim sirom. Tako se vitamin najbolje presnovi. Priporočljiv je tudi korenčkov sok.

Mleko

D-vitamin je ključen za gradnjo kosti in krepitev imunskega sistema. Ob zadostni količini tega vitamina v telesu se sprošča manj stresnega hormona, zato ljudje niso razdražljivi. Zadostne količine D-vitamina so pomembne od jeseni do spomladi, ko je manj sončne svetlobe, ki v telo vnaša ta vitamin. Primanjkljav D-vitamina vodi tudi v povečano možnost okužb. Največ D-vitamina je v kravjem mleku. Toda ne v mleku, katerega rok uporabe je več mesecev, ampak v mleku s krajšim rokom uporabe. Priporočljiva sta tudi kozje mleko ali kozja skuta. Tudi ta vitamin je topen v maščobi, zato je živila, ki ga vsebujejo, dobro kombinirati predvsem s svinjsko mastjo ali hladno stiskanim oljem (orehovo, bučno, laneno, olivno).

B-vitamini krepijo imunski sistem in pomagajo pri razstrupljanju telesa. Blagodejno vplivajo tudi na živčevje. Zadostna količina teh vitaminov povečuje energijo in zmanjšuje stres. Vitamine B2, B3 in B6 najdemo v mlečnih izdelkih, pršutu, jajcih, mleku. To so dobri vitamini, ki nase vežejo strup in ga izločijo iz telesa.

E-vitamin preprečuje oksidacijo C-vitamina in ga obnavlja. E-vitamin najdemo v oreščkih, nepraženi lešnikih, mandljih, orehih.

Oreščki

Ne pozabite na ...

... Jabolka

Ker so obrana že jeseni, je treba vedeti, da določen del vitaminov izgubijo. Vendar imajo ogromno vlaknin. Te so pomembne pri razvoju in razmnoževanju dobrih bakterij v črevesju. Do 80 odstotkov imunskega sistema vzdržujejo ravno vlaknine.

... Cimet

Je bogat vir antioksidantov, ki bi morali biti v zimskem času na jedilniku vsak dan. Antioksidanti ščitijo celice. Cimet vsebuje tudi E-vitamin in barvila, ki delujejo pozitivno tudi na imunski sistem.

... Smuti za imunski sistem:

V mleko vmešamo borovnice, žličko skute, malo cimeta in žličko medu.

... Česen

Zime ni brez česna, ki je naravni antibiotik. Lahko ga dodajamo v vse omake. Ko česen pri toplotni obdelavi zadiši, je to znak, da se je v njem aktivirala snov, ki deluje kot naravni antibiotik. Česen tudi znižuje raven zajedalcev v črevesju in preprečuje glistavost.

... Origano

Za čiščenje telesa in krepitev imunskega sistema so pomembne tudi začimbe. Origano ali dobra misel odlično pomaga pri čiščenju sluznice v telesu.

... ključne minerale:

Cink je mineral, ki razstruplja telo. Težke kovine izloči iz telesa in obnavlja sluznico, ki je »obrambna linija«, ter vpliva na hormonsko ravnovesje. Največ cinka je v gobah, ki jih lahko dodajamo v razne omake ali kot začimbe. V gobah je tudi ogromno B-vitamina.

Baker deluje prav tako na krepitev imunskega telesa in blagodejno vpliva na počutje. Preprečuje celo sivenje las. Pomaga pri vezavi železa, ta nase veže kisik, kar daje telesu energijo. Dober vir bakra je fižol, ki ga lahko uživamo različno toplotno obdelanega.

Sneženi možje

EVINA
KUH'NA

Prava zima tudi na
krožniku

Snežakovo ravnotežje

Za snežaka sem uporabila dve mozzarelini kroglici, ki sem ju zaporedno nataknila na zobotrebec. Po potrebi sem kroglici z nožem dodatno oblikovala,

da sem dobila čim bolj pravilno okroglo obliko. Spodnji mozzarella sem čim bolj pod pravim kotom odrezala dno in tako zagotovila, da je snežak stal na krožniku.

Za svoje goste vedno pripravim nekaj za pod zob. Ko jim postrežem hrano, zelo rada najprej ponudim predjed. Tokrat sem jo pripravila tematsko, glede na letni čas.

Končno je sneg pobelil naše ulice. Čeprav je januar s seboj prinesel popraznično ležernost, so snežinke končno ustvarile spet nekaj vznemirjenja na otroških igriščih, smučiščih in seveda domačih parkiriščih pred odhodom v službo.

Tokrat sem se odločila, da bom pripravila hladno tematsko obarvano predjed. Čeprav bi uporabljeno hrano brez težav lahko pripravila kot narezek, je takšna oblika vsekakor bolj zanimiva.

Predjed bo očarala vsakogar ... najprej zaradi posrečenega videza in nato zaradi sestavin, ki teknejo večini. Iz sestavin, ki jih sicer navadno postrežemo v obliki narezka, sem tokrat izdelala prikupne snežake. Vse lahko kupite tudi v vsaki manjši trgovini, le nekaj potrpljenja pri sestavljanju snežakov boste potrebovali ..., a posrečeni snežaki na krožniku bodo odtehtali nekaj izgubljenih živcev.

Obleka naredi človeka, pršut in oliva pa naredita sneženega moža

Rezino pršuta sem razrezala na tanke trakce (šale). Za enega snežaka sem uporabila en trakec, ki sem ga še dodatno prepognila po širini. Trakec sem nato ovila okrog zobotrebca nad zgornjo mozzarelo. Na zobotrebec sem potisnila še tretjo kepo (mozzarelino kroglico) in tako poskrbela, da je snežakov šal (trak iz pršuta) ostal na svojem mestu.

Snežaku sem nato dodala še pokrivalo. Za to sem uporabila olivo, ki sem ji odrezala vrh in ga uporabila kot klobuk.

Sprehod med trgovskimi policami

V nakupovalno košarico sem tokrat položila mozzarelo, olive, rdečo čebulo, črni poper, peteršilj in pršut. Izbrala sem mozzarelo v obliki manjših kroglic, lahko bi uporabila tudi tisto v kosu, iz katerega bi nato izdelala več manjših kroglic. Za izdelavo snežakov sem potrebovala tudi zobotrebce.

Čebula namesto korenčka

Za pravi oranžni nos lahko tako kot pri snežaku iz snega uporabimo košček korenčka.

Sama sem ga nadomestila z manjšim kosom rdeče čebule. Z ostrim nožem sem naredila luknjico na sredino zgornje mozzarele in vanjo potisnila košček čebule.

Podobno sem snežakom ustvarila roke. V luknjice, narejene z nožem, sem vstavila manjše vejice peteršilja.

Za snežakove gumbe sem uporabila črni poper. Posamezna zrna sem nežno potisnila v srednjo kroglico mozzarele in tako ustvarila prikupne gumbke.

Namig: če ustvarite večje snežake, jim lahko dodate še oči.

Postrežba

Snežaka sem postregla na belem krožniku. Sicer predjed lahko postavimo tudi na naribano maslo, vendar bi v tem primeru morali dodati še dodatno rezino pršuta ali drugega mesa.

OCENA

Priprava

snežaki težko lovijo ravnotežje

Okus

klasični narezek v preobleki

Leto samih jubilejev

Glasbena šola Celje slavi 110-letnico javnega glasbenega šolstva v Celju in 25-letnico srednjega šolstva – O preteklosti na razstavi v muzeju novejši zgodovine, o današnjih razmerah smo se pogovarjali z ravnateljem Simonom Mlakarjem

V Muzeju novejši zgodovine Celje bo do konca meseca na ogled razstava z naslovom **Za lepši svet – 110 let javnega glasbenega šolstva v Celju, nato se bo preselila v avlo Glasbene šole Celje, ki je ponosna naslednica bogate tradicije glasbenega izobraževanja v mestu. Zato se bo do konca leta zvrstilo več dogodkov, s katerimi bo šola obeležila visok jubilej, ki ni edini v tem letu. Praznuje namreč tudi 25-letnico srednjega glasbenega izobraževanja in sedanjí ravnatelj šole Simon Mlakar je maturant prve generacije, ki je končala to šolanje.**

V šoli danes poučujejo vsa klasična in tudi ljudska glasbila. Učenci vstopajo v glasbeno šolo pri petih letih, pri sedmih pa izbirajo med glasbili in petjem ter obiskujejo pouk glasbene teorije. V višjih razredih lahko sodelujejo tudi v različnih komornih in orkestrskih sestavih. Več kot 850 učencev in dijakov obiskuje glasbeno šolo na osnovni in srednji stopnji – umetniški gimnaziji, ki jo šola izvaja skupaj s I. gimnazijo v Celju. »Prvi v Sloveniji poučujemo citre tudi na srednji stopnji,« pravi **Simon Mlakar**, s katerim smo se pogovarjali ob tej priložnosti, in dodaja, da šola ponuja tudi nekaj nadstandardnih programov, kot so džez, elektronske klaviature, bas kitara in plesna pripravnica. »Namen oblikovanja teh programov je bil, da bi bila nekatera glasbila dostopna tudi socialno šibkejšim. To so programi, ki jih izvajajo tudi zasebne ustanove, a za višje šolnine.«

Šola gostuje še v dveh osnovnih šolah v Celju, in sicer na Lavi in Polulah, pouk pa izvaja tudi v dislociranih enotah v Štorah in Vojniku.

Prostorska stiska je že od nekdaj pestila šolo, nekaj časa se je celo govorilo o selitvi šole, ki je dobila že kar nekaj prizidkov in se širila v sosednje stavbe. Zdaj boste očitno s preurejanjem pridobili še nekaj prostora s mansardi.

Veseli smo, da se je Mestna občina Celje lotila obnove dela mansarde. S tem bo šola pridobila orkestralno učilnico in štiri kabinete za poučevanje ter vajo učencev. Naložba bo stala 350 tisoč evrov, začetek del načrtujemo za 1. junij, končna pa naj bi bila do začetka prihodnjega šolskega leta. Iz te stavbe si ne želimo iti, pravimo, da ima dušo. Res je nekaj težav, ko starši pripeljejo otroke. Pred leti smo pri cerkvi pridobili prostor, da lahko nekaj avtov ustavi in odloži otroke. V okviru javnih del imamo zaposlenega informatorja, ki skrbi za prihod in odhod otrok.

Poleg dveh dislociranih oddelkov je na vidiku še tretji, in sicer na Dobrni. Kako daleč so priprave?

Občina Dobrna je Mestni občini Celje poslala prošnjo za odprtje dislociranega oddelka naše šole, kar je potegnilo za seboj določene organizacijske stvari. Vse je odvisno od tega, ali bo ministrstvo za izobraževanje dalo soglasje k širitvi obsega dejavnosti. Oddelka na Dobrni namreč ne bo na račun celjskih učencev. Prvi koraki so bili storjeni, z Dobrno bomo dali skupno vlogo na ministrstvo in če letos z njo ne bomo uspeli, bomo poskusili spet prihodnje leto. Prvo leto bi bila na Dobrni dva oddelka, to je 32 učencev. V Štorah in Vojniku poučujemo od 1. do 6. razreda osnovne stopnje.

So med najbolj priljubljenimi glasbili še vedno klavir, flavta in kitara?

Simon Mlakar, ki se mu bo spomladi iztekel ravnateljski mandat, se je kot osnovnošolec začel učiti klarinet, ker takrat možnosti za drugo glasbilo ni bilo. A mu ni žal. Se je pa zasebno že prej učil diatonično harmoniko, končal pouk klavirske harmonike in se učil tudi saksofon. »Obžalujem, da se moram na tem delovnem mestu večino časa posvečati poslovnim zadevam zavoda in da primanjkuje časa za umetniško udejstvovanje. Vsako leto zato z veseljem sodelujem na koncertu pedagogov šole v okviru orkestra pedagogov.«

Še vedno, a v zadnjem času sem pozitivno presenečen ob porastu zanimanja za basovska trobila. Na srednji stopnji imamo celo dijakinjo fagota. Po Zakonu o glasbenih šolah imajo prednost orkestrska glasbila in petje, kar upoštevamo pri sprejemnih preizkusih, vsekakor moramo omogočiti šolanje vsem res nadarjenim, če ne prvo leto, pa naslednje.

Imate v načrtu spremembe glede števila vpisanih?

Vse javne glasbene šole lahko vpišemo za novo šolsko leto toliko učencev, kot se jih izpiše, razen pri predšolski vzgoji in glasbeni pripravnici, kjer ni sprejemnega preizkusa in posebnih kriterijev glede vpisa. V Celju smo veseli, da smo lahko povečali število učencev pri individualnem pouku, in sicer za sedem.

Pred leti se je govorilo o ukinitvi financiranja glasbenih šol iz javnih sredstev. Očitno so vaši argumenti zalegli, saj do tega ni prišlo.

Predstavniki javnih glasbenih šol in zasebnih, ki so 85-odstotno financirane iz javnih sredstev, smo poudarili pomen glasbene vzgoje za razvoj otroka. Financiranje je ostalo nespremenjeno in upamo, da bo tako tudi v prihodnje. To je dokazano eden najboljših sistemov v Evropi, kar dokazujejo tudi učenci in dijaki na mednarodnih tekmovanjih. Po uspehih glasbenikov smo glede na število prebivalcev v vrhu Evrope.

Glasbena šola Celje deluje na Slomškovem trgu, kjer so prostori šole še iz časa po prvi svetovni vojni.

Desetletja prizadevanj za današnjo podobo

Letos mineva 110 let, odkar obstaja v Celju slovenska glasbena šola. »Prejšnji poskusi so bili nemški in so jih izvajali v okviru društev ter so bili manj dostopni za širši krog ljudi,« pravi Urška Repar, kustosinja razstave v Muzeju novejši zgodovine Celje.

Prva generacija celjskih glasbenih maturantov v Narodnem domu, 1997.

»Glasbena šola že od začetka beleži velik vpis – sploh v zadnjih desetletjih je zrasel – in je izšolala množico odličnih glasbenikov,« pravi kustosinja razstave, ki jo je zasnovala kronološko po desetletjih, pri čemer na panojih v besedilu ob izbranih fotografijah povzema glavne značilnosti razvoja. Na razstavi je tudi nekaj glasbil. »Večina materiala je bila že zbrana v letnih zbornikih in knjigi, ki jo je Janko Germadnik iz Osrednje knjižnice Celje pripravil ob stoletnici šole, dodali smo še nekaj novega gradiva. Našla sem ga v domoznanskem oddelku knjižnice in arhivu glasbene šole,« je povedala Reparjeva.

V nadaljevanju je nekaj zanimivosti iz zgodovine šole, ki jih je kustosinja pripravila za razstavo.

Začetki glasbenega šolstva

Zgodovina glasbenega šolstva v Celju sega v začetek 19. stoletja, ko

so igranje poučevali v okviru društev, ki so kmalu zamrli. Pred koncem 19. stoletja je bilo ponovno ustanovljeno glasbeno društvo, ki je skrbelo za poučevanje petja, klavirja, gosli in drugih glasbil ter je prirejalo koncerte. Koncesijo za glasbeno šolo mu je dodelilo cesarsko namestništvo v Gradcu. Nemško usmerjena glasbena šola ni ustrezala meščanom, ki so se opredeljevali za Slovence, zato so si od leta 1907 prizadevali za ustanovitev podružnice ljubljanske Glasbene matice. Delovati je začela decembra 1908 v prostorih Narodnega doma in je marca naslednje leto že priredila prvi koncert. Delovanje je prekinila prva svetovna vojna.

Koncerti za pomoč šoli

Po vojni je bila ustanovljena Glasbena matica v Celju kot samostojni glasbeni zavod, kjer so poučevali klavir, violino in solopetje. Glasbena matica je dobila svoje prostore

»Za vse uspehe šole je zaslužen celoten kolektiv. Učenci in dijaki so uspešni v širšem slovenskem in evropskem prostoru. Udeležujejo se državnih in mednarodnih tekmovanj, igrajo v mednarodnih sestavih in orkestrih, skupaj z učitelji in mentorji sodelujejo na najrazličnejših prireditvah v občini, državi in tudi izven njenih meja.«

Torej se v glasbeno šolo vpisujejo predvsem tisti otroci, ki jim je to v veselje, in ne tisti, pri katerih starši tako želijo?

Vsi starši seveda želijo otroku omogočiti tisto, kar si želi. Edini kriterij pri nas je sprejemni izpit, po katerem moramo približno 50 otrok vsako leto zavrniti, saj izberemo najboljše. Čez nekaj let se pokaže, ali ima otrok res veselje ali ne. Nekateri prej končajo šolanje, drugi vztrajajo do konca. Približno 90 odstotkov jih konča šolanje.

Vaši učenci veliko nastopajo, imate kar nekaj komornih zasedb in orkestrów. Na katere ste najbolj ponosni?

Ponosni smo na vse učence, ki igrajo solistično ali v komornih skupinah. Orkestralna igra ima še posebno vlogo, je kot nogometna ekipa, v kateri so člani odvisni drug od drugega. Imamo močne mladinske orkestre, pihalnega in simfoničnega, slednji letos slavi 20-letnico, odlična sta tudi mali godalni in mali pihalni orkester, ki letos praznujeta 15-letnico. Že nekaj let dobro deluje kitarski orkester, Extra bend pa je tudi širše znan. Letos smo ponovno oblikovali harmonikarski orkester,

ki se bo debitantsko predstavil aprila skupaj s kitarskim orkestrom. Pred leti smo oblikovali otroški pevski zbor, ki ima koncerte skupaj z orkestri. Zelo dobri učenci igrajo celo pri dveh orkestrih. Uspešna je tudi tolkalna skupina, novost v slovenskem prostoru pa je orkester harf, v katerih muzicirajo učenci in dijaki vseh starosti.

Pred leti ste uvedli plesno pripravnico, načrtujete v prihodnje kakšne novosti?

Med novostmi je predviden oddelek na Dobrni, kakšno stvar pa bomo nadgradili na umetniški gimnaziji. Letos slavimo 25-letnico srednješolskega glasbenega izobraževanja v Celju, kar je bil pomemben premik, da mladim ni bilo treba več v oddaljene kraje na šolanje. Predvsem takratni ravnatelj šole Vid Marcen si zasluži pohvale za ustanovitev te stopnje. Če ne bi bilo tega izobraževanja, bi bil marsikateri orkester osiromašen, bivši dijaki so marsikje, tudi pri nas poučujejo mnogi in tudi midva s pomočnico Metko Lipovšek sva iz te prve generacije.

TATJANA CVIRN
Foto: SHERPA

Nastop mladih plesalcev na novoletnem koncertu, ki je bil uvod v letošnje praznovanje. (Foto: arhiv GŠ Celje)

Z novoletnega koncerta Mladinskega pihalnega orkestra GŠ Celje (Foto: arhiv GŠ Celje)

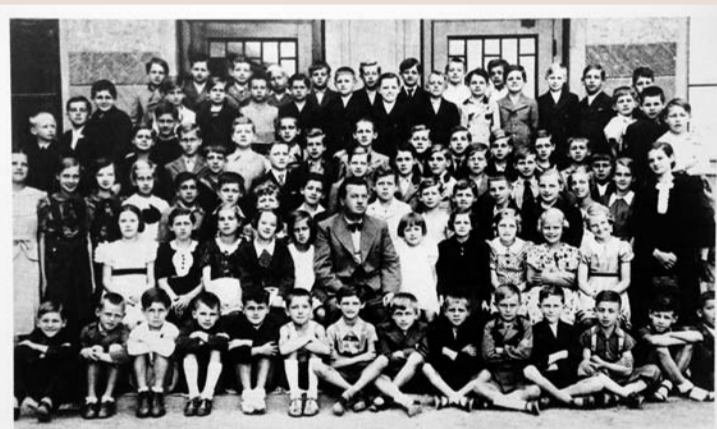
V okviru praznovanja je Glasbena šola Celje že jeseni s Srednjo šolo za strojništvo, mehatroniko in medije ŠCC izdelala jubilejni logotip. 4. januarja je pripravila novoletni koncert, ki je bil uvod v praznovanje. Nastopil je Mladinski pihalni orkester GŠC pod vodstvom Bernarda Beline in v sodelovanju z Društvom za umetnost plesa Harlekin ter s plesno pripravnico z koreografino Sandro Jazbec. Ponovili so predstavo Mlada krila. 1. junija, ko bo tudi koncert Extra benda na Krekovem trgu, bo izšla brošura, ki jo šola pripravlja z Osrednjo knjižnico Celje. V sodelovanju s Hotelom Evropa bo takrat na voljo tudi posebna jubilejna tortica z logotipom šole. Osrednja prireditev ob 25-letnici srednjega glasbenega izobraževanja bo 21. novembra.

in pogodbeni učitelji Glasbene šole Celje z ravnateljem Egonom Kunejem, i na sredini spredaj, 1972.

Salonski orkester Godbenega društva, 1912.

Mladinski zbor Glasbene matice z zborovodjo Cirilom Pregljem, 1938.

v nekdanji nemški glasbeni šoli na Slomškovem trgu. Že prvo leto se je vanjo vpisalo 196 učencev – več, kot jih je lahko sprejela – v prihodnjih letih pa je vpis nekoliko upadel. Predsednik Glasbene matice je postal Mirko Gruden, ravnatelj je ostal Paul Stolz. Glasbena šola je vodil vse do leta 1923, ko je mesto prepustil Ivanu Karlu Sancinu. Ta je uvedel pouk novih glasbil, kot so viola, čelo, kontrabas in pihala. Z ženo Mirco sta pripravljala številne koncerte in z vstopnino pripomogla k delovanju glasbene šole, ki so jo v veliki meri zagotavljale šolnine. Z rednimi mladinskimi koncerti, ki so jih spremljala predavanja o glasbi, je šola prispevala tudi h glasbenemu izobraževanju srednješolcev in skrbela za bodoče ljubitelje glasbe.

Povojno navdušenje

Med drugo svetovno vojno se je šola preimenovala v Kreismusiksc-

hule – Okrožno glasbeno šolo, ki je imela podružnici v Šoštanju in Rogatcu. Leta 1941 je mesto ravnatelja prevzel Dušan Sancin, Karlov brat, in jo vodil tudi v prvih povojnih letih. Po osvoboditvi je bil vpis učencev izjemen in štiričlanski učiteljski zbor ni več zadostoval. Jeseni 1945 so začeli poučevati dodatni učitelji za klavir, solopetje, harmoniko in kitaro, med njimi je bil tudi Egon Kunej, ki je leto kasneje zasedel mesto ravnatelja. Šola je izvajala pripravljajalno in nižjo stopnjo glasbenega izobraževanja ter usposabljala mlade za nadaljnje izobraževanje v srednjih in visokih šolah. Za vpis v glasbeno šolo je bilo treba opraviti sprejemni izpit, ob koncu vsakega ocenjevalnega obdobja je bil koncert. Glasbena šola je postala središče celjskega glasbenega življenja, v njenem okviru so delovali Celjsko pevsko društvo, Celjski godalni kvartet in kasneje tudi Komorni moški zbor Celje.

Prizidek

V 70. letih 20. stoletja je ravnateljsko mesto zasedel učitelj klavirja Ciril Vertačnik, ki je ponovno uvedel pouk harmonike, ki je pred tem v šoli niso poučevali več kot 20 let. Med učenci je postala zelo priljubljena. Pomembna dejavnost glasbene šole je bila vse od njenega nastanka tudi Koncertna poslovalnica, ki je organizirala številne koncerte tudi mednarodno priznanih glasbenikov, dokler ni te naloge leta 1976 prevzel Zavod za kulturne prireditve občine Celje. Pomanjkanje prostora, ki je glasbeno šolo težilo vse od začetka njenega delovanja, je leta 1983 začasno rešil prizidek s koncertno dvorano, za katerega si je več let prizadeval ravnatelj Vid Marcen. Ta je leta 1976 zasedel ravnateljsko mesto. Učenci glasbene šole so vadili in nastopali v različnih komornih sestavih ter orkestrih, zato praznuje letos 25-letnico tudi Mladinski simfonični orkester GŠ Celje.

Srednješolsko izobraževanje

Letos je tudi 25-letnica srednješolskega glasbenega izobraževanja, kar je za Celje pomembna obletnica. V minulih letih se je namreč izšolalo veliko odličnih glasbenikov, ki so se podali na profesionalno pot ali tvo-

rijo močno jedro ljubiteljske kulture v Celju ter drugod. Oddelki srednje stopnje so bili zaradi prizadevanj takratnega vodstva šole vzpostavljeni leta 1993, ko je Glasbena šola Celje s koncesijo začela izvajati strokovni del srednješolskega glasbenega izobraževanja. Prva leta so dijaki lahko obiskovali katerokoli srednjo šolo, glasbene predmete pa so opravljali v Glasbeni šoli Celje. Leta 1999 je nastala umetniška gimnazija – smer glasba. Krovna ustanova umetniške gimnazije je I. gimnazija v Celju, ki izvaja splošni del izobraževanja, strokovni del pa glasbena šola. Dijaki lahko obiskujejo tudi katero drugo srednjo šolo in v glasbeni šoli opravljajo ves strokovni del umetniške gimnazije. Program je mladim iz Celja in okolice zagotovil šolanje v domačem kraju.

Vir: razstava ob 110-letnici javnega glasbenega šolstva v Celju v MNZ Celje

Fižol savinjski sivček je domače seme. (Foto: Jernej Mazej)

Domači česen iz dravskih ravníc

Ptujski luk

Setveni koledar

18. ČE	korenina do 11. ure, ----
19. PE	korenina do 14. ure, od 15. ure cvet
20. SO	cvet
21. NE	cvet do 15. ure, ----
22. PO	list
23. TO	list
24. SR	list do 13. ure, od 14. ure plod

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorjev iz Setvenega priročnika Marije Thun za leto 2018, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrupirani obliki Založba AJDA, Vrzdenc, tel. 01/7540743.

»Odvisnost od semen je odvisnost od hrane«

Poskrbite za lastno banko semen, na državni ravni te zavesti še ni

Najdragocenejši vir vsakega pridelovalca zelenjave so semena. Avtohtone sorte predstavljajo pomemben narodov zaklad, za katerega trenutno v Sloveniji skrbijo zgolj interesna združenja in društva. »Semenske varnosti v Sloveniji nimamo,« pravi Jernej Mazej, predsednik društva Učni sadovnjak, ki opozarja, da bomo Slovenci lačni, če za to ne bomo poskrbeli.

Kakšno semensko osnovo imamo v Sloveniji?

Pridelava semen pri nas je približno 10-odstotna, zato pri nas o lastni samooskrbi ne moremo govoriti. Uradni podatki sicer govorijo o tem, da imamo od 30- do 36-odstotno samooskrbo. Toda za takšno število bi potrebovali semensko varnost. Ta je na tako nizki stopnji, da bomo v primeru kakršnekoli krize v Evropi ali zapore meja Slovenci lačni. Odvisni bomo od drugih. Vedno poudarjam, da kdor je odvisen od semen, je odvisen od hrane. Jedli bomo to, kar nam bodo dali tujci. Dejstvo je, da zaradi majhnosti države nekaterih semen ne moremo sami pridelovati. Semenske hiše, kolikor jih je, ne pridelajo dovolj za pokritje potreb v celotni državi. Trenutno je poskrbljeno le za fižol, zlasti v Savinjski dolini, kjer se pridelava ogromno te stročnice. Edini v Evropi imamo takšne nasade preklastih fižolov, medtem ko ostala Evropa teži k nasadom nizkega fižola, ki ga lahko strojno obirajo.

Naši dedki in babice so bili samooskrbni, kaj se je torej zgodilo v generaciji ali dveh?

Delno je kriva industrializacija. Mladi fantje in dekleta so odšli za kruhom v mesta, kmetije pa so začeli opuščati, češ da se domača pridelava ne splača. Sto let ali še več nazaj je bilo delo na kmetiji moka. Kmečka logika je bila, da moraš ime-

Jernej Mazej, predsednik društva Učni sadovnjak

ti sam toliko semena, da ga imaš za naslednjo sezono in še nekaj za rezervo, če bi letino opustošila suša. Ko sem raziskoval po podeželju, sem odkril, da je imela skoraj vsaka vas tudi kakšno seme za kakšno povsem svojo zelenjavo. Ko so začele kmetije propadati, smo izgubili stare sorte. Dodatni krivec za izgubo domačih semen je naše prepričanje, da je tuje vredno več kot domače. Iz tega genskega materiala, ki ga še imamo v Sloveniji, bi morali narediti odporne sorte. Ta genski material, ki je v semenih z našega območja, je namreč tudi bolj odporen na vremenske pogoje, ki so pri nas. Na ta način lahko vzgojimo bolj odporne rastline, kot so tiste, ki jih uvozimo z Nizozemske ali iz Srbije. Lastnih semen je malo tudi zato, ker uničujemo rodovito zemljo. Pri nas imamo približno osem arov kmetijskega zemljišča na osebo, za samooskrbo bi morali imeti od 40 do 50 arov.

Je tudi drugje po svetu podobna slika?

Podatki kažejo, da je na svetovni ravni izgubljenih že 75 odstotkov starih avtohtonih sort. Na ravni naše države jih je izgubljenih kar 80 odstotkov. So pa svetle izjeme, včasih rečem, da sem kje v kakšnem kraju v Sloveniji odkril Ameriko. To so kakšne stare sorte bobna ali graha s pohorskih kmetij, ki se že šest ali sedem generacij prenašajo iz roda v rod.

Kakšen je izhod iz te situacije? Kaj mora narediti naša država, da bo stopila na pot zagotavljanja samooskrbe?

Veliko društev organizira svoje lastne semenske banke. Prav je, da zasnujemo semensko banko na ravni države.

Čigava naloga je to?

O tem bodo morala začeti razmišljati ministrstva. Naša država zdaj delajo brezplačno uslugo temu delu državne oblasti. V društvih zdaj delamo to, kar je naloga ministrstev. Doslej še nisem zasledil, da bi kdo od državnih organov pripravil strategijo pridelave semen. Skoraj nič

ali zelo malo finančnih sredstev je namenjenih tudi za razvoj novih domačih sort, kar bi morala biti prednost.

Glede na podnebne spremembe bi morali iz genskega materiala, ki je na našem območju, vzgojiti nove odporne sorte, ki bi prenesle spremembe v podnebju. Sorte, prinesene z Nizozemske in iz Nemčije, nam tega ne bodo dale. Na tem področju še imamo ogromno potenciala. Sam vem za semensko banko v Avstriji, ki ima shranjenih ogromno sort, tudi iz Slovenije.

Najboljši varuhi semen doslej so bili plemiči. Plemiške družine so tekmoval med seboj, katera bo vzgojila novo sorto zelenjadnice. V lasti imam semena solate elena, ki so jo vzgojili okrog leta 1800 vipavski grofje Lantieri. Ime je dobila po zadnji grajski pomočnici, nazaj v Slovenijo pa se je seme vrnilo iz Kanade. Zanimiva je tudi zgodba solkanskega radiča. Solkanci so seme tega radiča, ko so se selili, vedno nesli s seboj. In ko so ga med prvo svetovno vojno gojili v Srbiji, krožijo zgodbe, da so se jim tam smejali, češ, Slovenci pa gojijo vrtnice.

Katera so semena, ki so avtohtona slovenska in so na trgu?

Naš slovenski ponudnik semen ponuja dobro izbiro domačih sort. Med temi so slovenski česen, čebule, solate, fižol, motovilec, že od nekdaj pa smo bili veliki ljubitelji zelja. Dobro bi bilo, da bi pridelali tudi svoja semena določenih plodovk.

Kaj lahko naredimo vrtničarji?

Da začnemo ceniti naše sorte in ob nakupu semen podpremo lokalnega pridelovalca, ki se trudi vzgojiti svoja semena. Če zelenih sort ne najdemo, zlasti pri plodovkah, skušajmo pridobiti takšna semena, ki so plod našega znanja.

MRL, foto: GrupaA

Domača semena lahko dobite tudi na izmenjavi semen, ki jih organizirajo različna društva in organizacije.

Modri telefon

O oporokah

Občanka želi izvedeti, kaj vse je treba napisati v oporoki, da je veljavna. Med drugim želi izvedeti, v kakšni obliki mora biti napisana (ali velja natipkana oziroma ali mora biti napisana lastnoročno) in ali so potrebne tudi priče oporoke.

Odgovarja notarka **Katja Fink** iz Celja:

»Zakon o dedovanju ureja več vrst oporok. Med njimi so najbolj pogoste lastnoročna oporoka, pisna oporoka pred pričami, sodna oporoka in oporoka, sestavljena v obliki notarskega zapisa.

Oporoko sestavi zapustnik, ki želi, da je dedovanje po njegovi smrti drugačno, kot ga določa Zakon o dedovanju za zakonito dedovanje. Oporočno sposoben je vsakdo, ki je sposoben za razsojanje in je že dopolnil petnajst let. Pogoji za veljavnost oporoke je, da jo oporočitelj sestavi v skladu s svojo oporočno voljo, brez kakršnekoli grožnje, sile ali zmote. V oporoki mora oporočitelj določiti dediča ali več dedičev. Dedič je tisti, ki mu oporočitelj zapusti celotno premoženje ali del svojega premoženja. Če oporočitelj zapusti neki osebi eno ali več določenih stvari ali pravic, če mu odpusti dolg ali nameni denarni znesek, je ta oseba voliloljemnik.

Glede oblike mora oporoka, da je veljavna, izpolnjevati ustrezne pogoje, ki se razlikujejo glede na posamezno obliko oporoke. Lastnoročna oporoka mora biti v celoti lastnoročno zapisana in podpisana po oporočitelju. Pisna oporoka je lahko zapisana na stroj, računalnik ali po drugi osebi, pri čemer mora oporočitelj, ki ji mora znati brati in pisati, v navzočnosti dveh prič lastnoročno podpisati listino. Pri tem mora tudi izjaviti, da jo podpisuje kot svojo oporoko, prič pa se podpišeta s pristavkom, da se podpišujeta kot prič.

Zakon določa, da je lahko prič le oseba, ki zna brati in pisati, da mora biti polnoletna oseba, ki ji ni bila odvzeta poslovna sposobnost. Zlasti to ne smejo

biti oporočiteljevi potomci, posvojenci in njihovi potomci ter njihovi predniki, posvojitelji oziroma sorodniki v stranski vrsti do vštete tretjega kolena, zakonci teh oseb in zakonec oporočitelja. Prav tako ne sme biti priča oporočni dedič, saj bi bila razpolaganja v oporoki v njegovo korist neveljavna.

Oporočitelj lahko zaupa sestavo oporoke notarju, odvetniku ali sodniku, ki sestavi oporoko v skladu z voljo oporočitelja in v obliki, kot jo določa veljavna zakonodaja. Oporočitelj lahko kadarkoli enostransko prekliče ali spremeni že zapisano oporoko. V primeru, če oporočitelj sestavi novo oporoko in ne razveljavi prejšnje oporoke, ostanejo določila prejšnje oporoke v veljavi le, če niso v nasprotju z določili nove oporoke. Prav zaradi takšnih primerov je priporočljivo, da oporočitelj na oporoki vedno zapiše tudi datum sestave oporoke.

V skladu z Zakonom o notariatu morajo sodišča, notarji ali odvetniki, ki jim oporočitelji zaupajo hrambo oporoke, posredovati podatke o hrambi Notarski zbornici Slovenije, ki vodi podatke o hrambi oporok v Centralnem registru oporok. Notarska zbornica Slovenije posreduje podatke iz centralnega registra o hrambi posamezne oporoke v času življenja oporočitelja le njemu, ne pa drugim osebam. Po smrti oporočitelja se podatek o hrambi oporoke izda na podlagi pisne zahteve sodišča ali druge osebe, ki izkaže za to upravičen interes. S takšno ureditvijo je poskrbljeno, da bo po smrti oporočitelja njegova oporoka dejansko predložena sodišču ter bodo s tem premoženje zapustnika prejele osebe v skladu z izraženo voljo oporočitelja.

V primeru, da imajo občani še nadaljnja vprašanja v zvezi z dedovanjem, jih v imenu notarjev vabim, da se zglasijo v najbližji notarski pisarni, kjer bodo v zvezi s sestavo oporoke ter v zvezi z ostalimi pravnimi posli glede dedovanja prejeli podrobnejša pojasnila.◀

BRANE JERANKO

Prejeli smo

Po Titu Tito

Umrli je tovariš Tito. S temi besedami se je tiste dni maja 1980 vse začelo in hkrati vse obstalo v državi. Kot bi bil konec Jugoslavije in kot da nihče ne ve, kako naprej z državo. Potem je vrh komunistov le sporočil, da bo »po Titu Tito«. Moja generacija, a tudi starejša se spominja tega gesla. Bilo je glasno, prodorno, nabito s čustvi. Kaj se je v resnici dogajalo »po Titu Tito«, je vsem dobro znano: srdit boj njegovih komunistov za prevlado, potem vojne Titovih generalov, nečlovečnosti, taborišča, masovni poboji, genocidi. Norosti, primerljive s Hitlerjevimi.

In kaj je imel Tito pri tem? Odgovor je logičen brez poglobljenih zgodovinskih raziskav in je na ravni preprostejšega ljudskega uma. Noben državljan za seboj ne zapusti toliko norosti v tako kratkem času. Zlasti ne tisti državnik,

ki je bil tako dolgo na oblasti kot Tito in je hote ali ne moral zaznamovati prihodnost. Njegova dediščina, ki so jo njegovi dediči razgrnili pred ljudi po njegovi smrti, se meri v številu mrtvih, litrih krvi, tiraniji, nečlovečnosti. Kdo je bil potem v resnici Tito? Vsakdo ima o tem svojo predstavo in mnenje.

Mene ne bilo motilo, če bi pri tem tudi ostalo. Pri tem, da ima vsak svoje mnenje o Titu in »po Titu Tito«. Moteče pa je, da funkcionarji v občini Velenje, zlasti Titovi partijski dediči, vsiljujejo vsem »po Titu Tita« kljub znanim dejstvom iz tega časa. Več kot sto tisoč evrov občinskega denarja za obnovo Titovega spomenika pred občino je norost. Župan Bojan Kontič me ni presenetil, ko jo je predlagal. Je član in predsednik Zveze borcev v Velenju, a Titov spomenik je njena identiteta. O vrednotah NOB pa nič oziroma vsiljuje se komunistična revolucija med NOB kot vrednota NOB. Do kdaj bo trajala še ta norost? Verjetno so si borci s Konti-

čem na čelu zadali nalogo, da z občinskim denarjem obnovo spomenik in poglobijo to svojo identiteto za naslednja desetletja. Če me ni presenetil Kontič, so me dodobra presenetili mestni svetniki, ki so brez glasu proti potrdili njegovo norost in je ta postala občinska in ne več le Kontičeva kot župana in predsednika velenjskih borcev.

Obstaja sum, da je Bojan Kontič kot župan že dlje časa v izrazitem konfliktu interesov, zaradi česar pri njem obstaja tudi izrazito korupcijsko tveganje, ker je hkrati predsednik zveze borcev iste občine, ki se sofinancira z občinskim denarjem. Ta sum je toliko bolj zaskrbljujoč ob nameri izdatnega financiranja obnove Titovega spomenika z občinskim denarjem. Bojan Kontič kot župan lahko zatrjuje, da povezava med županom in predsednikom borcev nima nič s tem, a je nepristranskost neprečljiva.

Po moje bi bilo najbolje, da se Titov spomenik prestavi s trga pred občino na obmo-

čje Velenjskega gradu, torej v muzejsko okolje, in se istočasno trg preimenuje v Glavni trg. Tito je nedvomno zgodovinska osebnost, sicer za nekatere negativna, za druge pozitivna, a je zagotovo zgodovinska za vse. Zato ni razlogov, da njegov spomenik ne bi postal muzejski eksponat. Tako kot so druge reči iz njegovega obdobja v arhivih in muzejih za preučevanje in ogled. Dokler bo spomenik na trgu pred občino, bo ideološki simbol nekega preteklega časa, ki se je krvavo končal in je zgodovinsko delil narod.

Kot predsednik izvršnega sveta občine sem takšno rešitev leta 1992 poskušal urediti z ureditvenim načrtom centralnih predelov mesta Velenja. Žal ni šlo zaradi groženj, a tudi različni pritiski so bili hudi. Danes bi moralo biti in tudi je vse lažje, samo malo več prave volje bi bilo treba, razmisleka, a tudi vizionarstva v dobro vseh.

FRANJO BARTOLAC,
Velenje

	znesek	%	znesek	število letno	pokojnine uskladitve zvišanja mesecev zvišanje
najvišja mesečna pokojnina	2.687,22 €	1	26,87 €	12	322,44 €
povprečna mesečna pokojnina	621,63 €	1	6,21 €	12	74,52 €
najnižja mesečna pokojnina	192,91 €	1	1,92 €	12	23,04 €
kmečka mesečna pokojnina	234,25 €	1	2,34 €	12	28,06 €
mesečna pokojnina za 40 let dela	500,00 €	1	5,00 €	12	60,00 €

Pokojnine

K pisanju me je spodbudilo pismo, objavljeno v Novem tedniku 21. 12. 2017, v katerem gospa Dobrov iz Škofje vasi piše o stanju upokojeencev, ki poslušajo in berejo o velikih plačah, božičnicah in podobnem, za upokojeence pa ni denarja. Res, za upokojeence ga ni in ga verjetno nikoli ne bo. Upokojeencev je »samo« 616.647, kar predstavlja lepo število volivcev. Pa se kdo potruji in pripravi program, kako pomagati tistim najbolj potrebnim? Glavno je, da so si poslanci povišali plače – za koliko odstotkov že? Slovenski državni holding upravlja

s premoženjem, vrednim 12 milijard evrov, ki so ga ustvarili in zgradili nekdanji delavci, danes upokojeenci. Ker je bil SDH »uspešen« pri prodaji premoženja in je ustvaril dobiček, bi zdaj povečal plače za 40 odstotkov. Temu se je uprl g. Lahovnik v oddaji 24 ur zvečer, mogoče pa je g. Cerar rekel NE in povišanja ne bo.

Letos bi radi prodali igralnice, Abanko, Unior, Telekom, sama podjetja, ki prinašajo dobiček, ki bo po prodaji romal v tuje žepe. Kaj bo ostalo nam? Pripravljajo tudi prodajo cinkarne, ve se, kako uspešno je bilo zanjo preteklo leto. Ko bo vse prodano, bo ostala samo prazna blagajna

in bo to dober izgovor, da ni denarja za upokojeence.

Danes se plače vodilnih gibljejo od 10 tisoč evrov naprej, nekoč je bilo sorazmerje najnižje plače 1:5, kar bi pri minimalni bruto plači 804,96 evra pomenilo, da bi vodilni imeli plače približno 4 tisoč evrov. To meji na znanstveno fantastiko.

Skrb vzbujajo podatki o izplačanih mesečnih pokojninah za leto 2017:

Iz zgornjega prikaza mesečnih pokojnin, ki so bile izplačane, lahko vidite razlike, ki jih prinaša uskladitev v odstotkih.

Ne vem, kako lahko nekdo preživi z manj kot 200 evri,

drugi pa težko s 3 tisoč evri. Čas bi že bil, da naši poslanci naredijo nekaj v zvezi s temi uskladitvami, saj so razlike čedalje višje, položnice pa moramo plačati vsi. Ampak to naše politike ne zanima, pri čemer tudi stranka upokojeencev, ki šteje 616.647 ljudi, ni dovolj močna, da bi s svojim ministrom kaj spremenila. Moj glas na naslednjih volitvah bo dobil nekdo, ko bo to vključil v svoj program in ga kasneje tudi uresničil.

Te podatke si lahko preberete na Facebookovi strani pokojnine procent.

K. MASTNAK,
Ljubecna

Zahvale

Prizadevno zdravstveno osebje

Vsakodnevno poslušamo kritike na račun našega zdravstva, čakalnih vrst in splošnih težav, ki smo jim priča. Je pa mnogo tudi zadovoljnih bolnikov in tudi pohval ne manjka.

Konec novembra lani sem imel pljučnico in moj pulmolog me je na predlog mojega zdravnika napotil na zdravljenje v Bolnišnico Topolšiča. Bilo me je kar malo strah,

saj v bolnišnici nisem bil več kot trideset let.

Sprejeli sta me dr. Lilijana Ledina in njena zdravstvena ekipa. Presenečen sem bil nad prijaznostjo vsega osebja bolnišnice. Iskreno se zahvaljujem za prijaznost, požrtvovalnost vsega osebja. Hvala!

Vem, da so plače v zdravstvu slabe, a pri delu ne pokažejo nobenega nezadovoljstva.

Vsem želim obilo uspeha pri njihovem humanem delu in sreče ter zdravja v novem letu.

MARJAN TRŽAN,
Štore

Nova definicija moči
RAV4 HIBRID

10 LET JAMSTVA
na hibridno baterijo

EKO SUBVENCIJA
4.500 €

ZA 28.450 €*
*Velja za model Toyota RAV4 HSD ZWD z opremo Limited

AC FRI-Mobil
Dečkova 43, Celje, 03 425 60 80
www.fri-mobil.si

FRI MOBIL
VOTOCENTER

Povprečna poraba goriva za modele RAV4 je 4,7 do 6,7 l/100km in emisije CO₂ 116 do 155 g/km. Emisijska stopnja modela Toyota RAV4: EURO 6W. Emisija NO_x je od 0,0071 do 0,0353 g/km. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaženega zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM10 in PM2,5 ter dušikovih oksidov. Slika je simbolična. Eko subvencija 4.500 € velja za modele RAV4 hibridne različice. 10 letno jamstvo hibridne baterije velja ob rednih testih hibridne baterije (HHC) na 1 leto ali 15.000 prevoženih km (kar nastopi prej) pri pooblaščenih prodajno-servisnih Toyotini trgovski mreži. * V ceno vključena EKO subvencija (do 4.500 €).

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

www.kamra.si

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje.

Pozdrav iz Rogaške Slatine (5)

Razvoj zdravilišča

Razglednica: Rohitsch – Sauerbrunn: Wandelhalle. Poslana leta 1911.

Razglednica: Rogaška Slatina. Zagrebški dom. Natisnjena leta 1932.

Tiziano Terzani: Vedeževalec mi je rekel

Nenavadna prerokba

Gre za realistično knjigo, skoraj na meji potopisa, ki je med vrsticami prežeta tudi z iskanjem duhovnosti. Odvisno od bralca, kako jo bere. Znameniti italijanski novinar in poročevalec Tiziano Terzani, sicer dopisnik iz jugovzhodne Azije v Hongkongu, nekega dne čisto slučajno sreča starega kitajskega vedeževalca, ki mu izpove nenavadno in zastrašujočo prerokbo. Ob koncu leta ga namreč opozori, da naslednje leto naj nikar ne uporablja za prevoz letala ali helikopterja, sicer ga – če bo to storil – lahko doleti smrtna nevarnost.

Novinar sprva tem besedam ne verjame, a ko začne razmišljati, mu postane neprijetno in opozorilo upošteva. Več kot dvajset let je za potrebe svojega dela na tako velikem območju Azije moral potovati z letali, zato je bila takšna odločitev zanj izjemnega pomena. In njegovo delo na tej točki preloma postane pravzaprav zanimivo

potovanje in videnje tistega, za kar je bil vsa ta leta slep. Tudi za lepote Azije in številnih držav, ki jih prepotuje zdaj z vlakom, ladjami, avtobusi, celo rikšami. Službene poti ga vodijo preko Laosa, Vietnama, Kambodže ...

Med delom tako spoznava zgodovino teh držav, ljudstev na popolnoma drug način kot prej. Splete zanimive stike. Toda pred grozljivo, ki mu jo je prinesla prerokba starega Kitajca, ne more ubežati. Ves čas v vsakem mestu zato išče tudi vedeževalce, jasnovidce in astrologe, ki bi mu prerokbo potrdili. A vsak mu pove drugače. Skozi njihove besede tako spoznava tudi sebe in dojemanje usode.

Osebná zgodba je tako le del bogatega opisa slikovitih pokrajin Azije, tamkajšnjih verovanj, ljudi in zanimivih običajev.

Večkrat se sreča tudi z budizmom. Ravno pri tej filozofiji spozna tolerantnost, »odsotnost greha in tovara, ki ga na drugi strani zahodnjaki

vedno nosijo s seboj in drži vso civilizacijo skupaj, torej občutek krivde«. Budisti interpretirajo svet z zornega kota kmečke skupnosti, ki je bila vedno povezana z naravo, zato so si morali nekako razložiti njeno krutost. Tudi reinkarnacija, na katero je v preteklosti gledal drugače, ga začne pretanjeno zanimati.

»V naravi pravica nikoli ne zmagaja, saj nikoli ne pride do obračuna. Zakaj bi potem zmagala med ljudmi, saj tudi oni spadajo v naravo?« razmišlja avtor v sklepnih fazi knjige. In na koncu iskanja prerokb, ki bi potrdile besede starega Kitajca, ga presune novica. Med nesrečo helikopterja Združenih narodov, ki strmoglavi v Kambodži, je poškodovanih triindvajset ljudi. Med njimi tudi njegov novinarski kolega, ki ga takrat nadomešča ...

SIMONA ŠOLINIČ

O avtorju:

Tiziano Terzani je bil italijanski novinar in pisatelj. Po študiju prava in kitajščine ga je začela zanimati Azija, kamor se je tudi preselil. Kot dopisnik je sodeloval s časopisi Der Spiegel, Corriere della Sera in La Repubblica, poglobljeno se je ukvarjal z azijsko zgodovino in politiko, a tudi z azijskimi kulturami in filozofijami. Tako se tudi njegove knjige ukvarjajo z različnimi temami, od vietnamske vojne preko težav postmaoistične Kitajske do osebnega romanja za novo vizijo življenja, na katero se je odpravil po diagnozi, da ima raka. Leta 2004 je bila ustanovljena nagrada Tiziana Terzanija za dela (eseje ali reportaže), ki se lotevajo problematike odnosov med kulturami v sodobnem svetu, zlasti odnosov med vzhodom in zahodom.

Ob mednarodnem dnevu spomina na žrtve holokavsta vas Muzej novejšje zgodovine Celje **v sredo, 24. januarja, ob 18. uri** vabi na ogled gostujočih razstav **Slovenci v nemških koncentracijskih taboriščih in Kamnite solze**.

Sledilo bo predavanje Borisa Hajdinjaka, direktorja Sinagoge Maribor, **Slovenski Romi v Auschwitzu**.

Informacije in rezervacije v odpiralnem času muzeja osebno v muzejski informacijski pisarni ali na telefonski številki (0)3 428 64 28 ter na spletni strani www.muzej-nz-ce.si

Vzel jih je čas

Z zbirko starih razglednic lahko opazujemo razvoj zdraviliškega kraja, kako so dograjevali nove stavbe in rušili stare. Razglednice ohranjajo spomin na prenekatero čudovite zgradbe, ki jih danes ni več, na primer pokrito sprehajališče Vandeban, dvoravno stopnišče k Hotelu Soča, polnilnico ...

Med izginulo stavbno dediščino je zagotovo treba omeniti enega najpomembnejših klasicističnih spomenikov v Rogaški Slatini – pokrito sprehajališče Van-

delban, ki je bilo po drugi svetovni vojni žal prepuščeno propadanju in je bilo kasneje porušeno.

Zahvaljujoč nekdanjim založnikom, ki so zaslužni za nadvse pester nabor razglednic z motivi Rogaške Slatine, in zbirateljem, ki z ljubeznijo zbirajo in hranijo te slikovne podobe preteklosti, lahko s pomočjo zbirke starih razglednic spoznavamo obrise Rogaške Slatine, kakršna je bila sto, celo dvesto let nazaj.

MAJA MOHORIČ,
Knjižnica Rogaška Slatina

ALBUM S CELJSKEGA

Lemberški fantje ob vojaškem naboru, »štelnghi«, 1914

V vojno so morali tudi lemlberški fantje. Fotografija priča, kako so se odpravljali na vojaški nabor ali »štelnghi« in so se za spomin fotografirali pred domačo gostilno.

Leta 1915 je na fronto odšel tudi lemlberški nadučitelj Francišek Zidar. V šolsko kroniko je zapisal: »Ker pisec teh vrst ne ve, se bo-li še vrnil nazaj od vojakov ali ne, se poslavlja od tebe, ljuba knjiga, v katero je po svoji najboljši volji in vesti vpisoval, kar je bilo med letom pomembnega,

kaj se je v šoli storilo v prid mladim in tuk. šol. občini. Poslavljam se dalje od tebe, ljubo šolsko poslopje z vsemi prostori, kjer je deloval letos že 11. leto. Pride li pisec nazaj, tedaj srčno pozdravljeni, če pa ne pride nazaj: pa z Bogom naj ostane vse, kar je pisec ljubil, prisrčen z Bogom delovanje, šola, mladina! In ti moj naslednik, popravi, česar nisem prav napravil, manj pa, te prosim, nikar ne stori.«

Usoda mu je bila naklonjena in že po nekaj mesecih se

je vrnil. Po njegovi smrti je postal njegov naslednik sin Milovan Zidar.

Fotografijo je prispevala Ana Novak, zapis iz šolske kronike dr. Marja Lorenčak Kiker. Na portalu www.kamra.si objavila Knjižnica Šmarje pri Jelšah.

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelk Osrednje knjižnice Celje

INFO: 03 426-1736 (Srečko Maček)

Medijski pokrovitelj: Novi tednik

Takšnega slavja v vasi ne pomnijo

Zlata poroka naših dolgoletnih naročnikov

V Bovšah v vojniški občini se veselijo zlate poroke. V zadnjega pol stoletja vaščani ne pomnijo, da bi kdo obhajal tako lepo obletnico. »Bog živi zlatoporočenca,« piše z velikimi črkami pred domom Karoline in Rada Kolarja.

Zlatoporočno slavje je bilo v znamenju maše v župnijski cerkvi v Vojniku in nazdravljanja s šentjanževim vinom. »Po starem pravimo, da pijmo šentjanževca, da bi rajža srečna bila,« je dodal zlatoporočenec. Karolina je imela isto poročno pričo kot pred pol stoletja, Radova je žal bolna. Veliko dobre volje je bilo nato na turistični kmetiji v Leskovcu, kjer je zlati par tudi zaplesal. Tam se je zbralo 28 ljudi, ki so si blizu kot sorodniki in prijatelji. Na prvem mestu seveda trije otroci para, ki praznuje. Vsi, to je hčeri in sin, so ostali blizu staršev, kar

Z zlatoporočnega slavja Karoline in Rada Kolarja (Foto: družina Kolar)

v domači vasi. Zlati par ima tudi štiri vnuke.

Karolina in Rado sta se poročila zelo mlada, saj je ona imela komaj 18 let, medtem ko jih je on imel 22. Spoznala sta med delom v tovarni Emo in sta najprej leto dni prijateljela. Njuna domova nista bila oddaljena, saj je bila Karolina doma v Dramljah, komaj tri kilometre od Radovih Bovš. »Na poročni dan je bilo takrat toliko snega, da smo s ceste komaj prišli do hiše,« se je spominjala Karolina. »Ohcet« je bila na domu. »Pred njo smo vse stene prebelili in prepleskali okna,« se je spominjal on. Kljub obilju snega so drugi dan veselega poročnega slavja udeleženci plesali tudi po snegu. Še več, muzikant je udeležence pripravil do tega, da so mu pomagali igrati na preprosta ljudska glasbila, kot je na primer star »ribežl«.

Peš v tovarno

Tisti časi, okoli leta 1967, so bili veliko skromnejši, kot so današnji. Avtomobilov skoraj ni bilo. Rado se je vozil na delo v dvanajst kilometrov oddaljeni Emo, v »gšir fabriko«, najprej kar s kolesom. Pozneje je kupil motor. Ceste so takrat pluzili še s konji in z lesenim plugom, vendar ne takoj zjutraj. V službi so nato Rada zaradi zamude stari mojstri celo okregali. Zlatoporočenka je najprej delala v emajlirnici. Poleg tega, da je par delal v službi, je veliko delal še doma na manjši kmetiji. Ko je Radova mama

hudo zbolela, se je par posvetil skrbi zanjo. Pozneje je bil on v službi v celjski občini nekaj let kot receptor in nazadnje v carinarnici.

»Posvetila sem se predvsem družini in domu,« je povedala o desetletjih po poroki Karolina, ki je prav tako hodila dolga leta hodila v službo. Rado je bil zelo dejaven na nogometnem področju, saj je igral nogomet kar 55 let. Od leta 2001 je celo častni član Športno-rekreacijskega društva Šmiklavž-Pristava, v okviru katerega je igral vse do svojega 70. leta. Leta 2004 se je včlanil še v Strelsko društvo Rifnik Šentjur, kjer na poligonu še vedno ljubiteljsko strelja.

Hoja za zdravje

»Zdravje nama kar služi, včasih pa pride do kakšnega operativnega posega. Nato si spet dober za nekaj časa,« je povedal Rado, ki ženi pri gospodinjstvu pomaga. Zaradi krepitve zdravja prehodi par vsak dan približno tri kilometre. Rada tudi gobarita. Tudi naš časopis jima ni tuj. »Zelo rada berem Novi tednik in komaj čakam na novo številko. Najprej ga je imel naročenega več desetletij ata. Po njegovi smrti sem se naročila na Novi tednik jaz,« je povedala zlatoporočenka. In kakšne so njune želje ob zlati obletnici? »Želiva si predvsem zdravje in da bi se vsi skupaj razumeli tako, kot smo se doslej,« je ona povedala, kar mislita oba.

BRANE JERANKO

Prvo mesto v računalniškem razmišljanju

Na državnem tekmovanju v računalniškem razmišljanju in pismenosti Bober so dijaki I. gimnazije v Celju dosegli nov izvrsten rezultat.

Luka Horjak je dosegel zlato priznanje in prvo mesto v Sloveniji, prav tako je zlato priznanje dosegel Lovro Drofenik, Valerij Kadilnik pa je prejel srebrno priznanje.

Tekmovanje je bilo v soboto, 13. januarja, na Fakulteti za računalništvo in informatiko. NP

Triumf kajuhovca Jana Žekarja v astronomiji

Dijaki I. gimnazije v Celju že tradicionalno posegajo po najvišjih uvrstitvah na tekmovanjih iz astronomije. To so potrdili tudi na letošnjem državnem tekmovanju, saj je Jan

Žekar z največ osvojenimi točkami v zelo močni konkurenci postal absolutni zmagovalec: prejel je zlato priznanje, prvo nagrado in povabilo na izbirno olimpijsko tekmovanje.

Uspeh so s srebrom dopolnili še Ana Opalič, Tim Zaveršek, David Opalič, Jakob Lekše in Valentin Ocvirk ter bronasta Ana Intihar Marulc in Lovro Drofenik.

Državno tekmovanje iz znanja astronomije za Dominikova priznanja je bilo 6. januarja.

NP

Zlatoporočenca z znane izletniške kmetije

Predzadnji dan preteklega leta sta v Gotovljah praznovala zlato poroko Alojzija in Bogomir Rotovnik. Cerkveni obred je v župnijski cerkvi sv. Jurija opravil domači župnik Branko Zemljak, civilnega pa žalski župan Janko Kos v rojstni hiši zlatoporočenke, kjer je znana izletniška kmetija pri Mlinarju.

Zakonca sta se spoznala na veselici v Gotovljah, ko je preskočila iskrica, ki se je razvila v predporočni ognjemet, tako da je Bogomir vedno pogosteje zahajal k svoji izvoljenki, ki jo je, ko sta se dovolj dobro spoznala, zaprosil za roko. Poročni zvonovi so zadoneli pred petdesetimi leti, ko se je Bo-

gomir priženil na nevestino kmetijo.

V zakonu sta se jima rodila dva sinova – Miran in Damjan. Medtem ko sta sinova rasla, se je mlad par lotil dela pri uresničevanju načrtov, ki so zajemali predvsem razvoj in napredek kmetije. Spoznala sta tudi, da lahko na kmetiji uspešno vodita turistično dejavnost. Tega se je uspešno lotil starejši sin Miran, ki sta mu izročila kmetijo, skupaj z ženo Ksenjo in zdaj tudi s pomočjo vnukov Nine in Žana. Zlatoporočenca pri tem tudi ne stojita ob strani.

Usmerjenost kmetije v turizem je terjala popolno obnovo stare kmečke hiše in gospodarskega poslopja,

zato je družina potrebovala novo hišo in gospodarsko poslopje. To so tudi uspešno opravili. Mlajši sin Damjan si je izbral drugačno kariero, starša pa se veselita njegovega prvega otroka, svojega tretjega vnuka. Skupaj z zlatoporočencema so se veselili njuni potomci, številno sorodstvo in prijatelji, ki so jima obudili spomine na različne dogodke v minulih petdesetih letih. Bilo je obilo zabave, jedaje in pijače, predvsem pa dobre volje.

T. TAVČAR

Zlatoporočenca Rotovnik, vnuka Žan in Nina kot pričr ter župnik Branko Zemljak

Za manj zavržene hrane tudi ekošole iz Savinjske regije

Program Ekošola v sodelovanju s podjetjem Lidl Slovenija v okviru trajnostne pobude Ustvarimo boljši svet v letošnjem šolskem letu nadaljuje projekt Hrana ni za tjavendan. Projekt poteka četrto leto zapored, namenjen pa je ozaveščanju o zmanjševanju in preprečevanju nastanka zavržene hrane ter spodbujanju praktične uporabe neporabljenih prehranskih izdelkov. Število sodelujočih izobraževalnih ustanov vsako leto narašča, letos jih sodeluje že 96, od tega 32 vrtcev, 49 osnovnih šol in 15 srednjih šol.

Med prijavljenimi je tudi 12 izobraževalnih ustanov iz Savinjske regije, in sicer 5 vrtcev (OŠ Vransko-Tabor - Vrtec Tabor, Vrtec Mavrica Vojnik, Vrtec Šentjur, Vrtec Šoštanj, Vrtec Velenje - OE Tinkara), 6 osnovnih šol (I. OŠ Žalec, I. OŠ Žalec - POŠ Gotovlje, OŠ Frana Kranjca Celje, OŠ Glazija, OŠ Vransko-Tabor - POŠ Tabor in OŠ Ljubčana) ter Šolski center Šentjur - Srednja poklicna in strokovna šola.

Sodelujoče ustanove bodo v okviru projekta zastavile uporabne rešitve s ključnim namenom zmanjševanja količin zavržene hrane. Otrokom bo pri nalogah tudi letos pomagala privlačna knjižica Gospa Kuhla, ki bo vrtčevske otroke in učence prvega triletja osnovne šole skozi zgodbo in s praktičnimi nalogami usmerjala ter predstavljala pomen in načine odgovornega ravnanja s hrano. Za

dijake srednjih šol so pripravili drugačen izziv, ki se je že lani izkazal za izjemno uspešnega – na temo ustreznega ravnanja z zavrženo hrano bodo morali po svojem scenariju posneti kratek filmček.

Kot ugotavljajo v programu Ekošola, se največji učinek pri ravnanju z zavrženo hrano izkazuje prav pri tistih šolah, ki v projektu sodelujejo že vsa leta. V teh šolah namreč redno opravljajo merjenje količin zavržene hrane, na podlagi rezultatov pa nato mentorji in učenci pripravijo ustrezne ukrepe, ki jih upoštevajo.

V eni od osnovnih šol so na primer po treh tednih meritev količino zavržene hrane zmanjšali za kar 90 odstotkov, drugje se je po prvem mesecu izvajanja projekta količina zavržene hrane zmanjšala kar za polovico (z 220 litrov na 100 litrov).

Letošnji natečaj bo postregel tudi z nekaj novostmi. Organizatorji projekta so dodali novo kategorijo šol, ki bodo sodelovale v projektu, in sicer izobraževalne ustanove za učence s posebnimi potrebami. Poleg tega bosta Ekošola in Lidl Slovenija v vsaki skupini izobraževalnih ustanov izbrala pilotne šole, s katerimi bosta tesneje sodelovala, jim pomagala pri izvedbi projekta in organizirala predavanje za starše.

Lidl testno izvaja tudi projekt Viški hrane v sodelovanju z lions klubom iz Celja in si želi to pobudo dolgoročno razširiti na vse trgovine v Sloveniji. DD

Razstava likovnih del Roberta Podpečana

Januarja je na ogled samostojna razstava šentjurskega slikarja Roberta Podpečana v Galeriji Mercator na Opekarniški cesti 9 v Celju. Razstavljenih je sedemindvajset del

v tehnikah olje, akril, pastel in svinčnik. Ljubitelji likovne umetnosti, prisrčno vabljeni.

MČ

Poklon Pohorskemu bataljonu

Veličina naroda se v vsej zgodovini odraža tudi v borbi za njegov obstoj. Slovenski narod je to moral dokazovati mnogokrat v različnih vojnah, ki so nam jih praviloma vedno vsiljevali drugi.

O usodi padlih partizanov Pohorskega bataljona je bilo že ogromno povedanega in napisanega. V zadnjem obdobju smo priče tudi nekaterim podlim natolcevanjem o padcu Pohorskega bataljona. Vendar je to že druga zgodba. Premalo prostora je na voljo, da bi opisoval veličino tega bataljona. Odličnim organizatorjem iz Slovenske Bistrice gre iskrena zahvala, da na prizorišču bojišča bataljona pri Treh žebelih na Osankarici na Pohorju vsako leto organizirajo tako veliko spominsko slovesnost. Te spominske komemoracije in slovesnosti v Dražgošah se poleg mnogih simpatizerjev iz cele Slovenije redno udeležujemo tudi pripadniki domoljubnih organizacij iz Štor. Po svoje me žalostijo izjave nekaterih posameznikov, ki pravijo, da gredo samo zaradi rekreacije. Rekreacija je sicer dobrodošla in po svoje koristna, vendar gre v tako pomembnih pomnikih, kot je slovesnost na Osankarici, v Dražgošah in drugod, za bistveno več.

SREČKO KRIŽANEC

Invalidom polepšali dan

Ta svet je lep, če nekemu nekaj daš. / Ta svet je lep, če nekoga rad imaš, / če stisneš roko komu, ki ga kaj boli. / Ta svet je lep, če si človek do ljudi. Prelep citat Toneta Pavčka je vodilo med našimi člani. Naši invalidi, še posebej starejši in zelo bolni, so zelo veseli, da jih kdo sliši, da jih kdo objame in jim prisluhne, stisne toplo dlan ...

Težje invalide smo želeli razveseliti in jim polepšati dan. Zbrali smo se pred upravno enoto v Celju in skupaj počasi odšli proti pokrajinskemu muzeju, kjer nas je sprejela prijazna kustosinja, ki nas je popeljala med starodavnimi zidovi, ki pričajo o bogati zgodovini knežjega mesta Celje. Njena razlaga je bila zelo zanimiva, poučna in so jo mnogi slišali prvič. Ogledali smo si edinstveno arheološko najdišče v Sloveniji Celeia - mesto pod

mestom, ki domuje v podzemlju današnjega Celja.

Nato smo se tisti, ki smo bolj mobilni, sprehodili še skozi mestno jedro do Hotela Evropa. Prijazno osebje nas je lepo sprejelo in nam postreglo z odlično hrano.

Naši invalidi so bili veseli, da so se s prijatelji lahko pogovarjali in se poveselili, saj se je bližal praznični čas, pri čemer priložnosti, da gredo od doma in kaj lepega vidijo ter doživijo, ni veliko. Veseli in ponosni so bili, da niso pozabljeni in da so sprejeti med »svoje« ter jih imamo radi.

Kako malo je treba, da se izvabita nasmeh na obraz in sonce v srce.

Hvala prostovoljcem in hvala članom, da so se odzvali na povabilo, da smo spet dokazali, da je lahko svet lepši z malimi pozornostmi. Srečno!

DRAGICA MIRNIK,
predsednica MDDI Celje

VITARA
PRILIKOST JE PRAVA.

PRIHRANEK 500 EUR
GORNO ZA 800 EUR

PONOSNI POKROVITELJI
JYS
JUDO ZVEZE SLOVENIJE

EURO NCAP
TEST 2015

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂: 4,0-5,7 l/100km in 106-131 g/km, emisijska stopnja: EURO6, specifična emisija dušikovih oksidov (NOx): 0,0073-0,0558 g/km, trdi delci: 0,00024-0,00129 g/km, številko delcev: 0,098-3,160 E11/km. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam praznega ozona, delcev PM10 in PM2,5 ter dušikovih oksidov. Vse nadaljnje informacije o specifični porabi goriva in specifičnih emisijah CO₂ iz novih osebnih vozil najdete v Priročniku o varčni porabi goriva in emisijah CO₂, ki ga lahko brezplačno pridobite pri pooblaščenem SUZUKI partnerju in na spletni strani www.suzuki.si. Slike so simbolične.

Akcija velja od 1.1.2018 do 31.3.2018. Priporočene akcijske maloprodajne cene veljajo za nova vozila, za katera bo v obdobju akcije izstavljen račun. Do prejema Magna kartice v znesku 800 EUR so upravičeni tisti kupci novih vozil, katerim bo v obdobju akcije izstavljen račun in bo vozilo tudi registrirano.

FRI MOBIL
AVTOCENTER

AC Fri-Mobil d.o.o.
Dečkova cesta 43, 3000 Celje

T: 03 425 60 80
M: 031 744 048

E: suzuki@fri-mobil.si
W: suzuki.fri-mobil.si

SUZUKI
Way of Life!

Tedenski
radio celje
OSIR
PIKAMO

VSAKO SOBOTO ob 12.15

ANKETA

Žal se zgodovina preveč rada ponavlja

Za dijake 4. letnika smo v začetku decembra udeleženci ekskurzije v Auschwitz pripravili predavanje o genocidu in judovskem vprašanju. Eno od čtiv na splošni maturi iz slovenščine – Ubežni delci, katerih avtorica je Anne Michaels – se namreč ukvarja ravno s to tematiko.

Po predavanju, ki je dijake dodobra pretreslo, smo jim zastavili naslednja vprašanja: Ali je svetu dal genocid dobro lekcijo? Ali se po tvojem mnenju lahko ponovi kaj podobnega Auschwitzu? Ali si seznanjen s svetovnimi žarišči, na primer z dogajanjem na Bližnjem vzhodu?

Anžej Tomaž Hvala: Zagotovo bi se morali naučiti predvsem, kaj lahko počnemo in česa ne. Predvsem bi se morali zavedati, da se to ne sme ponoviti, ker je bil to hud greh in opomin za naprej. Žal trenutna situacija v svetu kaže, da bi se kaj podobnega Auschwitzu lahko ponovilo, glede na to, kakšni so voditelji najmočnejših svetovnih sil, predvsem ameriški in severnokorejski.

V nekaterih pogledih se tudi sedanja družba, torej mi, zelo bližamo nekemu absolutističnemu režimu, vsaj glede tega, kakšne predsodke imamo do določenih ljudi, tako da bi lahko o podobnih stvareh govorili čez nekaj desetletij.

Situacija na Bližnjem vzhodu je zelo podobna. Predvsem gre za borbo za nafto in tukaj imajo prste vmes tudi velesile. Mislim, da podobno iztrebljajo prebivalce, samo da malo drugače. Na primer pri genocidu so imeli taborišča, tukaj pa jih na svojem terenu ubijajo in uničujejo.

Tim Krhlanko: Genocid je dal svetu lekcijo, s tem se zagotovo strinjam, a mislim, da nikakor ne smemo povezovali besed »dobro« in »genocid«. Lekcijo je dal predvsem v tem skrajnem, grobem pomenu, ki nam sporoča tragične posledice, manj pa vzroke. Mislim, da se s temi premalo ukvarjamo in poudarjamo le grozote, ki se jih moramo zavedati, a vendar nam o prihodnosti več povedo vzroki kot posledice. Genocid se pokaže že takoj, ko rečeš, da je določen tip človeka manj primeren za neko službo ali položaj v družbi. Takoj ko rečeš, da begunci niso tako vključujoči v našo družbo, da so verjetno manj primerni za t. i. razvito Evropo, se začne kaliti rasno podcenjevanje. Vseeno menim, da se kaj Auschwitzu podobnega ne more ponoviti.

Genocid se pokaže že takoj, ko rečeš, da je določen tip človeka manj primeren za neko službo ali položaj v družbi. Takoj ko rečeš, da begunci niso tako vključujoči v našo družbo, da so verjetno manj primerni za t. i. razvito Evropo, se začne kaliti rasno podcenjevanje. Vseeno menim, da se kaj Auschwitzu podobnega ne more ponoviti.

Nina Kovačič: Dojemanje holokavsta zgolj kot lekcije za človeka se mi zdi rahlo diskriminatorno do vseh stvari, ki so se zgodile, ker so v luči nekega izkupička za sodobnega človeka, ki ga izpostavlja to vprašanje. Krivice in hudodelstva, storjena nad žrtvami, omalovaževanja in prezrtost, občutek obžalovanja, sočustvovanja, nestrinjanja – vse to se porazgubi v zavesti, nadomesti pa jih zlagana ponižnost pred tem dogodkom, ki se jo spodobi izraziti ob velikih slovesnostih, obletnicah, drugače pa se o tem sploh ne razmišlja. Skratka, mislim, da se človeštvo iz tega ni naučilo toliko, kolikor bi se lahko, zato bi se lahko kaj podobnega, sicer ne v takšni razsežnosti in obliki, žal ponovilo.

Janko Benčina, prof.: Srčno upam, da se ne bo nikoli več kaj takšnega zgodilo. Ni še dolgo, kar smo bili priče nečemu podobnemu: v devetdesetih letih v Bosni. Zagotovo se takšne stvari dogajajo v Afriki in tudi drugod. Žal se bo očitno vedno našel nekdo, ki bo imel kakšno radikalno idejo in bo skušal to početi, ni pa seveda prav.

Marsikaj se dogaja po svetu, mi pa ne moremo vedeti vsega, po navadi vemo le tisto, kar posname kamera in kar preberemo. Sicer pa ne vemo, kaj se dogaja v južni Afriki ali Namibiji ali Jemnu. Ko se izve, na primer da so ubili več tisoč predstavnikov nekega plemena, je že prepozno.

LARA BEZGOVŠEK in KAJA KOVŠE, Kajuh Press
Foto: JAKOB LEKŠE

Ekskurzija v Auschwitz – pričevanje preživelih

Auschwitz – nema priča o grozodejstvih in trpljenju

Skoraj zagotovo ni človeka, ki ne bi še nikoli slišal ali prebral česa o nemškem koncentracijskem taborišču Auschwitz na Poljskem. V tem taborišču trpljenja in groze je več kot 1,1 milijona ljudi izgubilo življenje, med njimi je bilo tudi več kot 1.500 Slovencev. Ob prihodu na mesto zločinov človeka pretrese pogled na visoko bodečo žico, ki obkroža mogočen kompleks, v katerem lahko vidimo zaporniške in plinske celice s krematorijem, opremo, obleke ter predmete umrlih. Videli smo tudi ostanke vreč z lasmi, ki so jih žrtvam ostrigli pred smrtjo, jih pošiljali v tovarne in iz njih izdelovali blago za oblačila. Pepel iz bližnjega krematorija so celo uporabljali za gnojilo na poljih.

Auschwitz smo s časovne razdalje doživeli tudi člani uredništva Kajuh Press in Kajuh TV I. gimnazije v Celju, ki smo se z dijaki Škofijske klasične gimnazije Ljubljana, Gimnazije Brežice in III. gimnazije Maribor 25. oktobra 2017 odpravili na ekskurzijo na Poljsko. Povod za ekskurzijo, ki so jo organizirali že drugič na pobudo Janeza Deželaka, predsednika taboriščnega odbora Auschwitz pri Zvezi združenj borcev za vrednote NOB Slovenije, je bila 75. obletnica najhujšega nacističnega nasilja na slovenskem Štajerskem.

Za vse nas je to bilo res posebno doživetje, saj sta z nami potovala tudi gospa Sonja Vrščaj, preživela iz Auschwitza, ki je z nami delila svojo izkušnjo o življenju v taborišču, in profesor Boris Hajdinjak, direktor Sinagoge v Mariboru. Naša sopotnika sta

bila poleg gospoda Janeza Deželaka tudi gospa Milena Žerič in gospod Janez Štiglic, vse tri je namreč doletela usoda ukradenih otrok.

Gospa Milena Žerič je delila boleč spomin na svojo izkušnjo ukradenega otroka: »Bila sem izseljena leta 1942 z mamo in s celo njeno družino v celjsko okoliško šolo. Tam so nas ločili. Mamo, njeno sestro in brata so odpeljali v Auschwitz, mene pa kot ukradenega otroka v taborišča v Avstrijo in Nemčijo. Od tam sem se vrnila na mamin dom. Mama, njena sestra in stric so ostali v taborišču. Danes sem prišla sem, da bi se jim poklonila.«

Gospa Sonja Vrščaj je ena redkih preživelih internirank iz zloglasnega nacističnega taborišča Auschwitz. Rodila se je leta 1925 v Šepuljah na Krasu. Že pri 16 letih se je kot mladinska aktivistka vključila v narodnoosvobodilni boj na Primorskem. Gospa Vrščaj je o svoji mladosti dodala: »Imeli smo zelo radi svoj jezik in svojo domovino, to nam je bilo sveto in to smo prinesli tudi v taborišče. To nam je pomagalo, da smo preživeli.« Junija 1944 so jo zajeli Nemci in jo kot politično zapornico poslali v Auschwitz, kjer je bila le številka 82396, ki je še danes vidna na njeni levi roki.

Izkušnja taborišča: mučenje, izživljanje, smrt

Ko smo stali na tirihi uničevalnega dela taborišča Auschwitz II Birkenau, na tirihi, ki so pred 75 leti odpeljali v smrt milijon ljudi, nam je gospa Vrščaj povedala, da so največje nasilje nacisti izvajali nad Judi: »Sovražili so jih, jih poniževali in ubijali. Do njih res niso imeli

nobenega spoštovanja.« Dodaja še, da tudi niso razlikovali med slovanskimi narodi. Slovani so bili najbolj solidarni med sabo, zlasti Slovenke. To se je med njimi zelo močno razvilo, solidarnost, volja, da pomagaš sočloveku. »Dekleta so pogosto žrtvovala lastno življenje, da bi pomagala drugim, svojo usodo so postavila na kocko. Močno so jih pretepli, celo do smrti. Imeli so tudi pse, ki so čakali na komando, da bodo raztrgali ljudi.«

Na delo so hodili tudi v tovarne, vse je bilo še vedno v sklopu taborišča, saj je celoten kompleks velik pet kvadratnih kilometrov. Pri vratih je bil orkester, ki je igral, in ljudje so v ritmu koračnice hodili ven.

Dogajalo se je res marsikaj. »Ko smo stali na apelu, smo pogosto slišali krike. V bistvu je šlo za eno od oblik mučenja. Bog ne daj, da bi katera številka manjkala! Morali smo stati tako dolgo, dokler niso našli manjkajoče številke. Zjutraj smo vstali ob treh. Zunaj smo se hitro postavili v vrsto po pet, tako da so nas lahko šteli. Za začetek je zatulila sirena. Če je bil dež, smo bili mokri in smo šli tudi mokri spat, obleka pa se je sušila na telesu,« se spominja gospa Vrščaj.

Gospa Sonja Vrščaj je danes stara 92 let in ne glede na to, da ima za sabo grozljivo izkušnjo taborišča Auschwitz, je vedno nasmejana in vedra. Srečno se je vrnila med domače nekaj tednov zatem, ko je Rdeča armada osvobodila taborišče, 27. januarja 1945, na ta dan obeležujemo svetovni dan spomina na žrtve holokavsta. »Vozili smo se deset dni in ko sem prišla domov, so bili vsi živi. Ta čas, ko sem bila v taborišču, ni nihče vedel, kje sem. Ne vem, kdaj so izvedeli, da

sem v redu. Mislim, da dva dni po naši vrnitvi v domovino. To je bilo nepopisno veselje. Zelo veseli smo bili osvoboditve. Ko so nam povedali, da je Trst svoboden, nam je to ogromno pomenilo.«

»Vse to smo pretrpeli tudi za vas!«

Obisk v taborišču smo končali ob slovenski spominski plošči, kjer smo položili venec v spomin na mrtve. Pomembno je, da cenimo svobodo, ki jo imamo danes, da je ne jemljemo kot samoumevno in da smo za takšno življenje hvaležni. Gospa Vrščaj meni, da »trpljenja taboriščnikov Auschwitza ni mogoče opisati z besedami in da te grozote razumejo le tisti, ki so jih izkusili.« Vsem nam polaga na srce, da moramo biti »občutljivi za družbene pojave, ki vodijo v različne oblike nestrpnosti« in da moramo negovati občutek za sočloveka ter svoj narod.

Prav je, da poznamo tudi temne madeže preteklosti, na primer zgodbo o taborišču Auschwitz in izkušnjo ukradenih otrok. Morda se ob takšnih pripovedih šele lahko zavemo, kako lepo nam je in v kako mirnih družbenih razmerah živimo. Naj končava z mislijo Sonje Vrščaj: »Vsi govorijo o mladosti, ampak naša mladost je bila tudi to.«

LARA BEZGOVŠEK
in KAJA KOVŠE,
Kajuh Press

Foto: KATJA GROBELNIK

Stran Mladi za mlade
so pripravili dijaki
I. gimnazije v Celju.

Z braslovškimi malčki v svetu oblačil

Na obisku v Vrtcu Braslovče – Tudi brez igrač je lahko zabavno

Vrtec Braslovče ima 12 oddelkov na treh različnih mestih. Poleg osnovne enote, ki od leta 2003 domuje v isti zgradbi kot OŠ Braslovče, delujeta še podružnici v Letušu in Trnavi. Skupaj jih obiskujejo 203 malčki. Prejšnji teden smo obiskali enega od petih oddelkov braslovške enote. Z otroki, starimi od dve do tri leta, smo spoznavali svet oblačil in ugotovili, da je lahko oblačenje, ki bi ga zjutraj z veseljem preskočil marsikateri malček, še kako zabavno.

Vzgojiteljica **Simona Lukanc** je malčkom najprej s pomočjo sličic predstavila zgodbico, na kateri so temeljile vse nadaljnje aktivnosti, ki so bile za najmlajše le zanimiva igra, a za njimi se je skrivala tudi poučna plat. Otroci so na preprost način prepoznavali različne kose oblačil, se sezuvali, obuvali, razvrščali obleke in se nenazadnje tudi vanje oblačili. Njihovi zvedavi obrazki, na katerih ni manjkalo nasmehov, so bili dokaz, da so se zabavali brez kakršnihkoli igrač, ki jih v braslovškem vrtcu tudi sicer spomladi že tradicionalno za mesec dni pospravijo v kot.

Igrače na dopustu

Pomočnica ravnateljice **Martina Kumer** pravi, da se prvi teden od igrač poslavljajo, drugi teden otroci začutijo pomanjkanje, tretji in četrti teden pa se igrajo s tistimi, ki so jim na voljo. Veliko so v naravi, kjer si krajšajo čas na način, kot so si ga nekoč njihovi stari starši. Igrač glede na izkušnje vzgojiteljic prav nič ne pogrešajo in se tudi brez njih zabavajo, enako kot so se, ko so decembra lani brez svojih mamic in atijev prespali v vrtcu. Braslovški vrtec je namreč letošnje šolsko leto prvič za najmlajše pripravil Noč v vrtcu. Številni malčki iz enote v Trnavi so dokazali, da se prav nič ne bojijo teme in da so pogumni tudi brez njihovih staršev. Marca bosta na vrsto prišli še ostali dve enoti.

Gibanje na 1001 način

Braslovški vrtec veliko pozornost namenja gibanju. Projekt, imenovan Uživajmo v gibanju, prinaša vrsto aktivnosti, ki spodbujajo kakršnokoli gibanje, pomembno pri vsem tem pa je, da se prepletajo z vsemi ostalimi področji. Poleg Igrive košar-

ke so tukaj še Mali sonček, Bibine gibalne urice in številne druge dejavnosti. Zadnjo soboto v januarju se jim bodo pridružili babice in dedki, ki bodo telovadili skupaj z njimi.

Poleg tega, da so pilili svoje spretnosti pri oblačenju in obuvanju, za kar bodo vzgojiteljice še posebej hvaležne mamic, so se malčki pri tem tudi zabavali.

Malčki v družbi ravnateljice **Marije Arh** in njene pomočnice **Martine Kumer**. Seveda ne gre brez njihove vzgojiteljice **Simone Lukanc** in njene pomočnice **Sandre Beričič**.

Ravnateljica **Marija Arh**, ki braslovško šolo skupaj z vrtcem vodi od začetka lanskega leta, pravi, da za število otrok v braslovški občini ni strahu. V vseh treh vr-

tčevskih enotah se namreč soočajo s prostorsko stisko, še najmanj v Letušu. Želijo si prizidek k osnovni šoli, katerega gradnjo načrtuje Občina Braslovče.

ŠPELA OŽIR
Foto: GrupA

Najlepše je pri pomočnici vzgojiteljice **Sandri Beričič**.

Samo da nas ne bo zeblo.

Vzgojiteljica je poskrbela za različne aktivnosti, uvod v katere je bilo prepoznavanje oblačil na sličicah.

Otroci so na preprost način prepoznavali različne kose oblačil, se sezuvali, obuvali, razvrščali obleke in se nenazadnje tudi vanje oblačili.

Kdo bo prvi obul svoje copatke?

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdelo smešna, jo bomo objavili.

Šali nam je poslal Nande Jakopič iz Laškega.

V gostilni

Štefan pride v gostilno, da bi nekaj pojedel. Ko sede za mizo, je na njej zelo umazan prt, zato vpraša natakarja: »Ali nimate nobenega čistega prta?«

Ta mu odgovori: »Ne vem, sem komaj šest mesecev zaposlen.«

Štefan: »Kaj pa danes ponujate za malico?« Natakar pove, da imajo vampe.

»Ali nimate nobene izbire?« vpraša Štefan.

Natakar: »Imamo. Naročite jih ali pa ne.«

Na sodišču

Sodnik vpraša možakarja: »Zakaj ste vrgli kamen v sosedovo okno in ga razbili?«

»Ker je preglasno igral trobento.«

»Ali obžalujete dejanje?«

»Seveda obžalujem. Zdaj se trobenta še bolj sliši.«

Za osamljene moške

Oglas v časopisu: »Sem črna in osamljena in iščem moško družbo. Etnična pripadnost ni pomembna. Sem prijazna deklica, željna igrice. Ljubim dolge sprehode po gozdu, vožnjo z avtom, kampingiranje. V udobnih zimskih nočeh rada ležim pred kaminom, ob soju sveč ti bom jedla iz rok. Čakala te bom pred vrati, ko se vrneš iz službe, in nosila samo tisto, kar mi je dala mati narava.«

Pokliči 048 875-603 in vprašaj za Daisy. Čakam te ...«

Več kot 15.000 moških se je odzvalo na ta oglas in spoznalo, da so klicali v pasje zavetišče za psičko Daisy.

Bolečine

Zdravnik vpraša Petra: Kje čutite največje bolečine?«

Peter: »Na delovnem mestu.«

V gledališču

Dve blondinki kupujeta karte za gledališko predstavo.

»Za Hamleta?« vpraša blagajničarka.

»Ne, za naju!« odgovorita.

Lahko pa bi

Dopusta je konec in Franci gre na recepcijo poravnat račun.

Receptor: »Imeli ste sedem nočitev za dva odrasla in dva otroka, to je 550 evrov plus 100 za savno, torej skupaj 650 evrov.«

Franci se takoj obrne k ženi in otrokom: »Ali je kdo šel v savno?« Vsi odkimajo, da ne.

Franci receptorju: »Nihče od nas ni bil v savni.«

Receptor: »Lahko pa bi ...« In nadaljuje: »Še 80 evrov za frizerski salon ... to je vse skupaj 730 evrov.«

Franci zaripel v obraz zopet pogleda svoje tri in jih vpraša, kdo je bil pri frizerju. »Nihče!«

Franci dvigne glas: »To pa ne bo šlo, kar tako nekaj računati, a nihče ni koristil tega!«

Receptor: »Lahko pa bi ...« Nato Franci potegne iz denarnice 250 evrov in jih da na pult pred receptorja.

Receptor: »To pa ne bo dovolj!«

Franci: »250 evrov je samo razlika, 480 evrov pa ne dobiš, ker toliko stane seks z mojo ženo!«

Receptor zaprepaden zajeclja: »Gospod, ampak jaz nisem seksal z vašo ženo!«

Franci pa: »Seveda nisi, lahko pa bi ...«

Nesporazum

Prejšnji teden sem imel rojstni dan - 50 let. Žena mi ni voščila, moji starši so pozabili, prav tako moji otroci. Šel sem v službo in tudi moji sodelavci so pozabili.

Ko sem vstopil v svojo pisarno, mi je tajnica rekla:

»Vse najboljše, šef!«

Počutil sem se blaženega. Povabila me je na kosilo. Po kosilu me je povabila v svoje stanovanje. In tako sva šla k njej. Tam mi je rekla:

»Ali mi oprostiš samo minutko, da grem v spalnico?«

»Seveda,« sem rekel poln pričakovanja. Iz spalnice je prišla v petih minutah s torto v rokah. Poleg nje so bili moja žena, moji starši, otroci, prijatelji in celo moji sodelavci. Vsi so kričali vse najboljše! Jaz pa sem sedel na kavču ... Nag.

Povabilo bralcem

Na strani Razvedrila bomo objavljali zanimive fotografije iz preteklosti, ki sporočajo kaj zabavnega in so spomin na čase, običaje, ki jih ni več ... Morda hranite v svojem arhivu kaj takšnega, kar bi radi delili z bralci? Pošljite nam fotografijo s svojimi podatki in zraven seveda pripišite, zakaj je tako posebna, kaj prikazuje in kje je bila posneta. Najboljše bomo objavili in nagradili!

Fotografije in podatke nam pošljite na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje ali na spletni naslov nt-rc.si.

Premog iz rudnika

Naš stalni sodelavec na strani Razvedrila je Nande Jakopič iz Bukovce pri Laškem, ki nam je tokrat poslal zanimivo fotografijo iz leta 1957 in ga bomo za njegov trud nagradili s hišnim darilom.

Na fotografiji je parna lokomotiva, ki je po ozkotirni progi iz Rudnika Laško po večinoma strmem pobočju vozila premog do železniške postaje v Laškem. Ta lokomotiva je bila ena najtežjih v takratnem rudniku, ki je že dolgo zaprt.

Na sliki: desno na lokomotivi je Martin Hudina, na levi Pavel Koblič, oba sta bila kurjača in strojevodji teh lokomotiv. Pred njo je zavirač, po »knappo-

vsko cugpremzar«, 17-letni Miroslav Dornik. Hudina je že dolgo pokojni, medtem ko bo Koblič jutri slavil 85., Dornik pa julija 78. rojstni dan.

Ne veš, kaj imaš, dokler tega nimaš več.
Na primer toaletnega papirja.

SUDOKU 292

	1	8				2		
		4				3		
			9	6				
6	2				1			
1			3		9			
7		9					8	
			2	4				1
4	7	1						2
							7	5

Mraz

Nekega mrzlega jutra blondinka kliče svojega moža: »Dragi, avto ne vžge, na armaturni plošči pa je narisana človek, ki sedi na školjki.«

Mož: »Kaj? Pošlji fotografijo!«

Dobil je tole ...

REŠITEV SUDOKU 291

1	5	9	6	7	8	3	4	2
4	3	7	9	2	1	6	5	8
2	8	6	4	3	5	9	1	7
8	1	5	7	4	6	2	9	3
9	7	3	5	1	2	4	8	6
6	4	2	8	9	3	5	7	1
7	2	8	3	5	9	1	6	4
5	6	1	2	8	4	7	3	9
3	9	4	1	6	7	8	2	5

Vse slikovne šale vir: splet

Vse na hitro

Slovim po tem, da nikoli nimam časa. In da se mi vedno mudi. Vse delam na hitro. Tudi to pišem verjetno hitreje, kot mislim ali kot vi berete. Mudi se mi naprej po opravkih.

Ta hitrost ni ravno moja vrlina. A ne morem nič proti njej. Bolj kot si poskušam organizirati delavnike in ostala opravila, bolj sem v časovni stiski. Zato raje nič več ne organiziram in načrtujem.

Hitrost me tepe vsak trenutek. Vsak mesec ravno zaradi te svoje lastnosti sploh ne plačam vseh položnic. Ker jih iz poštnega nabiralnika odložim, kjer jih pač lahko, jih potem na hitro pobiram po stanovanju in na kakšno potem vedno pozabim. Enako je z opomini, ki jih dobivam zaradi tega. Nato sem jezna sama nase, a ker se mi vedno mudi, pravzaprav nimam časa misliti na to. Dokler ne dobim kakšne izvršbe, ki me malo strezni. Ampak samo do naslednje položnice.

Tudi v trgovinah je enako. Vse na hitro. Pograbim pač, kar je pri roki, kar pomeni, da ob prihodu domov ugotovim, da sem na polovico stvari pozabila. Hitrost gre tako z roko v roki s pozabljivostjo na vseh ravneh.

Služba je zgodba zase. Tam se bojim, da bom zaradi hitrosti srečala samo sebe. Ker to pišem v službenem času in berejo tudi šefi, se na tej točki ne bom ustajala. Predvidno je namreč mati modrosti.

Hitrost mi uničuje tudi osebno življenje. Za kavice s prijatelji v nedogled nimam časa. No, če slučajno nanesem tako, da izvem kakšno čveko o kom, si moja ušesa le vzamejo čas. Na splošno rada obrekujem. Tudi drugi morajo vedeti, da o njih vem grde reči, da ne bodo živeli v zmoti, da samo oni poznajo moje skrivnosti. Te stvari pridejo v življenju še kako prav. To sem se naučila.

Kuham ne, o tem sem vam že pisala, tako da za to tukaj ne bom porabljala časa. Raje pojem nekaj na hitro. Takšna je potem tudi prebava. Pogosto je »ta hitra«.

Telovadim tudi po skrajšanem programu. Trikrat počepi, petkrat sklece. Glave, rok in nog ne razgibavam, ker jih že tako med službo, ko moram ves čas gledati, kaj počnejo sodelavci, tipkati po tipkovnici in hoditi naokoli.

Pri branju je enako. Berem diagonalno ali pa na spletu pogledam vsebino knjige in se pretvarjam, da sem pravi knjižničar. Pet do deset strani (v povprečju) vseeno preberem, da potem lažje pametujem, če kdaj beseda nanese v družbi o določeni knjigi. Ponavadi si zapomnim kakšen citat, ker sem tako videti še bolj pametna.

HITRA

ANTINAKUPOVALNE TABLETE®

Moški eno tableto na dan,
ženske pet na dan

Na rokometno prvenstvo z vlakom

Miloš Rovšnik, pomočnik direktorja družbe za potniški promet v Slovenskih železnicah, je v Zidanem Mostu pospremil slovenske rokometne reprezentante, ki so se z vlakom odpravili na evropsko prvenstvo v Zagreb. Vlak sicer postaja vse bolj priljubljen prevoz slovenskih reprezentantov, saj se ga poslužujejo tudi košarkarji, hokejisti in drugi športniki, ko odhajajo na različna tekmovanja. Vlak uporabljajo tudi vodstva reprezentanc. Miloš Rovšnik, ki je tudi predsednik Nogometnega kluba Celje, je očitno lahko zadovoljen z dobrim trženjem vlakov Slovenskih železnic, še bolj verjetno bo, ko bodo na naše tere pripeljale tudi nove, sodobnejše vlakovne kompozicije. Ali bo kdaj na vlak na kakšno tekmo napotil tudi svoje nogometaše, pa se zaenkrat še ni izjasnil.

Foto: SHERPA

Kot pravi olimpijski ogenj

Matjaž Debelak, legendarni smučarski skakalec iz Braslovč, ki je na olimpijskih igrah v Calgaryju leta 1988 osvojil bronasto medaljo v posamični tekmi, v moštveni pa še srebro, se očitno ni mogel načuditi, kako veliko zanimanje je bilo v središču Celja za prihod slovenske olimpijske bakle. »Saj to je kot bi že bile prave olimpijske igre,« je razmišljal olimpijec iz Spodnje Savinjske doline, ki je s simbolnim nošenjem olimpijskega ognja prav gotovo podoživljal nepozabne trenutke ob svojem veličastnem nastopu v Kanadi pred 30 leti. Nad olimpijskih vzdušjem v Celju, dobre tri tedne pred začetkom iger, so bili navdušeni tudi **Matjaž Zupan**, moštveni kolega Matjaža Debelaka pri osvojitvi olimpijskega srebra, celjska podžupanja **Darja Turk** in **Tomaž Razingar**, kapetan slovenske hokejske reprezentance na olimpijskih igrah v Sočiju in letošnji vodja slovenskih navijačev za igre v Pjongčangu.

Foto: GrupA

Dva za vse

Odkar je tudi Gospodarska zbornica Slovenija zategnila pas, v njeni celjski »izpostavi« ne dela več toliko ljudi kot včasih. Za seminarje, predavanja, posvete, nasvete, izbore najboljših in še marsikaj drugega že nekaj časa skrbita le direktor **Drago Polak** in njegova desna roka **Jožefa Berghaus**. Da nista uspešna samo na strokovnem področju, vsako leto dokazeta tudi s pripravo prijetnega druženja regijskih direktorjev in politikov.

Foto: GrupA

Celjske zimske olimpijske košarkarice

Košarka res ni zimski olimpijski šport, a to ni bila ovira, da se košarkarice Cinkarne Celje, večkratne državne in pokalne prvakinje, ne bi udeležile prireditve ob prihodu slovenske bakle v knežje mesto. Očitno so se košarkarice tudi zelo dobro zabavale med olimpijskimi legendami in množico obiskovalcev, ki je napolnila Glavni trg. Glede na to, da je bila tudi košarka eden od olimpijskih izzivov, v katerih so se poleg zimskih športov lahko preizkusili udeleženci prireditve v Celju, so predstavnice ŽKK Cinkarne Celje lahko komu tudi pomagale s kakšnim nasvetom, da je lažje zadel koš.

Foto: GrupA

Nekoč službeno, v zadnjih letih zasebno, bi lahko rekli za obiske **Toneta Vrbla** na razstavah in drugih dogodkih, predvsem glasbenih, ki jih ima še posebno rad.

Med nasmeški

Turobne januarske dni si je z ogledom razstave 365 dni, 365 nasmehov popestril tudi upokojeni novinar Novega tednika in Radia Celje **Tone Vrbl**. V ponedeljek se je v avli Doma II. slovenskega tabora v Žalcu udeležil prav posebne razstave, na kateri se vsi smejejo. Njegova znanka **Lina P. Zupanc** je na ogled postavila črno-bele fotografije, ki jih je lani zbirala in objavljala v sklopu spletne akcije 365 dni, 365 nasmehov. Za igrivost je poskrbela s helijevimi baloni. Morda je tudi Vrbl prispeval kakšnega izmed nasmeškov?

Foto: SHERPA

Legendarna profesorica ne miruje

88-letna **Božena Orožen**, nekoč priljubljena gimnazijska profesorica in zaslužna kulturna delavka, se kljub častitljivim letom pridno udeležuje različnih dogodkov v Celju. Pred desetletji je dijake I. gimnazije v Celju navduševala za materni jezik in tudi za ruščino, nato pa je bila do upokojitve zaposlena v Osrednji knjižnici Celje. Tudi kasneje je veliko pisala, pripravljala odmevne ekskurzije, sodelovala s celjskimi ljubiteljskimi gledališčniki in za vse to prejela zlati celjski grb. Dokazuje, da je tretje življenjsko obdobje čas za najrazličnejše aktivnosti, zato smo jo ujeli tudi na nedavnem predavanju o Gvidonu Sernecu in njegovih poteh v Rusijo.

Foto: GrupA

